

časopis

Skupnost občin Slovenije

Časopis Skupnosti občin Slovenije ISSN 1581-8500

oktober, november, december 2008, št. 61, 62, 63 brezplačni izvod

Pričakovanja županov občin članic SOS do nove vlade RS

strani 2-7

Župani občin članic SOS v Državnem zboru RS

stran 10

Dejan Ferlin

Skupno javno naročilo za dobavo električne energije

Zadnji proces za objavo javnega razpisa za dobavo električne energije za občine, ki so članice SOS, je v teku.

strani 16,17

Članice in člani predsedstva SOS v novem Državnem zboru

stran 8,9

Danica Šaponja

Odprava administrativnih ovir - primer vrtec

Pogled na poenostavitev postopka pri uveljavljanju pravice do znižanega plačila vrteca

stran 14

Ustavne presoje Skupnosti občin Slovenije

Skupnost občin Slovenije (SOS) je na Ustavno sodišče RS naslovila štiri zahteve za začetek postopka za presojo ustavnosti.

strani 18-22

Pričakovanja županov občin članic SOS do nove vlade

Boris Podvršnik,
župan Občine Zreče

Od nove Vlade RS pričakujem predvsem nadaljevanje kooperativnega projektne sodelovanja na različnih področjih. Pri tem je prav gotovo pomembna pomoč pri udeležanju projekta »Dravinja«, kjer sodeluje 13 občin in vključuje predvsem podprojekte odvajanja in čiščenja voda, oskrbe s pitno vodo in urejanja porečja Dravinje. Predvsem pričakujemo, da minister za okolje in prostor intenzivira in konkretizira prizadevanja in projekte urejanja porečja Dravinje in zagotavljanja zadostne poplavne varnosti. V naših univerzah, Mariboru, Rušah in Zrečah ter pohorskih občinah prav gotovo pričakujemo podporo nove politične garniture vseslovenskemu projektu Univerzijade 2013, ki bi zagotovil številne multiplikativne učinke ne samo slovenskemu univerzitetnemu športu in tovrstni infrastrukturi, turističnemu gospodarstvu in kulturi pohorske regije in Štajerske, ampak tudi številne druge »dodane vrednosti«, vključno z modernizacijo komunalne, cestne in druge infrastrukture. V prvi vrsti pričakujemo tudi sami v občini pomoč pri odpravljanju birokratskih in drugih ovir pri realizaciji našega projekta smučarsko tekaškega poligona na Rogli, ki ga nameravamo dokončati najkasneje v letu 2010 in dejansko služi tudi kot del pomembnih predpriprav tekaških disciplin za Univerzijado 2013. Povezovanja naših turističnih kapacitet, turistične destinacije Pohorje pa tudi bodoče univerzijade pa ne vidim brez sodobnih »mrežnih« cestnih povezav na Pohorju in Pohorskega križa v smereh sever/jug in vzhod/zahod. Pri tem mislim na modernizacijo

in asfaltiranje že obstoječih regionalnih tretjega reda in najpomembnejših lokalnih cest, ki povezujejo prizorišča dogajanj.

Na južnem Pohorju si že dalj časa prizadevamo, da bi celotno Pohorje povezali s turističnem cestnim obročem, ki bi povezoval najpomembnejše visokoležeče pohorske zaselke, seveda kolikor je le mogoče po obstoječih, a moderniziranih trasah. S tem bi zmanjšali tudi razvojno deprivilegiranost te naše zelene oaze in zmanjšali odseljavanje avtohtonega prebivalstva. Pričakujemo, da bomo skupaj z ministrstvom za promet in DRSC dokončali že začete projekte: križišča »Ulipi« in »Terme Zreče«, križišče Stranice in leta 2010 križišče na vhodnem delu Zreč imenovano »SN 1« ter dogradili pločnik na Cesti na Roglo do novega križišča.

Kot eno izmed pomembnejših pričakovanj naj izpostavim potrebo po zmanjševanju davčnih obremenitev našega gospodarstva in pomoč pri reševanju splošne gospodarske krize, saj naši gospodarski subjekti samo v ožjem smislu zaposlujejo več kot 4000 delavcev.

Nenazadnje kot turistična občina pričakujemo, da bodo vlada in prometno ministrstvo ter nacionalni prevoznik vložili več navora v zagotavljanje rednih poletov z mariborskega letališča.

Tone Peršak,
župan Občine Trzin

Kaj v Občini Trzin pričakujemo od nove vlade? Recimo, da pričakujemo verodostojnost. To pomeni, da pričakujemo, da bo nova vladna koalicija, sestavljena iz štirih strank, ki so pred volitvami obljubljale določene spremembe, tudi res predlagala in sprejela akte in odločitve, ki bodo te spremembe omogočili. S tem bi lahko tudi končali.

No, v Občini Trzin vsekakor pričakujemo ustrezne popravke Zakona o financiranju občine, pri čemer pa ne gre samo za to, ali bo nova koalicija »vrnila« Občini Trzin sredstva, ki jih je naša občina izgubila zaradi novega Zakona o financiranju občin v letu 2007 in 2008; v še večji meri gre za to, da je zakon v principu slab, ker ne vzpostavlja aktivne, vzročne zveze med razvojno politiko občine in njenimi dohodki. Razvoj poleg kvalitete življenja, hočeš nočeš, prinaša tudi višje stroške (razviti sistemi stanejo več) in ta zakon to ignorira, hkrati pa zakon ne spoštuje nekega načela, na katerem temelji trenutni politični in gospodarski sistem v Sloveniji. Gre za načelo, da ima vlaganje v razvoj smisel, če prinaša višjo kakovost življenja in seveda tudi višje dohodke, recimo dobiček, neke vrste rento ipd. Seveda zlasti načela o vlaganju zaradi dobička ne kaže absolutizirati in ravno tako soglašamo, da je potrebno krepiti tudi medsebojno solidarnost, vendar ne tako, da so občine pravzaprav edine v Sloveniji, za katere načelo, naj vlagajo zato, da bodo imele več, ne velja. V tem pogledu je bila politika koalicije, ki te dni odhaja, in

fot. anhr

Janko S. Stušek, župan Občine Radovljica

katere članice so v veliki meri spodbujale t.i. drobitev občin, nerazumljiva in škodljiva. Seveda vemo tudi to, da celo večini članic SOS takšno stališče ne bo všeč, saj je žal res, da v Sloveniji radi tako uživamo ob zli sreči soseda, da nas ne moti niti to, če ta zla sreča še nas malo ošvrkne, če nas le ošvrkne malo manj.

Sicer pa si podpisani, kot državljan, želim zlasti to, da bi se nova vlada začela nekoliko oddaljati od neoliberalistične paradigme razvoja in politike, ki je, cepljena z ideologijo globalizacije, pripeljala svet v trenutno krizo. Zadovoljen pa bi bil tudi, če bi malo manj razmišljala o tem, kako ugajati vodstvu EU, vodstvu NATO, morda tudi vodstvu ZDA in še komu zunaj Slovenije in bi začela bolj razmišljati o prihodnosti lastne države in naroda oziroma skupnosti državljanov te države, o socialnem ravnovesju v tej državi, o ohranitvi politike, ki naj temelji na načelu medgeneracijske solidarnosti, o razvojni politiki, ki bo res temeljila na načelu trajnostnega razvoja itd.

Upajmo le, da ne pričakujemo preveč; pa ne zaradi krize, temveč zaradi verodostojnosti in prihodnosti.

Pred tednom dni, v petek, 21. novembra 2008, je zapriseгла nova vlada, nov up slovenskih državljanov, še večji pa uradnikov in politikov. Državni zbor je imenoval novo vladno ekipo osemnajstih ministrov, ki jo vodi prvi človek socialnih demokratov Borut Pahor. Kljub novim upom, novemu vetru in novim obljubam so pričakovanja stara, realna in že doživeta.

Za razvoj lokalne samouprave in regionalne politike naj vlada oživi in pospeši prizadevanja oblikovanja pokrajin v Sloveniji. Vendar ne potrebujemo velikega števila trinajstih ali več pokrajin, temveč manjše število tradicionalno oblikovanih, ekonomsko samostojnih, geografsko povezanih entitet, ki imajo sposobnost reprodukcije z lastno akumulacijo. Tuji razvojni denar pa bi z dodano vrednostjo hitreje in bolj učinkovito plasirale v skupne razvojne projekte. Probleme neenakomernega razvoja slovenskih pokrajin oziroma območij in s tem tudi ambicije političnih voditeljev ali predstavnikov po večjem številu pokrajin naj nova vlada razreši z večjim številom razvojnih območij, razvojnih okrajev, enot ali kakor koli bi jih že imenovali. S takšno rešitvijo bi vlada organizacijsko in ne politično povezala občine v razvojno ožjem gravitacijskem območju z regionalnimi centri ali med seboj, povečali bi učinkovitost in operativnost vlaganj razvojnega denarja v okviru drugega nivoja lokalne samouprave, omogočila bi materialno in kadrovske pomoč pokrajin razvojnim enotam ter s tem tudi večjo učinkovitost oziroma veljavo pokrajin, državo pa bi razbremenila

dela, ki ga ji ni treba in ga ne zmore učinkovito opravljati. Ni treba daleč, le do sosedov Avstrijcev, da si lahko ogledamo takšen dobro delujoči vzorec.

Drugi pričakovani ukrep vlade in novega parlamenta je, da sistemsko omogočita sodni veji oblasti, da bo bolj učinkovita in da bo dejansko delovala kot oblast z vsemi atributi oblasti tudi podvrženostjo izboru oziroma preverjanju ljudstva ali predstavnikov ljudstva. Nič ne bi trpela stroka, če bi bili predstavniki tretje veje oblasti podvrženi presoji in volji ljudstva tako kot vsaka oblast - da deluje normalno in odgovorno. Prav tako je neživljenjski, že dolgo tudi neučinkovit sistem vračanja sodnih spornih zadev z višjih stopenj nazaj na prvo stopnjo, kar med drugim tudi povzroča dolge repe sodnih zaostankov, nenormalno dolgih postopkov in pripomore k anarhičnosti odnosov v družbi. Torej z eno mislijo, pomemben del zakonodaje, ki usmerja in daje pogoje za sodno vejo oblasti, je za današnje razmere vodenja družbenega reda in demokratičnih odnosov neustrezen.

Tretje, kar si želim od nove vlade, so poenostavitve sprejemanja prostorskih dokumentov, ki so prva podlaga za razvoj občin, in zakonska, malo manj pa praktična, kategorija njihovega odločanja o prostoru. Še vsaka vlada je ambiciozno obljubljala poenostavljeno in učinkovitejšo »prostorsko zakonodajo«, pa se je le vedno bolj zapletlo z novimi ali preoblikovanimi pojmi ter kategorijami, novimi metodologijami, ocenami, soglasji in še bolj zapletenimi postopki. Postopki za sprejem prostorskih aktov, ki jih mora velika večina občin zaradi zapletenosti in možnega voluntarizma vključenih ter občutljivosti prizadetih voditi nekaj let, niso ne realni niti smiselni ter zavirajo realni razvoj lokalne skupnosti. Zato si na prostorskem planiranju želimo čim manj sprememb, čim manjkrat spremembe in nove ideje. Metodološko je potrebno urediti sedanjo zakonodajo, držati se rokov in postopkov ter dopustiti čim manj uradniškega voluntarizma pri razlagi in ukrepanju na resnem nivoju.

Novi vladi želimo uspešno delo in trdnih modrih odločitev.

Tomaž Tom Mencinger,
župan Občine Jesenice

Občina Jesenice je v svoji bogati zgodovini doživljala tako vzpone kot padce, celoten razvoj okolja pa je bil vedno posredno ali neposredno povezan z železarstvom. Zato je občina Jesenice vstopila v proces prestrukturiranja tradicionalne železarske industrije tako, da je začela sanirati ekološko degradirana zemljišča, ki danes postajajo že privlačnejša in tudi stimulatивnejša za njen nadaljnji razvoj.

Pri vseh teh aktivnostih in prizadevanjih za izboljšanje stanja na področju prostora in okolja smo ves čas sami. Brez pomoči države obnavljamo javno infrastrukturo (komunalno, javne objekte ipd.), odkupujemo kontaminirana industrijska zemljišča, jih komunalno opremljamo in pripravljamo za novo rabo - novim uporabnikom. Za ta vlaganja namenjamo veliko finančnih sredstev. Na podlagi navedenega stremimo za tem, da bi v sodelovanju z državo pridobili opuščena zemljišča (železarne, železnice, mejni plato) brezplačno in jih z njeno pomočjo uredili za nove investicije.

Že vrsto let se srečujemo s problematiko možnosti zagotavljanja zadostne višine razvojnih sredstev v okviru občinskega proračuna. Problem je, da zakonsko določene obveznosti zagotavljanja sredstev za posamezne namene v občinskem proračunu stalno naraščajo, še več, rastejo z bistveno višjo stopnjo kot prihodki proračuna. Slednje pomeni, da se konstantno zmanjšujejo razpoložljiva razvojna sredstva (in sredstva,

potrebna za vzdrževanje javnega premoženja). Takšni trendi bodo povzročili v bližnji prihodnosti zaustavitev razvoja, kajti mi kot občina ne bomo več sposobni zagotavljati niti lastne udeležbe v tistih primerih, ko bi lahko pridobili ustrezna sofinanciranja za izvedbo posameznih projektov in programov.

Na področju komunalnih dejavnosti smo že sami ukrepali, saj smo si zadali cilj, da pridobimo IPPC dovoljenje; okoljevarstveno dovoljenje že imamo. Vlada RS je v novembru 2007 pripravila novelacijo Operativnega programa odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin odloženih biorazgradljivih odpadkov za obdobje 2006-2013, kjer je Mala Mežakla predvidena kot center 1. reda za 107.703 prebivalcev. Pričakujemo, da bo ta dokument čim prej sprejet in veljaven.

Pri cestnih povezavah se že vrsto let srečujemo s problemom, kako pristopiti k sanaciji cest, ki so bile v času železarskega razcveta grajene z žlindrino podlago. Žlindra se je uporabljala tudi za izgradnjo stanovanjske, poslovne in komunalne infrastrukture, zaradi česar danes zaradi njene uporabe beležimo škodo na objektih in okolju. Pričakujemo, da nam bo država priznala to škodo in nam jo povrnila v obliki denarnega ali nedennarnega nadomestila.

Res je, da je železnica v preteklosti predstavljala pomemben člen v transportnih povezavah. Danes pa večina obstoječih tirov ni v uporabi in tako neizkoriščeni zasedajo znatne površine v samem središču mesta v že tako ozki dolini Jesenic.

Na pristojne državne institucije smo že poslali vizijo razvoja na območju Karavanškega platoja in izrazili javni interes po pridobitvi nepremičnin na tem območju. S pridobitvijo teh bi na tem območju dejansko sledili ciljem, ki smo jih opredelili v naši strategiji razvoja.

Na območju občine Jesenice je več kvalitetnih vodnih virov, ki zagotavljajo možnost koriščenja vode za javne potrebe kot

tudi v komercialne namene. Vendar pa upravni postopki v navedenih zadevah po našem mnenju tečejo nerazumno dolgo. Pričakujemo, da bo država zagotovila pogoje za čimprejšnji zaključek odprtih postopkov, podelila ustrezna vodna dovoljenja ter posledično omogočila razvoj novih poslovnih priložnosti ter delovnih mest na Jesenicah.

Na področju zdravstva občina nudi pomoč pri zagotavljanju prostorskih pogojev za izvajanje osnovne zdravstvene dejavnosti. Vsekakor se stremi k ohranitvi bolnišnične dejavnosti in njene nadgradnje - tudi s pomočjo državnih sredstev pri že začeti gradnji novega operacijsko-urgentnega bloka.

Na področju športa, predvsem množičnega, že danes zagotavljamo materialne in prostorske pogoje za izvajanje športnih dejavnosti in njihov razvoj. Zato imamo oblikovane nove programe v sodelovanju z javnim in zasebnim sektorjem ter ustvarjamo sinergije v povezavi z drugimi gospodarskimi panogami (turizem, izobraževanje, profesionalni športi) in pridobivamo dodatne površine za splošno - množično rekreacijo. Ob tem pa si želimo dokončati investicije v športne objekte in njihove površine z ustrežno prenovo športne hale v Podmežakli.

Občina Jesenice se trudi, da bodo Jesenice prijazno mesto na stičišču treh dežel, upravno, administrativno, kulturno, izobraževalno, zdravstveno in športno središče zgornje Gorenjske, prijetno in moderno mesto z razvitim gospodarstvom, turizmom in ustrežno infrastrukturo ter evropsko primerljivim standardom prebivalcev.

Skrajni čas je že, da pri naših prizadevanjih doseči zastavljene cilje, ki so realno ovrednoteni, aktivno prispeva svoj delež tudi država.

Franc Kangler,
župan Mestne občine Maribor

V Mestni občini Maribor (MOM), kot drugi največji občini v Sloveniji, si želimo dobrega sodelovanja z novo vlado. Pred nami so namreč pomembni projekti, vseslovenski projekti, za realizacijo katerih bomo potrebovali podporo nove vlade, hkrati pa tudi medsebojno sodelovanje in pomoč. Prav zato upamo, da bo nova vlada pospešila skladnejši regionalni razvoj, ki smo ga v preteklosti mogoče nekoliko pogrešali. To ne pomeni, da bi morala pomagati samo pri projektih Maribora, ampak tudi ostalih mest in pokrajin, ki so bila do sedaj nekoliko zapostavljena. Ne sme se nam ponovno zgoditi, da bo največ sredstev dobila osrednja Slovenija, ki je tako med najbolj razvitimi pokrajinami, in bodo šele nato pomoči deležne druge pokrajine in mesta. Kljub nekaterim težavam, ki so nastopile v obdobju prejšnje vlade, pa lahko rečemo, da je bil odnos prejšnje vlade do mesta Maribor dober, kar se je poznalo tudi pri dodelitvi sredstev za nekatere pomembne projekte, kot so npr. lutkovno gledališče, stadion Ljudski vrt...

Od nove vlade kot župan mesta Maribor pričakujem, da bo skušala finančno podpreti veliko predstavljenih projektov in da bo aktivno pristopila k aktivnostim organizacije Evropske prestolnice kulture (EPK) 2012 in zimske Univerzijade 2013. Gre za vseslovenska projekta, ki bosta pomenila ne le promocijo in razvoj mesta Maribor, ampak celotne severovzhodne regije kot tudi celotne Slovenije. Zato tudi upravičeno pričakujemo, da bo država zagotovila potrebna finančna

sredstva za organizacijo obeh dogodkov. Kot že omenjeno, od vlade Boruta Pahorja pričakujemo podporo pri organizaciji in čim prejšnje sprejetje prvih nalog in ukrepov, ki bodo omogočili še aktivnejše delo pri obeh projektih. Zadnji čas je namreč, da se s predsednikom vlade, ministrom za finance in ministrom za šolstvo in šport dogovorimo o investicijah, ki so povezane z univerzijado in tudi s kulturno prestolnico. Kljub temu, da je do projektov še dobre tri oz. štiri leta, je potrebno začeti z izvajanjem večjih aktivnosti. Bivši minister za kulturo Vasko Simoniti je bil projektu naklonjen, upamo, da bo podobno naklonjenost izkazala tudi nova ministrica Majda Širca. Pomoč pričakujemo tudi od poslancev iz Maribora in partnerskih mest, ki se bodo morali skupaj z župani mest boriti za potrebna sredstva in hitrost odvijanja postopkov.

Seveda je potrebno omeniti tudi dejstvo, da Maribor z okolico zaradi svoje izredne prometne lege prevzema glavno kulture, športa, gospodarstva in visokega šolstva v Sloveniji. To s seboj prinaša tudi težave s preobremenjeno infrastrukturo v mestu in okolici. Prav zato upamo, da bo nova vlada poskrbela za ustrezne posodobitve in nove gradnje, ki bodo razbremenile obstoječo.

Slovenija mora izkoristiti prednosti petega in desetega koridorja, ki Maribor in Slovenijo povezujeta s celotno Evropo in Rusijo. Maribor in s tem tudi Slovenija lahko postaneta pomembno logistično in trgovsko središče. K odličnim pogojem povezave mesta in Slovenije s svetom pa prispeva tudi mariborsko letališče. Želeli bi si, da bi se obnova letališča nadaljevala s podobno hitrostjo kot do sedaj ter da bo slovenski nacionalni prevoznik Adria Airways vsaj eno linijo naredil iz Maribora. Na obljube uprave Adrie čakamo že več kot leto dni.

V mestu Maribor torej želimo in pričakujemo več sodelovanja in pomoči pri projektih, ki niso samo mariborski, ampak vplivajo na življenje prebivalcev širšega območja. Upamo in pričakujemo pa tudi, da za uspešno sodelovanje ne bo merilo strankarska pripadnost, ampak pogled na razvoj mest in regij, za dobrobit vseh prebivalcev in prebivalcev Slovenije. Kar pa mora ne nazadnje biti cilj vlade in poslancev, ki so jih izvolili prebivalci iz vse Slovenije.

foto: anih

Zoran Jankovič, župan Mestne občine Ljubljana

Intervju z županom MO Ljubljana, Zoranom Jankovičem.

1. Kaj pričakujete kot župan glavnega mesta od nove vlade?

Naj uvodoma povem, da sem državljane pred volitvami pozval, da volijo spremembe, da volijo novo vlado. Razlog je zelo preprost, v prejšnjem mandatu so bile moralne vrednote precej razvrednotene in pričakujem, da nova vlada vrne Sloveniji samozavest in spoštovanje vrednot. Po drugi strani pa kot župan Mestne

občine Ljubljana pričakujem, da nova vlada glavnemu mestu nameni primerno pozornost. Pričakujem tudi, da odpravi krivico, ki je bila Ljubljani lani storjena s tem, ko ji je prejšnja vlada z Zakonom o financiranju občin odvzela 60 milijonov evrov letno, kar je tudi Ustavno sodišče potrdilo z razveljavitvijo petih ključnih členov tega zakona.

2. Kaj pričakujete od nove vlade kot župan občine članice SOS?

V tem kontekstu od vlade ne pričakujem ničesar. Pričakujem pa od nas samih, od obeh združenj, nekaj več. Menim, da je popolnoma nesmiselno, da obstajata dve združenji občin in da gre izključno samo za položaj nekaterih vodilnih. Kolegom županom svetujem, naj tudi oni predlagajo, kot smo že mi v Ljubljani, da se obe združenji združita v eno. Tako bomo imeli pravo moč za pogajanja z vlado.

Možnosti sta dve, da se oba predsednika, ki sta župana iste politične opcije, dogovorita, kdo bo novi predsednik. Če pa do tega ne pride, imamo drugo možnost, da se eno združenje ukine, in se tiste občine, ki še niso članice obeh, včlanijo v drugo in tako dobimo samo eno združenje. Biti deljeni v Sloveniji na dve združenji se mi zdi popoln nesmisel.

3. Ali ste seznanjeni, da sta predsednika že govorila o možnostih združevanja in da predsednik SOS podpira združevanje, predsednik ZOS pa ne, ker zagovarja stališče večje konkurenčnosti z obstojem dveh združenj?

Komu smo pa konkurenčni? Sami sebi? Saj imamo občine, ki so v obeh združenjih in naš skupni sogovornik je vlada, ki bi morala poslušati glas občin. Ali ni nesmiselno, da nastopata dve združenji s konkretnim primerom in dvema različnima predlogoma? Koga bo poslušala vlada? Dela je veliko, preveč in zdaj se stvari z obstojem dveh združenj podvajajo, časa pa nam vsem primanjkuje. Če je v zgodovini bilo eno združenje usmerjeno bolj levo, drugo pa bolj desno, je sedaj idealna priložnost, da se obe združenji združita v eno, saj sta predsednika obeh združenj člana iste politične stranke.

Saša Kek

*Anton Tone Smolnikar,
župan Občine Kamnik*

Ocenjujem, da se je Vlada RS oblikovala relativno dolgo, vendar pa so razlogi smiselni, saj je bilo potrebno pridobiti ustrezne in najboljše kadre za posamezna mesta v vladi, tako strokovnjake pa tudi politike, saj so za dobro vlado potrebni oboji. Ocenjujem, da bi bilo potrebno nekatera področja prednostno urediti, predvsem imam tukaj v mislih Ministrstvo za okolje in prostor, kjer se pojavljajo številna nerešena vprašanja. Tako je po mojem prepričanju nujno potrebno urediti celotno prostorsko problematiko, ki bi morala biti bolj strokovno in celovito vodena. Prav tako bi se morali bolj posvetiti ekologiji (ozračje - zmanjšanje stopnje obremen-

jevanja, stanje voda, odpadki..., saj je to problematika, ki zahteva strokoven in celovit pristop. Tudi na področju notranjih zadev se pojavljajo številna prepletena vprašanja, ki bi jih lahko z morebitno delitvijo resorjev ali pa z bolj povezanim delovanjem pristojnih ministrstev bolj učinkovito reševali.

Kar se tiče področja občin, menim, da je treba že na začetku mandata obe ministrici (za lokalno samoupravo in regionalno politiko ter javno upravo) pozvati, da čim bolj tesno sodelujeta, saj se v marsičem področja, ki ju pokrivata, podvajajo oz. se srečujejo na nekem segmentu njunega dela. Tu mislim tudi na nujnost povezovanja pri razpravah in razmislekih o regionalizaciji (pokrajinizaciji) Slovenije. Vprašanja o enotimosti ali dvotimosti pokrajinske organiziranosti ostajajo, po tem ko je zadnji poizkus uvedbe pokrajin v Sloveniji neslavno propadel ponovno odprta. V zvezi s financiranjem občin moram ponovno opozoriti, da moramo občine in Skupnost občin Slovenije vztrajati, da se naloge, ki jih je država v preteklosti prenesla (ali pa jih bo tudi v prihodnosti) na občine, tudi plačajo. Ob prenosu nalog je pač treba zagotoviti tudi prenos ustreznih finančnih sredstev. Med poudarki, pomembnimi za občine je tudi področje financiranja muzejskih dejavnosti. Leta 2009 bo namreč država prenehala financirati muzejskih dejavnosti. Za občino Kamnik je zaskrbljujoče,

da še zmeraj ni znana usoda medobčinskega muzeja v proračunu za prihodnje leto, vsaj kar zadeva proračun občine Kamnik.

Sam se zelo zavedam pomena pridobivanja evropskih sredstev. Žal sta tako država kot občine na tem področju očitno zelo kratka. V tem trenutku še nimam informacij, ali bo področje pridobivanja evropskih sredstev še naprej sodilo v okvir Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko ali pa bo področje prešlo v resor, ki ga je prevzel Mitja Gaspari. Vprašanje ni pomembno zaradi statusnih vprašanj, temveč predvsem zaradi nujnosti delovanja na tem področju. Izjemno nujno je čim prej zagotoviti lažje, mehkejše pogoje za pripravo in kandidiranje na ta, evropska sredstva. V skupnosti že nekaj časa opozarjamo, da so pogoji marsikdaj strožji in temu primerno birokratsko komplicirani od tistih, ki jih določa Evropska unija. Predvsem pa se postavlja vprašanje zagotavljanja deleža občin v sofinanciranju nekega projekta, ki kandidira za evropska sredstva. V obdobju grozeče se finančne krize bo to še eden, dodatni in omejevalni moment pri pridobivanju več finančnih sredstev iz različnih evropskih skladov. Občine moramo s strani države zahtevati večji suport pri vseh vprašanih povezanih s pridobivanjem evropskih sredstev, saj bo le tako država kot celota uspešnejša

Članice in člani predsedstva SOS v novem Državnem zboru RS

*Renata Brunskole,
županja Občine Metlika*

Renata Brunskole sem v 641 - letni zgodovini Metlike postala prva županja Občine Metlika. Rodila sem se 25. aprila 1970 v Novem mestu kot Renata Andolšek. Po končani Osnovni šoli Grm v Novem mestu in Družboslovno-ekonomski srednji šoli v Novem mestu sem se leta 1989 zaposlila v banki in ob delu študirala na Ekonomsko-poslovni fakulteti Maribor ter postala diplomirana ekonomistka, po opravljenem podiplomskem specialističnem študiju poslovne ekonomije pa še specialistka poslovne ekonomije. Sedaj zaključujem študij znanstvenega magistrerja managementa.

Sem članica več društev, med drugim Društva prijateljev mladine Metlika, Prostovoljnega gasilskega društva Metlika (najstarejšega gasilskega društva na Slovenskem), Društva ekonomistov Dolenjske in Bele krajine, Društva kmečkih žena Metlika, Turističnega društva Vigred Metlika, Območnega združenja Rdečega križa Metlika, Belokranjskega muzejskega društva Metlika, Izvršilnega odbora Društva Sommelier Slovenije, Območne enote Metlika, Društva prijateljev metliške črmine Metlika, Zveze borcev Suhor, častna članica Društva upokojencev Suhor, Oldtimer cluba Bele krajine, Avto moto društva Novo mesto, Planinskega društva Metlika, Zelo cenim ljudi, društva in organizacije, ki se na kakršenkoli način trudijo, da s svojim znanjem in sposobnostmi popestrijo kulturno, družabno ali športno življenje ljudi.

*Mirko Brulc,
župan Mestne občine Nova Gorica*

Rojen je bil leta 1946 v Prekmurju. Po diplomii na Pedagoški akademiji v Ljubljani si je ustvaril družino na Primorskem. Najprej je delal kot specialni pedagog na OŠ s prilagojenim programom v Novi Gorici, kasneje pa kot ravnatelj na OŠ Šempas, na OŠ IX. Korpusa in na OŠ Milojke Štrukelj v Novi Gorici.

Je že drugi mandat župan Mestne občine Nova Gorica. Do letošnje izvolitve v poslanca Državnega zbora RS je delo opravljal kot profesionalni župan. K njegovi odločitvi za kandidaturo za poslanca je botrovalo predvsem to, da je kot župan spoznal marsikatero težavo, ki se pojavljajo na terenu. Oborožen z izkušnjami iz prakse in predlogi rešitev določenih problemov bo skušal s poslanskim delom pomagati ljudem.

V državnem zboru je bil imenovan za podpredsednika Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter za člana naslednjih odborov: Odbora za gospodarstvo, Odbora za okolje in prostor ter Odbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj.

Pri že nekajletnem delovanju v predsedstvu Skupnosti občin Slovenije je spoznal, da se s številnimi podobnimi težavami kot na Goriškem srečujejo tudi v drugih predelih Slovenije. Že v okviru skupnosti je spoznal možnosti enotnega nastopa občin v odnosu do države, zdaj pa bo skušal kot poslanec državnega zbora še učinkoviteje predstaviti stališča, ki jih oblikuje SOS.

*Milan Gumzar,
župan Občine Benedikt*

"Moje ime je Milan Gumzar. Rodil sem se 15. 9. 1953. Po poklicu sem livar, sicer pa že tretji mandat župan Občine Benedikt in v tem mandatu poslanec državnega zbora. Aktivno sem deloval tudi v Občini Lenart, kjer sem bil predsednik občinskega sveta, bil pa sem tudi tajnik Krajevne skupnosti Benedikt. Ves čas svojega delovanja se zavzemam za razvoj Slovenskih goric, saj sem trdno prepričan, da si tudi naši kraji zaslužijo pogoje za boljše življenje. Prizadevam si za razvoj komunalne infrastrukture, pospešeno odpiranje novih delovnih mest in razvoj dopolnilnih dejavnosti v kmetijstvu ter turizmu. Sem član Predsedstva Skupnosti občin Slovenije v katerem že nekaj let aktivno delujem.

Prosti čas je v prvi vrsti namenjen družini, prijateljem in prostočasnim dejavnostim, kot so redna rekreacija ter obiski nogometnih in odbojcarskih tekem.

foto: anhr

Damijan Perne, župan Mestne občine Kranj

Damijan Perne je Kranjčan, rojen je 16. aprila 1968. V Kranju je obiskoval tudi osnovno šolo. Šolanje je nadaljeval na Srednji zdravstveni šoli v Ljubljani ter na medicinski fakulteti, kjer si je pridobil naziv doktor medicine ter specializiral s področja psihiatrije. Kot oddelčni psihiater je deloval v Psihiatrični bolnišnici Begunje in v Domu starejših občanov Kranj. Ob delu je opravil tudi šolanje iz vedenjsko kognitivne psihoterapije in se vključil v šolanje iz sistemske družinske terapije ter kibernetike.

Že v srednji šoli je stopil na vzporedno pot in se začel ukvarjati z igranjem. Najprej je bilo to le v sklopu mladinske igralske skupine in festivala Podobe trenutkov, kasneje pa se je priključil Gledališču čez cesto, s katerim so želi številne uspehe na festivalih po Sloveniji, jugoslovanskem in širšem evropskem območju. Pisal je tudi pravljice za otroke (najprej za radijsko oddajo), ki so leta 2007 ponovno izšle v knjigi in na zgoščenci.

Z družino, ženo Tanjo in hčerka Tajdo in Lino, živi v Stražišču pri Kranju.

Od leta 2006 je župan Mestne občine Kranj, na volitvah septembra 2008 pa je bil izvoljen tudi za poslanca državnega zbora.

foto: anhr

Matjaž Zanoškar, župan Mestne občine Slovenj Gradec

Rojen je bil 9. oktobra 1951 v Slovenj Gradcu in je že drugi mandat župan Mestne občine Slovenj Gradec. Večino svojega življenja je preživel prav v Slovenj Gradcu, kjer si je ustvaril tudi družino in je oče treh otrok. Ves čas službovanja je bil družbenopolitično aktiven, deloval je v kulturi, šolstvu in gospodarstvu. Preden je bil leta 2002 prvič izvoljen za župana Mestne občine Slovenj Gradec, je bil od leta 1995 dalje tudi načelnik Upravne enote Slovenj Gradec.

Na državnozborskih volitvah oktobra 2008 je bil kot kandidat DeSUS - Demokratične stranke upokojencev izvoljen v Državni zbor RS. Je tudi mednarodno aktiven, saj Slovenj Gradec že drugo leto opravlja funkcijo generalnega sekretarja Mednarodne organizacije mest glasnikov miru Združenih narodov. Med občani je zelo priljubljen, o čemer pričajo tudi volilni rezultati, vsakomur rad prisluhne, pa tudi sicer brez njegove prisotnosti ne mine skoraj nobena prireditev v Slovenj Gradcu.

V prostem času se zelo rad posveča športu, humanitarnim dejavnostim (ja član Lions kluba Slovenj Gradec) in kulturi.

foto: anhr

Tomaž Tom Mencinger, župan Občine Jesenice

Rojen je bil leta 1956 na Jesenicah. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v rojstnem kraju, je izobraževanje nadaljeval v Kranju na Srednji elektro šoli. Prvo zaposlitev je dobil v železarni, kjer je opravljal zelo odgovorno in zahtevno delo elektro energetika. Po 13-ih letih dela v železarni sta se z ženo odločila, da se preizkusi tudi v lastnem podjetju, katerega skupaj vodita že 18 let. Prosti čas v glavnem nameni delovanju v organih krajevne skupnosti in nekaterih društvih, že drugi mandat pa predseduje Območni obrtno-podjetniški zbornici na Jesenicah.

Do izvolitve poslanca Državnega zbora RS je dve leti župansko funkcijo opravljal profesionalno. Pred izvolitvijo za župana je bil pred tem dva mandata član občinskega sveta občine Jesenice in predsednik sveta krajevne skupnosti, kjer je spoznaval delovanje lokalne skupnosti v celoti, se srečeval z lokalno in tudi širšo problematiko okolja, prostora, šolstva, kulture in športa. S svojimi aktivnostmi je pripomogel k odpravam različnih birokratskih ovir. Pred nastopom županske funkcije je že do potankosti spoznal vsa družbena in družabna področja. Za kandidacijo poslanca DZ RS se je odločil, ker zastavljene cilje lažje udejanji s funkcijo poslanca. Kot poslanec lahko pomaga svoji občini in tudi širši gorenjski regiji pri reševanju aktualnih zadev ob pomoči državnih organov. V državnem zboru je bil imenovan za člana Odbora za okolje in prostor, Odbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino.

Župani občin članic SOS v Državnem zboru RS

*Alojz Posedel,
župan Občine Žalec*

*Miran Jerič, župan
Občine Hrastnik*

*Janko Veber, župan
Občine Kočevje*

*Bogdan Barovič,
župan Občine Trbovlje*

*Franc Jurša, župan
Občine Ljutomer*

*Štefan Tisel, župan
Občine Šentjur*

*Franc Bogovič,
župan Občine Krško*

*Anton Kampuš,
župan Občine
Gornja Radgona*

*Borut Sajovic,
župan Občine Trzin*

*Alan Bukovnik,
župan Občine Radlje*

*Matjaž Han, župan
Občine Radeče*

*Vili Rezman, župan
Občine Ruše*

*Darko Menih, župan
Občine Šoštanj*

*Janez Ribič, župan
Občine Duplek*

Podjetje

A-PROJEKT, ekologija, projektiranje in inženiring, d.o.o.
**SLOVENSKA
AKREDITACIJA**
SIST EN ISO/IEC 17025
LP-086

Podjetje A-PROJEKT, d.o.o. je specializirano za področje hrupa, akustike in vibracij. Področja našega dela so:

- **projekti varstva okolja** (ocene vplivov na okolje, strokovne podlage za prostorske plane in pridobitve okoljevarstvenega soglasja ...),
- **projektiranje akustičnih rešitev** (protihrupne ograje, pasivna zaščita pred hrupom ...),
- **akustika notranjih prostorov** (dvorane) in **projekti zvočne zaščite objektov**,
- **izvedeniška mnenja** s področja hrupa in vibracij,
- **meritve vseh akustičnih veličin v naravnem okolju in v zaprtih prostorih..** (vse lahko podrobneje najdete na naši internetni strani)

V zadnjem času zajema pomemben del naše dejavnosti kartiranje hrupa skladno z evropsko direktivo 2002/49/EC, katera je vpeljana tudi v slovensko okoljsko zakonodajo. S tega področja je naša največja referenca izdelava karte hrupa za Mestno občino Ljubljana, ki vključuje cestni in železniški promet ter industrijo (IPPC zavezanci).

Za številne metode akustičnih merenj imamo pridobljeno akreditacijo po standardu SIST EN ISO/IEC 17025:2005. Obseg akreditacije je razviden na spletnem naslovu <http://www.sa.gov.si/teksti-1/slo/katalogsi-lp.htm>, pod številko LP-086.

Kontaktne podatki:

A-PROJEKT d.o.o.

Vinarje 110B
2000 Maribor

mag. Aleš Globevnik, direktor

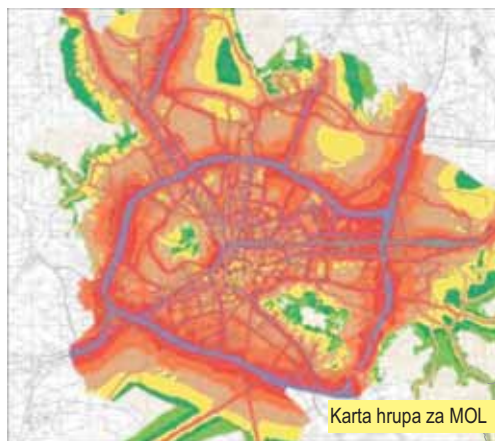
Tel: +386 2 624-0300

Fax: +386 2 624-0301

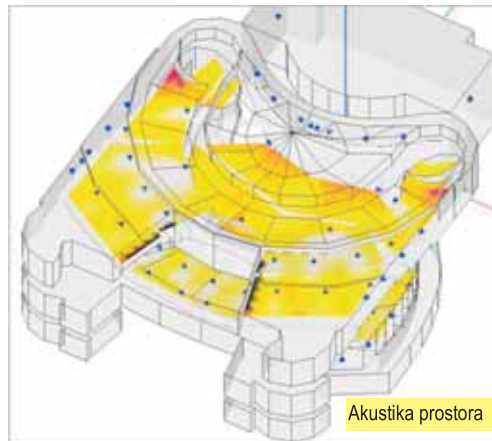
Gsm: +386 41 596-133

e-mail: aprojekt@siol.net

internet: www.aprojekt.si

Karta hrupa za MOL

Akustika prostora

GEODETSKI INŠTITUT SLOVENIJE

Jamova 2, 1000 Ljubljana

tel. 01/200-29-00

e-mail: info@gis.si

Geodetski inštitut Slovenije je vodilni nacionalni javni zavod s področja prostorskih podatkov, geodezije in GPS, kartografije, fotogrametrije, hidrografije in geoinformatike. Ustanovljen je bil leta 1953. Zagotavlja podatke in geoinformacijske storitve za večino ministrstev in drugih javnih organov, pa tudi za zasebni sektor. Od vsega začetka je registrirana raziskovalna organizacija. Za svoje kartografske izdelke je bil Inštitut med drugim nagrajen s strani Mednarodne kartografske zveze z dvema zaporednima zlatima priznanjema za odličnost v kartografiji. Ker je eden glavnih razvijalcev prostorskih podatkov v državi, deluje izrazito interdisciplinarno za različne resorje od okolja, obrambe, prometa, kmetijstva, do kulture in regionalnega razvoja. Z Geodetsko upravo RS sodeluje pri razvoju strateških smernic razvoja vseh državnih prostorskih podatkov. Ima lastno Izobraževalno središče za geomatiko.

Sestavine prikaza stanja prostora -geodetske osnove v merilu 1:5.000 (izdelek SIGI 5).

Trirazsežna predstavitev geodetskih osnov - osnova za analize in načrtovanje (primer stavbnih detajlov za center Ljubljane).

Program čezmejnega sodelovanja Slovenija-Italija 2007-2013

Program čezmejnega sodelovanja SLOVENIJA-ITALIJA 2007-2013 sodi v novo generacijo programov evropskega teritorialnega sodelovanja Cilj 3, v okviru katerega se bodo še naprej izvajali tako čezmejni kot transnacionalni in medregionalni programi.

Evropska komisija je s tem, ko je uvrstila teritorialne programe na raven strukturnih skladov, pravzaprav potrdila pomen izvajanja nekdanjih INTERREG-ovih programov za uveljavljanje in krepitev evropske kohezijske politike.

Čezmejno sodelovanje podprto z EU sredstvi smo v Sloveniji pričeli leta 1994 prav s sosednjo Italijo in je prešlo različne stopnje sodelovanja. Kljub temu, da se je odvijalo v različnih institucionalnih in administrativnih okvirih, pa je vedno sledilo ključnemu cilju: spodbujati uravnotežen razvoj obmejnih območij med Slovenijo in Italijo, krepiti sodelovanje med manjšinama (italijansko v Sloveniji in slovensko v Italiji) ter s projekti prispevati k ohranjanju bogastva različnosti identitet tega čudovitega prostora, kjer se stika več narodov. Bistveni mejnik je nastopil z vstopom Slovenije v EU, saj je polnopravno članstvo omogočilo poenotenje pravil za izvajanje čezmejnega programa za vse sodelujoče.

V preteklem programskem obdobju 2000-2006 smo skupaj z našimi partnerji izvedli 480 projektov, v katerih je sodelovalo preko 1000 javnih in zasebnih subjektov iz Slovenije, Furlanije Julijske krajine in Veneta. Ob tem je potrebno posebej poudariti zelo aktivno udeležbo slovenskih občin zlasti iz obeh obmejnih regij, Goriške in Obalno-kraške, saj so prav te lokalne skupnosti med najbolj aktivnimi izvajalci projektov, v okviru katerih so navezale stalno sodelovanje s čezmejnimi institucijami, ki se danes odvija tudi brez vsake pomoči, kar nedvomno predstavlja dobro osnovo za delo naprej.

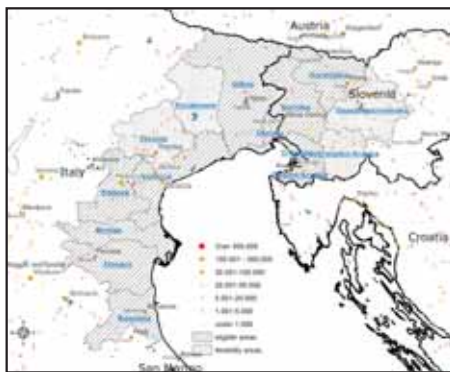
Osebná izkaznica Programa čezmejnega sodelovanja SLOVENIJA-ITALIJA 2007-2013, katerega je Komisija potrdila 20.12.2007:

Programsko območje:

Glavna značilnost slovensko-italijanskega čezmejnega programa je bistveno povečanje območja. Poleg dežele FJK in Veneta sta na novo vključeni tudi dve pokrajini Emilije-Romagne, kar območje povečuje kar za 2,7-krat, število prebivalstva v območju pa obsega 5,6 mio.

Opis območja, ki je prikazan v zemljevidu:

- v Sloveniji: Goriška, Gorenjska, Obalno-kraška in Notranjsko-kraška (20%) ter Osrednjeslovenska statistična regija (20%)
- v Italiji: v deželi Furlanija Julijska krajina: pokrajine Trst, Videm in Gorica ter Pordenone (20%), v deželi Veneto: pokrajine Benetke, Rovigo, Padova (20%) in Treviso (20%), v deželi Emilia-Romagna: pokrajina Ferrara in Ravenna

Splošni cilj programa je:

»Povečanje privlačnosti in konkurenčnosti programskega območja«

S partnerji smo se dogovorili, da bomo skupni cilj dosegli z izvajanjem naslednjih treh prioritet:

1. zagotavljanje trajnostne teritorialne povezanosti,
2. povečanje konkurenčnosti območja in razvoja na znanju temelječe družbe,
3. izboljšanje komunikacije, socialnega in kulturnega sodelovanja z namenom odpravljanja obstoječih ovir,

4. prioriteta - tehnična pomoč je namenjena upravljanju programa, to je skupnim strukturam in skupnim aktivnostim.

Proračun:

Skupni proračun 136 mio EUR - sofinanciranje iz ESRR je do 85%. Proračun prvič omogoča enakovredno črpanje z obeh strani. Vsaka država mora zagotoviti do 15% nacionalnih sredstev, prijavitelji iz Slovenije bodo morali prispevati 5%, medtem ko italijanskim prijaviteljem tega ni potrebno, ker imajo zagotovljenih vseh 155 z nacionalne ravni.

V programu smo določili tudi tri tipe projektov:

- a) STRATEŠKI nad 1 mio EUR;
- b) STANDARDNI od 50.000 do 1 mio EUR in
- c) MALI projekti od 15.000 do 50.000 EUR.

Upravljanje:

Program čezmejnega sodelovanja SLOVENIJA-ITALIJA 2007-2013 je edini čezmejni program, v katerem sodeluje Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko kot nacionalni organ, kar pomeni, da je organ upravljanja v sosednji Italiji ali natančneje pri deželni vladi Furlanije Julijske krajine. Najpomembnejši skupni organ, ki sprejema odločitve vseh pomembnejših dokumentov in tudi odloča o izboru projektov, je nadzorni odbor, v katerem ima Slovenija 8 članov z glasovalno pravico, enako tudi Italija. Pri tem je pomembno poudariti, da ima Italija 4 administrativne in politične ravni: nacionalna, deželna, pokrajinska in občinska raven. To pomeni, da je upravljanje programa na ravni dežele oziroma SKET II.

Med slovenske člane nadzornega odbora smo imenovali tudi predstavnike tako skupnosti kot združenja občin Slovenije, zato da bi z njihovo aktivno vključitvijo zagotovili kakovostno pokritje medobčinskih in lokalnih interesov ter s tem boljše prispevali k uresničevanju razvojnih politik lokalnih skupnosti v povezavah s sosednjimi lokalnimi in pokrajinskimi oblastmi. Tako smo v Sloveniji uspešno združili pristopa od zgoraj-navzdol (top-down) s pristopom od spodaj-navzgor (bottom-up) in odgovorili na morebitne očitke, da je čezmejni program vođen preveč z nacionalne ravni - oziroma

preveč oddaljen od lokalnih akterjev. Oblikovali smo strukturo, ki vključuje predstavnike vseh ravni, kar je predpogoj za kvalitetno sodelovanje.

Organ upravljanja bo vzpostavil skupni tehnični sekretariat, s katerim bo povezana tudi info točka, ki bo še naprej delovala v okviru regionalne pisarne v Štanjelu. Skupni tehnični sekretariat bo zaposloval tako slovensko kot italijansko osebje, zaenkrat še ni vzpostavljen, ker smo se v letih 2007 in 2008 soočali s številnimi težavami, kajti tu odpiramo popolnoma novo prakso, saj želimo v Trstu oblikovati skupno tehnično telo, ki bo enakovredno pokrivalo potrebe celotnega programskega območja.

Regionalna pisarna Štanjel:

Glavni namen dislocirane pisarne je bil približati izvajanje programa ciljnim skupinam iz upravičenega območja ter spodbujati sodelovanje med različnimi akterji skladno z zapisanimi strategijami, smernicami... Središčna točka usklajevanja ciljev za čezmejno sodelovanje z Italijo, je Regionalna pisarna Štanjel, ki je dislocirana pisarna vladne službe. Regionalna pisarna se nahaja v prenovljenem delu gradu Štanjel - v Kvadratnem stolpu, ki je bil deloma obnovljen tudi s finančno pomočjo projekta Phare CBC Slovenija-Italija.

Regionalna pisarna je mesto usklajevanja ciljev, prioritet, projektov med zainteresiranimi predstavniki regionalnih in lokalnih oblasti, rezultati dobrega sodelovanja so vidni v številnih realiziranih projektih. Z delovanjem si prizadevamo približati program lokalnemu prebivalstvu, ki se vedno bolj neposredno vključuje v sodelovanje, kar je primarni cilj in namen programov sofinanciranih iz skladov EU za čezmejno sodelovanje.

Zlasti prenovljena kohezijska politika poudarja pomen vključevanja lokalnega prebivalstva in lokalnih oblasti, ki lahko na ta način uveljavljajo svoje lokalne interese in prispevajo k ciljem evropske politike.

Poleg sprememb upravljanja, ki postaja bistveno bolj »centralizirano«, zato pa za slovenske partnerje ne bolj enostavno, v izvajanju uvajamo še dvojne novosti, in sicer uvedbo principa »vodilnega partnerja« in

projekte »strateškega« tipa.

Z italijanskimi partnerskimi deželami smo v duhu novih usmeritev evropske komisije oblikovali tip »strateški projekti«, čeprav smo se zavedali, da opredelitev, kaj je strateško v čezmejnem območju, ki sega od Alp do ravnin v Emiliji Romagni, še zdaleč ne bo enostavna. To spoznavamo tudi že sedaj, ko je v teku 1. stopnja prvega javnega razpisa za strateške projekte, ki se zaključuje s 1. decembrom 2008.

Čezmejno sodelovanje kot gradnik bodoče teritorialne kohezije:

Bodoči programi evropskega teritorialnega sodelovanja nedvomno predstavljajo nov izziv vsem sodelujočim, zlasti uvedba vodilnega partnerstva tudi v čezmejnih programih bo zahtevala drugačne pristope, kot smo jih bili vajeni doslej. Verjamem, da bodo naši akterji kos nalogam, saj imajo za seboj dolga leta bogatih izkušenj in tudi že precej sklenjenih partnerstev.

Ta prizadevanja so predstavljala del širše regionalne politike v kontekstu predpristopne strategije za Slovenijo, in ker več kot 75 % ozemlja Slovenije spada v upravičeno območje za čezmejno sodelovanje, zato so aktivnosti

pomembne ne samo za obmejna območja, ampak tudi za razvoj celotnega ozemlja Republike Slovenije, saj se preko partnerstev vzpostavljajo institucionalne povezave s subjekti izven meja naše države, vzpostavljajo se nova razmerja in ustvarjajo nove možnosti za skupno reševanje lokalnih in regionalnih problemov, skratka partnerji se skozi sleherni projekt pozicionirajo in s tem pozicionirajo tudi Republiko Slovenijo v širšem evropskem prostoru. Zato so to programi več kot zgolj »toliko in toliko« evrov.

Od ambicij in sposobnosti vključenih institucij, subjektov v čezmejnem partnerstvu bo odvisno ali in kako bomo izboljšali konkurenčnost našega čezmejnega območja v razširjeni Evropi, in v kolikšni meri bodo od Programa čezmejnega sodelovanja med Slovenijo in Italijo 2007-2013 imeli neposredno korist prebivalci, ki živijo na tem območju.

Tatjana RENER
Regionalna pisarna Štanjel
Vodja programa

(Foto: Iz projekta Zgodovinske poti, katerega nosilec je bila občina Miren-kostanjevica)

Odprava administrativnih ovir - primer vrtec

Pogled na poenostavitev postopka pri uveljavljanju pravice do znižanega plačila vrta

Zmanjševanja administrativnih bremen in odprave administrativnih ovir je ena od pomembnih tem Evropske unije kot tudi velikokrat omenjena aktivnost pri nas. Razmišljanje, koliko kaj stane in na kakšen način kakšno stvar ali storitev dobim, mora postati del vsakodnevnega razmišljanja tudi odgovornih v javni upravi na vseh ravneh. Dejstvo pa ostaja, da je storitev namenjena državljanu in da mora država pogoje in kriterije zakonsko utemeljiti na transparenten in nedvoumen način. Državljan in uradna oseba morata jasno in nedvoumno vedeti, kaj je

njuna pravica in dolžnost. V trenutku pa, ko uradna oseba začne svoje delo, ugotovimo, da se pojavijo velike razlike na organizacijsko-tehničnem (informacijskem) nivoju. Takrat se pojavijo dvomi o smislu odprave administrativnih ovir, saj nova bremena kot Demoklejev meč visijo nad uradno osebo in celo organizacijo. Medsebojni vpliv sprememb je nujen in prehodna obdobja tudi. Proces izmenjave podatkov iz uradnih evidenc je nujen in v doglednem času zanesljivo vodi v boljše organizirano in hitreje delo.

Program ukrepov za odpravo administrativnih ovir v letu 2008 in 2009 je z nosilci ukrepov pripravilo in uskladilo Ministrstvo za javno upravo, le-to pa je tudi pristojno za usklajevanje in nadzor nad izvajanjem programa. Nosilec ukrepa za poenostavitev postopka pri uveljavljanju pravice do znižanega plačila vrta je Ministrstvo za šolstvo in šport v sodelovanju s Skupnostjo občin Slovenije in Združenjem občin Slovenije kot zainteresiranih javnosti.

Pripombe in pritožbe državljanov, ki so jih na temo vrtcev posredovali na Ministrstvo za javno upravo, so sooblikovale naslednje ugotovitve in predloge:

1. Prvi vpis se največkrat podvaja. Mnogi starši prijavljajo otroka v več vrtcev hkrati, da bi si povečali možnost za sprejem otroka v vrtec. Na ta način otrok predstavlja »bianco« rezervacijo, lahko celo v petnajstih vrtcih, medtem ko so starši drugih otrok, ki so nižje na čakalni vrsti, v negotovosti in stresu, ker čakajo, ali bo njihov otrok sprejet v vrtec ali ne. Navedeno dejstvo je brez dvoma velika anomalija v sistemu vpisa, zato je Ministrstvo za javno upravo predlagalo, da se vpis otrok v vrtec ustrezno poenostavi na način, da do tega ne bo prihajalo, vendar se resorno ministrstvo do tega vprašanja še ni opredelilo.
2. Ministrstvo za javno upravo je predlagalo, da se pripravi zakonska podlaga za postopek, da bo mogoče uveljaviti pravico do znižanega plačila vrta oziroma do ustreznega financiranja otroka v vrtcu na način, da se uveljavi pravico za čas, kot je zakonsko določena za bivanje otroka v vrtcu, t.j. od 11 meseca do šestega leta starosti. Pravica in dolžnost sporočanja sprememb o statusu, ki so pomembni za

odločanje, ostaja na strani vlagatelja. Letno obnavljanje vlog bi bilo možno na način predizpolnjenega obrazca (po vzoru dohodnine) in tudi po elektronski poti.

3. Vloga za uveljavljanje pravice do znižanega plačila vrta je bila oblikovana na način, da je obvezovala vlagatelja k obveznim prilogam in dokazilom. Vloga je morala biti opremljena tudi z lastnoročnimi podpisi polnoletnih družinskih članov ter žigom in podpisom delodajalca.

Ministrstvo za javno upravo je predlagalo, da se oblikuje vloga, kjer bo zadoščal le podpis vlagatelja, da uveljavi dano pravico. Vloga mora vsebovati jasne, nedvoumno zapisne pogoje, ki so pomembni za odločanje in ki bodo omogočali enako odločanje v vseh občinah. Iz vsebine vloge mora biti jasno zapisano, katere podatke bo uradna oseba pridobila iz uradnih evidenc po uradni dolžnosti in takih dokazil se ne sme zahtevati od stranke. Tako oblikovana vloga je primerna za elektronsko vlogo in jo bodo državljanji s kvalificiranim digitalnim potrdilom lahko oddali tudi po e-poti.

4. Ministrstvo za javno upravo je Ministrstvu za šolstvo in šport predlagalo, da na ustrezen način poveže vsebino Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih in vsebino Pravilnika o načinu zagotavljanja sredstev iz državnega proračuna za namen sofinanciranja plačil staršev v nov pravilnik, saj osnovi oba pravilnika opredelujeta področje financiranja otrok v vrtcu, zato je s tega vidika združitev smiselna.

5. V dosedanjem intenzivnem delovnem sodelovanju je pomemben dogovor na področju priprave in izvedbe izmenjave podatkov o dohodkih iz DURS. Zaradi različne računalniške opremljenosti občin sta bili oblikovani dve varianti za medsebojno izmenjavo podatkov. Na podoben način se bodo lahko oblikovali tudi dogovori z drugimi nosilci uradnih podatkov, kot so GURS za premoženje in CSD za socialne pravice.

Predlagani ukrep je nastal z namenom, da postane življenjski dogodek vpisa otroka v vrtec poenostavljen in prijazen postopek tako za državljanja kot tudi za uradno osebo.

Danica Šaponja, MJU
Oddelek za odpravo administrativnih ovir

Les bo postal gradbeni material 21. stoletja

Z vedno večjim zavedanjem ekologije se ocenjuje ekološki potencial tudi gradbenim materialom: določanje količine sproščene CO2 in vloženo energijo, ki se sprosti ob proizvodnji enote gradbenega materiala. Primerjalne prednosti lesa se dajo najlažje prikazati s količino "sive" energije - energijo, ki je potrebna za pridobivanje in pripravo materiala z analizo življenjskega cikla (LCA).

Gradbeni sektor je pri nas izredno pomembna gospodarska dejavnost, vendar ima les glede na slovenske naravne danosti v tem sektorju bistveno premajhno vlogo. Za gradnjo lesenih stanovanjskih in javnih objektov so danes zagotovo najmočnejši argumenti: dobre gradbeno fizikalne lastnosti in ekološka neoporečnost vgrajenih materialov, bistveno manjša poraba energije že pri pripravi materialov za vgradnjo, hitrost gradnje, večja uporabna površina pri enakih zunanjih gabaritih objekta, manjša poraba energije za ogrevanje, požarna varnost, trajnost in potresna varnost. Les kot material za nosilne konstrukcije je izziv za nadaljnjo uporabo lesa pri izgradnji stavb. Ob tem je treba razvijati in uporabljati vse vrste lesa in lesnih tvoriv od okroglega lesa, žagarskih profilov pa vse do sovprežnih konstrukcij iz plohov in tramov kot tudi lameliran lepljen les, slojnat furniran les LVL, vezan les, nosilce vrste PSL itd., predvsem v kombinaciji z drugimi materiali. Izzive predstavljajo zahtevne, ekološke in racionalne konstrukcije. Najpomembnejše uvedene spremembe in novosti, ki so se pričele uvajati pri sodobni leseni gradnji v začetku 80. let prejšnjega stoletja, so: prehod od izvedbe na gradbišču do prefabrikacije v tovarni, prehod od osnovnih mer k modulami gradnji, večja uporaba lepljenega lesa v gradbeništvu, razvoj od malostenskega k velikostenskemu montažnemu panelnemu sistemu.

Z javnomnenjsko anketo Slovensko javno mnenje o leseni gradnji (Oddelek za lesarstvo Biotehniška fakulteta) je bilo potrjeno premajhno poznavanje lastnosti in prednosti lesene gradnje in ekološka neosveščenost, saj je manj kot polovica anketirancev seznanjena z njenimi bistvenimi prednostmi. Glavna razloga v prid klasični gradnji sta tradicija in navada ter predsodki. Ugotovljeno je bilo, da se kaže

povečano zanimanje za zdravo bivalno okolje, uporabo naravnih materialov in energetske učinkovito gradnjo, vendar pa je na slovenskem tržišču opažen premalo medijsko izražen in izpostavljen ekonomski in ekološki vidik lesene gradnje.

Zato je potrebno predstaviti realizirane projekte stroki in zainteresirani javnosti; prednost morajo imeti dobri projekti, ki temeljijo na znanju in inovativnosti. Izvesti je potrebno projekte lesene gradnje za javne zgradbe, šole, vrtce, poslovne objekte, trgovske objekte, mostove, pa tudi večetažne lesene objekte. Potrebno je povečati zavedanje med ljudmi, da je les kakovosten, poceni in energetske učinkovit gradbeni material, ter povečati uporabo lesa kot gradbenega materiala na raven primerljivo z ostalimi gradbenimi materiali. Njegove nesporne primerjalne prednosti je potrebno vztrajno priporočati tako družbi kot posamezniku in končnemu uporabniku. Glavna naloga za povečanje deleža lesene gradnje je informiranje o njenih prednostih, sistematično izobraževanje, strokovna pomoč ter oblikovanje kulture lesene gradnje in njenih estetskih vrednot.

Les se je v Sloveniji v raznolikih in pogosto edinstvenih oblikah uveljavljal že kot tradicionalni gradbeni material v ljudskem stavbarstvu, danes pa nas sodobni čas postavlja pred nove izzive, z razvojem tehnologije in znanosti pa nam omogoča tudi vedno nove metode uporabe tega okolju prijaznega in obnovljivega materiala. Naj zaključim z mislijo prof.dr. Nika Torellija, da je les slovenski nacionalni material s čudovitimi atributi, njegova raba pa takorekoč domoljubno in okolju prijazno dejanje.

Dr. Manja Kitek Kuzman, dia
Univerza v Ljubljani, oddelek za lesarstvo
Biotehniška fakulteta

*Izšla je knjiga
Gradnja z lesom - izziv in priložnost
za Slovenijo*

IZ VSEBINE

Strokovni prispevki obravnavajo naslednje tematike:

1. Les, okolju prijazno gradivo

Les zares | Lastnosti izbranih lesnih vrst za gradnjo | Fizikalno-tehnološke karakteristike lesa | Konstrukcijski kompozitni les | Lesni ploščni kompoziti v gradbeništvu | Konstrukcijska zaščita lesa pred škodljivci | Zaščita lesa | Površinska obdelava gradbenega lesa | Razvrščanje konstrukcijskega lesa | Posebnosti predelave kompozitov iz lesa in polimerov | Blaženje podnebnih sprememb

2. Konstrukcije iz lesa

Konstrukcijski sistemi naprednih lesenih konstrukcij | Sodobne lesene konstrukcije | Arhitekturni in konstrukterski vidik uporabe lesenih lepljenih konstrukcij | Panelna gradnja lesenih stanovanjskih objektov | Sovprežne konstrukcije v kombinaciji z lesom | Vezna sredstva | Evropski standardi za projektiranje lesenih konstrukcij | Zasnova lesenih konstrukcij na potresnih območjih in predpisi EC 8 | Vrednotenje potresne odpornosti lesenih konstrukcij | Vplivi vlage na lesene konstrukcije | Požarne lastnosti lesa in lesenih konstrukcij | Obremenitve lesenih fasad | Energijsko učinkovite stavbe - evropske direktive, zahteve in energetska izkaznica

3. Les v arhitekturi

Potencial lesene gradnje v Sloveniji | Slovensko javno mnenje o leseni gradnji | Trajnostna arhitektura iz lesa ima veliko prihodnost | Varstvo identitetne podobe slovenskih kulturnih krajin | Les v tradicionalnem stavbarstvu na Slovenskem | Kladna gradnja- slovenska tradicija | Izvedbe sten pri leseni montažni gradnji | Pasivna hiša iz lesa | Leseni mostovi | Zdravstveni vidik lesene gradnje | Psihološki premislek o leseni gradnji | Gozd kot inspiracija za odgovorno vodenje.

Skupno javno naročilo za dobavo električne energije

Zadnji proces za objavo javnega razpisa za dobavo električne energije za občine, ki so članice SOS, je v teku. V pripravi je razpisna dokumentacija za objavo javnega razpisa. V skladu z odličnim odzivom nekaj več kot 40 občin, ki so sodelovale pri pripravi strokovnih podlag za izvedbo skupnega javnega razpisa, pričakujemo, da se bodo za skupno javno naročilo odločile še dodatne občine.

Potrebno je poudariti, da se lahko še ostale občine, ki bodo poslale vse potrebne podatke do konca januarja 2009, priključijo k skupnemu javnemu naročilu. Skupno javno naročilo za dobavo električne energije bo za obdobje 2010-2013. Ne glede na to, do kdaj ima posamezna občina že sklenjeno pogodbo (npr. do 1.2.2012), lahko sodeluje v javnem razpisu.

Prav tako je potrebno postaviti v ospredje, da si Skupnost občin Slovenije prizadeva za sodelovanje posamezne občine pri javnem naročilu s celotno javno infrastrukturo, ki za določene procese potrebuje električno energijo, in ne parcialne udeležbe občine z javno infrastrukturo, kot je npr. samo občinska zgradba in javna razsvetljava. Sem sodijo tudi vzgojno-izobraževalni zavodi, osnovne šole, kulturni domovi, komunalni objekti in ostali objekti v lasti posameznih občin, ki neposredno ter posredno s stroški električne energije bremenijo občinski proračun. Organizacija in nabor vseh podatkov na ravni občine seveda zahteva dodaten napor zaposlenih na občini, ki pa v nadaljevanju prinaša veliko dodano vrednost. Tako ostaja do objave javnega razpisa cilj, da se občine, ki še to niso uredile, z našo pomočjo organizirajo in priskrbijo vse podatke o javnih ustanovah in objektih, za katere pavšalno ali v celoti plačuje električno energijo.

Občinska uprava in javne ustanove, ki so posredni proračunski uporabniki v posamezni občini, imajo velikokrat različne cene električne energije in prav tako različne pogodbe, ki so jih sklenile z dobavitelji. Pogodbe so lahko sklenjene za določen oziroma nedoločen čas. V tem primeru je potrebno na ravni občine za vse javne ustanove pridobiti podatke o trajanju pogodbe in dobavitelju, da bi lahko na ravni občine naredili terminski plan vključitve posameznih javnih ustanov kot tudi občine v skupno javno naročilo. V strokovnih podlagah, ki smo jih pripravili, so točno opisani splošni pogoji posameznih dobaviteljev in način, kako moramo ukrepati v primeru, če pride do zamenjave dobavitelja. Slednji primer je vezan na sklenjene pogodbe za nedoločen čas. V primeru, da občina ugotovi različno stanje pogodbenih in terminskih obveznosti za posamezne javne ustanove, lahko z našo pomočjo naredi terminski plan postopne vključitve posameznih javnih ustanov v javno naročilo ter plan, kaj je potrebno narediti, da bodo v primeru zamenjave dobavitelja ti postopki pravilni in pravočasni ter s tem stroški nični.

Namen skupnega javnega naročila je olajšati administracijo posameznim občinam pri pripravi javnega naročila, pridobiti konkurenčno ceno električne energije in zagotoviti zanesljivo oskrbo z električno energijo. Obenem so strokovne podlage pokazale, da so cene električne energije v obdobju 2005-2007 zrasle tudi do 70 % glede na podatke, ki smo jih pridobili od posameznih občin. Trend rasti cen električne energije lahko pričakujemo tudi v prihodnosti in ga lahko omilimo le s skupnim javnim naročilom, saj pričakujemo, da nam bo pri tem pomagal odprt trg električne energije, ki bo ponudil konkurenčno ceno. Drugega recepta za pridobitev ugodne cene električne energije kot veliko skupno povpraševanje po dobavljenih količinah ter prepričanost v delovanje konkurenčnega trgovanja z električno energijo enostavno ni. V kolikor pa bodo želele občine zmanjšati stroške električne energije, bodo morale pospešeno uvajati energetske učinkovite organizacijske in investicijske ukrepe. Eden od prvih organizacijskih ukrepov je prav gotovo spremljanje in nadzor nad rabo električne energije celotne javne infrastrukture

oziroma pri posrednih proračunskih uporabnikih. Kontrola nad cenami in ažurno stanje nad porabo energije v posamezni občini je osnova za kratkoročni in dolgoročni uspeh pri optimizaciji stroškov ter evalvacijo uspešnosti.

V mesecu decembru 2008 je bila v Cerkljah na Gorenjskem pod okriljem Skupnosti občin Slovenije organizirana delavnica, kjer so predstavniki občin dobili zadnje potrebne informacije in podatke za vključitev v skupno javno naročilo za dobavo električne energije. Posamezna občina, ki je sodelovala pri strokovnih podlagah, je dobila dokument, v katerem so zbrani in urejeni vsi podatki, ki so nam bili posredovani. V njem je moč najti tudi analizo rasti cen električne energije v posamezni občini. V dokumentu so tudi opombe, ki jih je posamezna občina pridobila, z namenom preveriti, dodati ali spremeniti določene podatke s ciljem, da bodo končni podatki občine v največji meri kakovostni in primerni za objavo javnega razpisa za dobavo električne energije. Obenem pa so v dokumentu tudi prednastavljene ocene porabe električne energije za posamezno občino. Predstavniki občin so bili seznanjeni tudi s pozicijo njihove občine glede na ostale na osnovi primerjav velikosti in rasti cen električne energije. S tem so pridobile pregled nad rastjo

stroškov električne energije, ki zmeraj bolj vplivajo na občinski proračun.

V okviru prej omenjene delavnice je bil predstavljen celoten operativni plan izvedbe javnega naročila ter detaljne aktivnosti, ki jih morajo predstavniki občine narediti do objave javnega razpisa. V okviru delavnice je bilo izvedeno kratko usposabljanje o strukturi cene električne energije in glavnih značilnostih pogodbenih razmerij ter javnih naročilih za dobavo električne energije. Na kratko je bil predstavljen tudi predlog skupnega javnega naročila, ki je bil izdelan v okviru priprave strokovnih podlag. Nekaterim občinam potečejo pogodbe v letu 2009, zato so jim bile predstavljene možnosti, ki jih lahko izberejo, da zapolnijo vrzel do leta 2010, ko bodo začele veljati pogodbe za skupno javno naročilo. Posamezna možnost ima svoje posledice, ki jih je potrebno upoštevati pri načrtu vključitve posameznih pravnih oseb na ravni občine v pogodbeno razmerja skupnega javnega naročila.

Pomembnejši podatki, ki smo jih pridobili s pripravo strokovnih podlag, so pokazali, da so imele občine, ki so sklenile pogodbe za obdobje dveh do treh let, najugodnejše cene električne energije. Skupna ocenjena vrednost izražena v rabi električne energije na podlagi dosedanjih

prejetih podatkov od občin znaša, z upoštevanjem stroškov trošarine in uporabe omrežja, okoli 65 GWh električne energije letno oziroma najmanj 6 milijonov €. Prav tako je zanimivo, da je v letih 2005-2007, kljub odprtem trgu z električno energijo, zamenjala dobavitelja samo ena občina in to samo za eno leto. Podatek se nanaša na analizo 40 občin, od katerih smo pridobili popolne podatke. Skupno javno naročilo za dobavo električne energije bo pripravljeno z merili, ki bodo spodbudila konkurenčnost med posameznimi dobavitelji.

Dejan Ferlin, ADESCO

Ustavni presoji zakona o varstvu kulturne dediščine

Skupnost občin Slovenije (SOS) je na Ustavno sodišče RS naslovila zahtevo za začetek postopka za presojo skladnosti določb 93. in 139. člena v povezavi s predpisom iz 52. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS št. 16/08) z Ustavo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33I/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04, 69/04, 69/04 in 68/06).

Skupnost občin Slovenije je kot reprezentativno interesno združenje 162 slovenskih občin vložila zahtevo za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti Zakona o varstvu kulturne dediščine za in ob podpori naslednjih občin: Mestne občine Ljubljana, Mestne občine Maribor, Mestne občine Ptuj, Mestne občine Novo mesto, Mestne občine Murska Sobota, Mestne občine Slovenj Gradec, Mestne občine Celje, Mestne občine Nova Gorica, Mestne občine Kranj, Mestne občine Koper, Mestne občine Velenje, Občine Brežice, Občine Metlika, Občine Kostanjevica na Krki, Občine Škofja Loka, Občine Kamnik, Občine Idrija, Občine Kočevje, Občine Radovljica, Občine Trbovlje, Občine Piran, Občine Ajdovščina.

Na območju zgoraj navedenih občin trenutno deluje 23 muzejev in 7 galerij, katerih financiranje bo od 1. januarja 2009 naprej popolnoma odvisno od izvajanja zakonskih določb, ki so predmet ustavne presoje. Zakon o varstvu kulturne dediščine naj bi namreč vzpostavil »sistemsko financiranje muzejev in galerij, katerih ustanoviteljica ni država, in sicer tako, da bo muzejem in galerijam, ki bodo izpolnili določene zahteve, podeljen status pooblaščenih muzejev. Financiranje preostalih muzejev in galerij, ki spadajo v t.i.

muzejsko mrežo in ki tega statusa ne bi pridobili, s 1. januarjem 2009 prevzamejo njihovi ustanovitelji.« (Iz obrazložitve Ministrstva za kulturo RS ob sprejemanju zakonskega predloga).

V povezavi z osnutkom Pravilnika o varovanju in hranjenju nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva, o vpisu v razvid muzejev in o podelitvi pooblastila za opravljanje državne javne službe muzeja določa Zakon o varstvu kulturne dediščine nove zahteve in standarde, ki jih morajo izpolnjevati občinski muzeji in galerije, če želijo biti še naprej sofinancirani iz državnega proračuna. Dejstvo, da je tudi vseh enajst mestnih občin pristopilo k skupni pobudi, samo po sebi zgovorno pričča o povsem zgrešenem poskusu zakonskega urejanja sistemskega vprašanja sofinanciranja muzejev in galerij v škodo javnega interesa za kulturo na lokalni ravni in na račun občinskih proračunov, ne da bi bila pri tem zagotovljena sredstva, potrebna za izvajanje predmetnih zakonskih določb.

Zakon o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08) je stopil v veljavo 1. marca 2008. Če pogledamo, kako je bil zakon pripravljen, lahko ugotovimo, da je Vlada RS v zelo kratkem obdobju med 1. junijem 2007 in 19. julijem 2007 obravnavala deset (!) različnih verzij zakonskega predloga. Ob tem je povsem irelevanten podatek, da je SOS 5. marca 2006 organiziral razpravo o osnutku zakona, saj je bilo besedilo, ki ga je Vlada RS 19. julija 2007 posredovala Državnemu zboru RS, bistveno spremenjeno v primerjavi s prvotnim osnutkom. Tudi podatek, da je Odbor Državnega zbora RS za kulturo, šolstvo in šport post festum, potem ko je bil zakonski predlog že posredovan v obravnavo, 6. decembra 2007 organiziral javno predstavitev mnenj o predlogu zakona o varstvu kulturne dediščine, ne spremeni dejstva, da so bile občine izločene iz vsebinske priprave tega zakona.

Državni zbor RS je tako 1. februarja 2008 sprejel Zakon o varstvu kulturne dediščine, ki je v direktnem nasprotju s pravnim položajem in ustavno pravico lokalnih skupnosti, da skrbijo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine (73. člen Ustave RS).

Zakon namreč s 1. januarjem 2009 vzpostavlja nov sistem sofinanciranja tistih občinskih muzejev in galerij, ki jih trenutno pretežno sofinancira država, in sicer tako, da bo država po novem sofinancirala državno javno službo v občinskih muzejih in galerijah največ v višini 80 odstotkov vseh stroškov delovanja muzeja (drugi odstavek 93. člena). Ob upoštevanju dejstva, da »državna javna služba« obsega izvajanje zgolj osnovnih muzejskih dejavnosti, uzakonjenih 80 odstotkov, ki jih občinski muzeji in galerije lahko dobijo v najboljšem primeru, pomenijo v resnici še manjši odstotek, saj muzeji in galerije že zdaj izvajajo praviloma bistveno večji obseg dejavnosti, kot so naštetje v sedmih zakonskih točkah o osnovnih muzejskih dejavnostih (prvi odstavek 73. člena).

Zakonodajalec je z obstoječo zakonsko rešitvijo, ki na občine-ustanoviteljice prenaša financiranje muzejev in galerij bodisi delno (za muzeje in galerije, ki bodo pridobili status pooblaščenega muzeja) ali pa v celoti (za muzeje in galerije, ki jim država ne bo podelila tega statusa), v resnici postavil vse ustanoviteljice muzejev in galerij pred izvršeno dejstvo. Ker država ni zagotovila potrebnih sredstev za izvajanje predmetnih zakonskih določb, je s tem ogrozila obstoj bistvenega dela javne muzejsko-galerijske mreže.

Zakonski rok (1. januar 2009), ko naj bi občine prevzele delno financiranje muzejev in galerij, je povsem neuresničljiv, zlasti zaradi dejstva, da minister za kulturo še vedno - več kot šest mesecev po uveljavitvi zakona - ni sprejel ustreznega pravilnika. Le-ta naj bi med drugim določal, katere minimalne strokovne, prostorske in tehnične standarde mora izpolnjevati občinski muzej oz. galerija, ki želi pridobiti status pooblaščenega muzeja. V skladu z osnutkom pravilnika, ki ga je Ministrstvo za kulturo RS šele 15. septembra 2008 objavilo na svojih spletnih straneh, mora muzej, ki želi pridobiti status pooblaščenega muzeja, najprej izpeljati postopek vpisa v razvid muzejev, nato pa še postopek za pridobitev pooblastila. Slednji postopek pri tem vsebuje več faz: od objave razpisa ministrstva, pridobitve soglasja ustanovitelja

in mnenja Službe za premično dediščino in muzeje, do izdaje sklepa in sklenitve pogodbe z ministrstvom. Vsi ti postopki se bodo, kajpak, začeli šele takrat, ko bo minister sprejel pravilnik na podlagi Zakona o varstvu kulturne dediščine. V praksi se je torej že pokazalo, da je 1. januar 2009 povsem nerazumen zakonski rok za vzpostavitev novega sistema financiranja občinskih muzejev in galerij, ki izvajajo državno javno službo.

Temeljni razlogi za vložitev zahteve za presojo ustavnosti Zakona o varstvu kulturne dediščine so naslednji:

1. izpodbijane zakonske določbe neposredno posegajo v ustavni položaj in ogrožajo pravice samoupravnih lokalnih skupnosti v zvezi z uresničevanjem javnega interesa na področju kulture;
2. izključenost občin iz vsebinske priprave zakona je pripeljala do sprejetja takšnih zakonskih rešitev v zvezi z nadaljnjim financiranjem občinskih muzejev in galerij, ki so povsem nesprejemljive z vidika uresničevanja občinskih proračunov;
3. sprejete zakonske rešitve ne omogočajo občinam-ustanoviteljicam muzejev in galerij razumnega roka za vzpostavitev novega sistema financiranja, saj minister za kulturo še vedno ni sprejel izvršilnega predpisa, ki naj bi bil pravna podlaga za podelitev pooblastila občinskim muzejem za opravljanje državne javne službe; v razmerah, ko imajo že sprejete proračune za leto 2009, občine-ustanoviteljice nikakor ne morejo prevzeti dodatnih finančnih obveznosti;
4. z zakonom so občine-ustanoviteljice naknadno postavljene pred nepredvidljive proračunske obveznosti in negotovost v zvezi z njimi;
5. standardi in zahteve, ki jih vsebuje osnutek pravilnika, ki ga je ministrstvo za kulturo objavilo na svoji spletni strani 15. septembra 2008, so preveč ohlapni in nedorečeni ter kot taki omogočajo arbitrarno odločanje pristojnih inšpekcijskih in drugih služb ter resnega ministrstva;
6. medtem ko Zakon o financiranju občin pogojuje prenehanje državnega financiranja javne službe občinskih zavodov v

kulturi z začetkom delovanja pokrajin (43. člen), Zakon o kulturni dediščini pa nasprotno zavezuje občine, da s 1. januarjem 2009 delno ali v celoti prevzamejo financiranje muzejev in galerij, ne glede na dejstvo, da pokrajine še niso vzpostavljene (139. člen); pri tem kaže opozoriti, da so tudi tako imenovane »pokrajinske muzeje« (Pokrajinski muzej Maribor, Pokrajinski muzej Ptuj itn.) ustanovile občine; z Zakonom o varstvu kulturne dediščine je torej zakonodajalec isto materijo uredil drugače kot z Zakonom o financiranju občin, ki je začel veljati 1. januarja 2007;

7. vprašanja državnega financiranja občinskih javnih zavodov na področju kulture po našem mnenju ni mogoče sistemsko reševati na ravni področne zakonodaje, temveč izključno v okviru zakonodaje, ki ureja financiranje občin.

Ministrstvo za kulturo ni imelo posluha za vsebinske pripombe lokalnih skupnosti ne pri pripravi področnega zakona ne pri pripravi osnutka pravilnika, ki določa način podelitve pooblastila občinskim muzejem in galerijam za opravljanje državne javne službe muzejev, zato občine-ustanoviteljice nimajo drugega pravnega sredstva kakor ustavnosodna presoja Zakona o varstvu kulturne dediščine.

Glede na dejstvo, da sta zgolj dobra dva meseca do zakonskega roka, je SOS kot reprezentativno združenje slovenskih občin predlagalo Ustavnemu sodišču RS, naj do končne odločitve zadrži izvršitev vseh zakonskih določb, ki naj bi se začele izvajati 1. januarja 2009. V nasprotnem primeru bi po našem mnenju lahko nastale težko popravljive škodljive posledice za gnotni položaj tridesetih javnih zavodov, ki izvajajo javno službo na področju varovanja kulturne dediščine.

Presoja za oceno ustavnosti

Skupnost občin Slovenije je v presojo ustavnosti vložila Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju ter Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

Skupnost občin Slovenije je pripravila in v ustavno presojo vložila Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju zaradi novih obveznosti, ki imajo za posledico nove in večje finančne posledice za občine. V predlogu za ustavno presojo smo zapisali, da bi z izvajanjem sprejetega zakona nastale nepopravljive posledice za prebivalke in prebivalce in zato smo predlagali začasno zadržanje izvajanje izpodbijanih določb zakona.

Sprememba 21. točke 15. člena na katero je Skupnost občin Slovenije opozarjala že v celotnem postopku sprejemanja sprememb in dopolnitev prinaša občinam zelo velike, dodatne finančne obremenitve. Ta je do sprejetja zakona določala, da občine zavarujejo vse tiste državljane Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovani iz drugega naslova. Torej poleg ljudi brez sredstev oziroma dohodkov, kot je to veljalo do sprejetja sprememb in dopolnitev zakona, bi občina v skladu s spremembami in dopolnitvami obvezno zdravstveno zavarovala tudi tiste, ki imajo »nekaj« dohodkov. Iz navedenega izhaja, da bo zavarovancev še več kot jih je bilo do sprejetja sprememb in dopolnitev, ugotovitveni postopek pa bo vodila

občina. Prav tako je zakon občinam naložil nove obveznosti z obveznim zdravstvenim zavarovanjem otrok do 18. leta starosti, ki se šolajo in niso zavarovani kot družinski člani, ker njihovi starši ne skrbijo za njih oziroma njihovi starši ne izpolnjujejo pogojev za obvezno zdravstveno zavarovanje. Nedefinirano in nejasno ostaja, kdo so tisti starši, ki ne izpolnjujejo pogojev za obvezno zdravstveno zavarovanje. Pri tem tudi ne gre prezreti pravice do zavarovanja za študente starejše od 26 let. Slednji so do sprememb in dopolnitev lahko bili zavarovani po starših, spremembe in dopolnitve zakona pa to kategorijo oziroma možnost izključujejo. S tem je na proračune lokalnih skupnosti prenesena še ena dodatna finančna obveznost

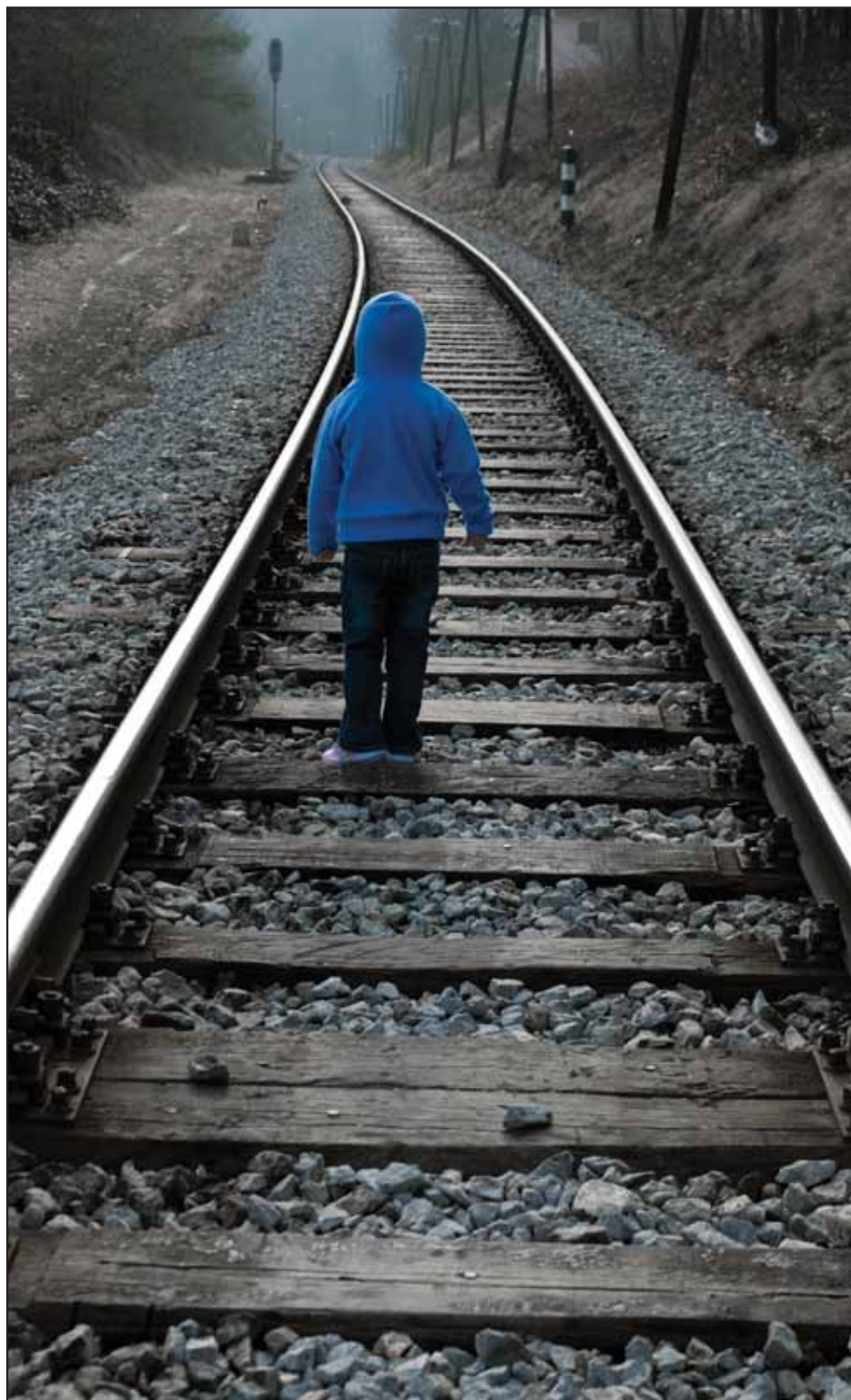
Prav tako je skupnost vložila zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ki razmejuje obveznost financiranja osnovnih šol. Določba neposredno posega v interese vseh tistih občin oz. članic Skupnosti občin Slovenije, ki so ustanoviteljice osnovnih šol.

Na osnovni šoli Primoža Trubarja Velike Lašče, kjer je ustanovitelj šole občina (Odlok o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Velike Lašče), je nastal problem izplačila odškodnine zaradi izgubljene tožbe na delovnem in socialnem sodišču zaradi nezakonitega prenehanja vzgojiteljice. Osnovna šola Primoža Trubarja namreč ne izvaja samo osnovnošolskega izobraževanja, temveč izvaja tudi dejavnost vrtca. Dejavnost vrtca se izvaja v enoti vrtca, ki nima samostojne pravne subjektivitete, zato je bil na podlagi izvršilnega naslova sodišča opravljen rubež sredstev osnovne šole. Zaradi rubeža je nastal problem, ker se niso mogle izplačati plače zaposlenim, istočasno pa so se že pokazali prvi problemi z dobavo materiala za osnovno delovanje šole oz. izvajanje vzgojno-izobraževalnega programa. V primeru občine Velike Lašče, je MŠŠ izdalo odločbo št. 10070-426/2008 z dne 16. 10. 2008, s katero je občini Velike Lašče naložilo, da z dnem vročitve poravnava obveznost in odločbo takoj tudi predloži Upravi RS za javna plačila v izvršitev oz. izvršbo.

V skupnosti menimo, da je stališče MŠŠ napačno. Ko gre za zadovoljevanje najbolj vitalnih delov naše družbe (šolstvo, zdravstvo, institucionalno varstvo starejših...) ni mogoče zadev prepustiti stihijskemu reševanju zadev. V primeru osnovnega šolstva je potrebno zagotoviti takšen sistem funkcioniranja javnih služb, da ne bo prihajalo do blokad njihovega delovanja. To pa je možno samo v primeru, da zagotovi sredstva za normalno delovanje osnovne šole država. Seveda pa ima potem država pravico, da z regresnim zahtevkom terjaja od morebitnih dolžnikov vplačana sredstva. V primeru Občine Velike Lašče pa je država rešila problem tako, da je z rubežem zasegla sredstva občine in rešila težave osnovne šole tako, da je ogrozila delovanje drugega subjekta. V skupnosti menimo, da določba 2. odst. 82.a člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ob uporabi interpretacije Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko ne bi bila v neskladju z 2. in s 57. členom ustave. Se pravi, v kolikor se napadena določba zakona razume, da se sredstva za delovanje osnovnih šol na podlagi izvršilnega naslova odškodnine za škodo krijejo iz državnega proračuna. Zato je skupnost predlagala ustavnemu sodišču, da v skladu z 48. členom Zakona o ustavnem sodišču sprejme interpretacijsko odločbo.

V primeru, da sprejem interpretacijske odločbe ne bo mogoč, pa smo ustavnemu sodišču podredno predlagali, da nekatera sporna določila zakona razveljavi.

Skupnost pripravila še dve ustavni presoji

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja - ZVO -1B (Uradni list RS, št. 70/2008) v 28. členu določa, da lahko nosilec projekta izvede projekt le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja ter da se lahko gradbeno dovoljenje za gradnjo objektov, kjer le to mora biti izdano, izda po pravnomočnosti okoljevarstvenega soglasja. Vendar v predmetnem predpisu zakonodajalec ni ustrezno pojasnil, kako se bodo obravnavale vloge za izstavitev gradbenega dovoljenja, ki so bile vložene pred sprejetjem sprememb zakona.

Dikcije zakona, omenjene v prejšnjem odstavku, prinašajo občinam negativne posledice, predvsem to pomeni časovni zamik pri realizaciji marsikaterega občinskega projekta. Eden izmed večjih projektov, na katere imajo predmetne določbe negativen vpliv, je izgradnja Športno-rekreacijskega centra v Stožicah, v Ljubljani. Zato je Mestna občina Ljubljana na Ustavno sodišče RS, vložila zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti obravnavanega zakona.

Doslej veljavni Zakon o varstvu okolja ni določal, da se lahko poseg izvede zgolj na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja in da mora biti za izdajo gradbenega dovoljenja okoljevarstveno soglasje pravnomočno. Kot je bilo že omenjeno, napadeni zakon ne določa, da se vloge, sprejete pred uveljavitvijo novega zakona, obravnavajo po postopku in pogojih, ki so veljali ob vložitvi. Zaradi spremembe zakona vlagatelj (Mestna občina Ljubljana) ne bo mogel pridobiti gradbenega dovoljenja za izgradnjo objektov na podlagi dokončnega okoljevarstvenega soglasja, temveč šele po pravnomočnosti le tega. To posledično pomeni bistveno podaljšanje trajanja pridobitve upravnih dovoljenj, glede na čas, ki je bil potreben pred spremembo zakonodaje. Mestna občina Ljubljana je zaradi sprememb zakonodaje izpostavljena

povečanemu ekonomskemu tveganju iz razloga zamud pri gradnji, ki so posledica podaljšanja časa pridobitve dovoljenj za začetek gradnje. Gradnja večnamenskega športnega objekta prav gotovo sodi med projekte, ki jih je glavno mesto Republike Slovenije upravičeno uvrstilo med občinske projekte, zato spremembe, ki so predmet ustavne presoje, nedvomno posegajo v ustavne pravice občine.

Z omenjenimi spremembami zakonodaje bodo negativne posledice »občutile« tudi druge slovenske občine pri izvajanju večjih občinskih projektov, zato je Skupnost občin Slovenije, največje reprezentativno združenje slovenskih občin, na 9. seji predsedstva 3. decembra, sprejela sklep, da zaradi nedvomnega interesa večine občin članic skupnosti pristopi k ustavni presoji Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja - ZVO -1B (Uradni list RS, št. 70/2008). S tem bo Ustavno sodišče RS »prisiljeno« vlogo obravnavati prednostno in sprejeti odločitev o ustavnosti zakona v razumnem roku.

Delovna skupina za notranje revidiranje

14. sestanek delovne skupine za notranje revidiranje je bil v četrtek, 20. novembra 2008, v prostorih Občine Jesenice. Pri prvi točki dnevnega reda so članice in člani delovne skupine obravnavali interes občin po najemu zunanjih izvajalcev za opravljanje notranje revizije. Župani zainteresiranih občin so se obrnili na Skupnost zaradi nezaupanja zunanjim podjetjem, ki nudijo to storitev. Ta ne poznajo razmer v občinah in ne morejo narediti strokovne in kakovostne notranje revizije. Na sestanku so se dogovorili, da bo

Skupnost občin Slovenije zainteresiranim članicam poslala vprašalnik, na katerega bodo občine odgovorile. Iz analize vprašalnika bo razviden natančen interes občin članic (ali bi imeli revizijo celotne občine ali samo določenih oddelkov) in obseg dela, ki ga bo Skupnost občin Slovenije zagotovila. Na sestanku je bilo dogovorjeno, da bo Skupnost občin Slovenije na svoji seji predsedstva župane seznanila s situacijo in prosila župane za dovoljenja, da naloge opravijo zainteresirane članice delovne skupine za notranje revidiranje v popoldanskem času. Po opravljeni analizi vprašalnikov bo občinam predstavljena dokončna ponudba. Ta bo seveda različna glede na velikost občine (velikost proračuna) in glede na obseg želenega področja revidiranja. Prioriteta Skupnosti občin Slovenije je strokovnost in kakovost službe za notranje revidiranje, saj je dobro revizijsko poročilo lahko v veliko pomoč županu pri vodenju občine.

Po obravnavi skupne revizije za občine so se člani in članice delovne skupine lotili registra

tveganj. Koordinatorica delovne skupine je predstavila načine obveščanja zaposlenih v občinskih upravah o registru tveganj. Obveščanje je bilo odvisno od zainteresiranosti zaposlenih, od česa je bil tudi odvisen način obveščanja. Poudarila je, da ni določenega končnega postopka o načinu izvajanja registra tveganj. Koordinatorica skupine je izpostavila namen registra tveganj, (pripraviti nabor tveganj), ter da se ta ovrednoti in obvladuje z ustreznimi ukrepi. Tudi predstavnik Urada RS za nadzor proračuna je poudaril, da se je potrebno osredotočiti na pomembna tveganja. Pri vzpostavitvi registra tveganj ali opredeljevanju tveganj ne obstaja dokončna rešitev ali formaliziran postopek. Obstaja več odprtih poti, ki omogočajo različne pristope pri pripravi registra tveganj. Na koncu so še članice delovne skupine za notranje revidiranje določile naslednji sestanek, ki bo v prvi polovici leta 2009.

Miha MOHOR

Nova delovna skupina

V Ljubljani se je v začetku oktobra prvič sestala delovna skupina za kmetijstvo. Sejo je vodil Gorazd Maslo, vodja odseka za razvoj podeželja in upravne zadeve na Oddelku za gospodarske dejavnosti in promet Mestne občine Ljubljana. Seje se je udeležil tudi predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Bogdan Pungartnik in predstavil ukrepe Programa razvoja podeželja 2007 - 2013. Poseben poudarek je v predstavitvi namenil podvajanju državnih pomoči, do katerih prihaja iz državnih in občinskih proračunov. Predstavnik ministrstva je prisotne seznanil, da se bodo spremenili tudi podzakonski akti, ki urejajo razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah in pozval delovno skupino k aktivnemu sodelovanju.

Delovna skupina je kot svoje vsebine za delovanje določila informiranje, izobraževanje in sooblikovanje zakonodaje, ki se nanaša na

kmetijstvo in je v pristojnostih občin ter izmenjavo izkušenj in dobrih praks med občinami. Nekatere posamezne problematike je delovna skupina že evidentirala za prihodnje obravnave, sklenila pa je tudi povprašati občine članice SOS, ali se srečujejo še s kakšnimi problemi s področja kmetijstva, ki bi jih v okviru delovne skupine obravnavali in skušali najti rešitve s pristojnimi sogovorniki.

Po krajši razpravi je delovna skupina za predsednika soglasno imenovala Gorazda Masla iz MO Ljubljana, za njegovo namestnico pa Karin Jurše iz Občine Selnica ob Dravi.

Ustanovni sestanek delovne skupine za mladinsko politiko

Prvi, ustanovni sestanek delovne skupine za mladinsko politiko pri Skupnosti občin Slovenije je bil namenjen spoznavanju članic in članov med seboj in institucij, ki delujejo na tem področju. Zato so bili povabljeni tudi predstavniki pomembnejših institucij s področja mladinskega dela in mladinske politike.

1. oktobra so se v Ljubljani sestali članice in člani delovne skupine za mladinsko politiko in vabilu na ustanovno sejo so se odzvali tudi vsi vabljeni predstavniki ključnih akterjev s področja mladinske politike in mladinskega dela. Direktor Urada RS za mladino Peter Debeljak je pozdravil delovno skupino in predstavil urad, ki si prizadeva ustvariti ustrezno okolje in normativni okvir, ki bo v pomoč in v podporo učinkovitemu in uspešnemu dogajanju na tem področju. Predlagal je, da v bodoče krepimo sodelovanje med Uradom in Skupnostjo, razvijamo novo kulturo sodelovanja, ki bo omogočala podporo delu in Uradu približala želje ter potrebe, ki jih imajo mladi in lokalne skupnosti. Peter Debeljak je še predstavil idejo o razvoju akcijske enote, sestavljene iz ekspertnega tima, ki bi na povabilo posamezne občine le to obiskala, v nekaj dneh naredila posnetek stanja in skupaj z občino pripravila akcijski načrt.

Janez Škulj, direktor MOVIT NA MLADINA, je prisotnim predstavil agencijo in program Mladi v akciji, katerega upravljajo v eni izmed treh organizacijskih skupin. Program ima štiri prednostna področja in podpira tiste projekte, ki se najbolj približajo zastavljenim ciljem.

1. **Evropsko državljanstvo** je prvo prednostno področje, katerega cilj je spoznati se s širšim evropskim območjem

2. **Udeležba ali participacija** je prednostno področje, ki v ospredje postavlja sodelovanje mladih v civilno-družbenih pobudah. Analize namreč kažejo, da mladi vse manj izkazujejo interes. Rešitev pa ni kakšna alternativa, temveč »back to basic«, ko se je izrazil g. Škulj. Pri tem področju gre za proces, kjer mladi spoznavajo temeljne zakonitosti dialoga in temelje demokracije skozi skupne aktivnosti.

3. **Kulturna različnost** kot tretje prioriteto področje izpostavlja kot cilj, spoznavanje mladih, kaj nas dela različne ali podobne skozi skupno delovanje.

4. **Vključevanje mladih z manj priložnostmi** je področje, katerega cilj je spodbujanje učnih učinkov ali spodbujanje tako imenovanega neformalnega učenja. Neformalno učenje mora temeljiti na načrtovanju učnih učinkov, kot jih načrtujejo mladi, ta vrsta učenja je kot pot skozi učne izkušnje. Program zagovarja spodbujanje in krepitev kompetence vseživljenjskega učenja.

Občine oz. osebe javnega prava imajo možnost sodelovanja v vseh delih programa z izjemo mladinskih pobud. Janez Škulj je še posebej priporočil sodelovanje občin v akciji mladi za demokracijo. Janez Škulj je delovni skupini zastavil tudi nekaj konkretnih izzivov:

- da se vzpostavijo dvojna partnerstva med občino in nepovezanim partnerjem, ki je lahko konzorcij prostovoljnih mladinskih organizacij;
- gradnja sistema informiranja mladih o temah, obravnavanih na sejah občinskih svetov; analize namreč kažejo, da jezika komunikacije političnega načrtovanja mladi ne razumejo
- razvoj posvetovalnih procesov; mladi morajo imeti možnost izražanja svojega mnenja, želja in potreb, občine pa bi morale zagotoviti odziv
- poudaril je še, da je pri oblikovanju in načrtovanju aktivnosti z mladinskega področja zelo pomembno upoštevati dejstvo, da je potrebno namesto v zidove mnogo več investirati v srca in razum.
- Organizacija izobraževanja za upravne delavke in delavce, morda tudi za svetnice in svetnike, o pomenu besed, kot so mladinska politika in mladinsko delo, saj je veliko različnih in izključujočih mnenj o vsebini in pomenu teh besed.

Nova delovna skupina se je seznanila tudi z delovanjem in organizacijo Mreže MaMa, ki jo je predstavila direktorica Patricija Čular. Povedala je, da je Mreža MaMa organizacija, ki združuje in zastopa organizacije, ki opravljajo dejavnosti mladinskih centrov, ali delujejo na področju mladinskega dela v Sloveniji za namene podpore mladim in njihovega kakovostnejšega preživljanja prostega časa ter boljšega življenja v družbi. Povezujejo in zastopajo interese svojih članic, torej organizacij, ki opravljajo dejavnosti mladinskih centrov ali delujejo na področju mladinskega dela v Sloveniji. Patricija Čular je ocenila, da je od leta 1995 do sedaj na neformalen način vzpostavljeno dobro sodelovanje z lokalnimi skupnostmi. Direktorica Mreže MaMa je predstavila tudi projekt Delujmo lokalno in nacionalno konferenco O mladih z mladimi. Izveden projekt, pri katerem je sodelovala tudi Skupnost občin Slovenije, je ocenila kot korak naprej za povezan razvoj med različnimi akterji. Patricija Čular je že napovedala nadaljevanje projekta, občine pa je pozvala, da sporočijo napredek v svojih okoljih, ki bi ga bilo moč pripisati projektnim aktivnostim. Po uvodnih predstavitvah ključnih sogovornikov je delovna skupina pričela z oblikovanjem vsebin za svoje delovanje. Članice in člani so nizali pobude in predloge. Tako so med vsebine, ki bi jih morala obravnavati novoustanovljena delovna skupina, našli mladinski turizem oz. mladinska prenočišča in v zvezi s tem pomanjkanje finančnih virov za to področje, in sicer za človeške vire in marketing. Direktor urada RS za mladino je k tej pobudi dodal, da so ukrepi urada zaenkrat zelo ciljno usmerjeni. Sredstva za ta namen bodo še krepili, da se ne bi investiralo samo v zidove, ampak tudi v mehke vsebine. Kot najpomembnejšo točko delovanja skupine so prisotni izpostavili pripravo zakona o mladini oz. sodelovanje delovne skupine pri pripravi le-tega. Na lokalni ravni namreč ni določenih standardov na področju mladinske politike. Prav tako je kot pomembno vsebino izpostavila izmenjavo dobrih praks med lokalnimi skupnostmi. Prav tako si skupina želi sprejetja akcijskega program za mlade. Prej je obstajala temeljna strategija in ta skupina bi jo lahko na novo

oblikovala. Ob vseh vrednotah in višjih ciljnih ne smemo pozabiti na eksistenčne pogoje življenja mladih, da se šolajo, zaposlijo, dobijo stanovanje, je poudaril Željko Cigler iz MO Celje. Čeprav je mlada generacija postavljena ob stran, je potrebno vzpostaviti dialog z mladimi, položaj mladih je po njegovem mnenju popolnoma zastavljen. Ko se oblikuje nova politika SOS, je to potrebno upoštevati, mlajše generacije nimajo vpliva in treba jih je vključiti. Andrej Fištravec iz Zavoda za šolstvo je prisotne opozoril, da so se zgodili pomembni premiki kljub temu, da ni zakona. Lokalne skupnosti so ostale največji financerji mladinskega dela. Razmerje financiranja te panoge je 1:4 v korist ali v breme lokalnih skupnosti. Predlagal je, da se za razvoj lokalnih mladinskih politik upoštevajo sinergijski učinki, kar je lahko zelo akcijsko. Urad RS za mladino ima razpise in tako možnost, da podpre takšne lokalne aktivnosti. Nekatere manjše občine so opozorile, da imajo težave pri vključevanju mladih, saj so prioritete občin usmerjene v gradnjo cest in komunale. Te občine so kadrovske šibke in od delovne skupine pričakuje večji pritisk, da bi se to spremenilo. Tako je bilo predlagano tudi, da bi spremenili Zakon o lokalni

samoupravi, kjer bi med izvirne pristojnosti občin bilo treba zapisati, da so občine dolžne skrbeti za mlade. Prisotni so opozorili tudi na pomanjkanje kvalitetnih raziskav s področja mladine, saj se stanje neprestano spreminja, prav tako pa so prisotni opozorili na problematiko medsektorskega povezovanja. Vse nanizane vsebine so privedle do zaključka, da se prihodnji sestanki organizirajo tematsko, na primer o reševanju stanovanjske problematike in zaposljivosti mladih. Vsi so se strinjali, da zakon potrebujemo, pomembno pa je, da občine mlade poslušajo in ne namenjajo sredstva za mladino, brez da bi jih vprašali, za kaj bi denar potrebovali. Operativnost te skupine prisotni vidijo na državnem nivoju. Na nivoju države pričakujejo, da se bo vzpostavil nek sistemski okvir, takšni organi, kot je ta delovna skupina, pa bodo zagotovo prispevali k boljšim rezultatom. Skozi razpravo, kjer so prisotni imeli priložnost spoznati razmišljanja vsakega posameznika, je delovna skupina imenovala za predsednika Željka Ciglerja iz MO Celje in za namestnico Nino Ukmar iz Občine Sežana.

Saša Kek

Komisija za e-poslovanje

Na svoji 33. seji so se članice in člani komisije za e-poslovanje poglobljeje spoznavali z odprto kodnimi programskimi rešitvami, z načini dostopa do davčnih podatkov, z E-participacijo, s programsko opremo za redarje in inšpektorje ter idejo o centralnem spletnem portalu.

Davčna uprava RS bo skladno s prizadevanji SOS za hitrejšo pridobitev podatkov izdelala rešitev, ki bo omogočala učinkovitejše delo referentov, ki urejajo področje predšolske vzgoje. V ta namen bo izdelana začasna rešitev, ki jo bodo kasneje nadgradili v sodelovanju z Ministrstvom za javno upravo tako, kot je to primer za pridobivanje podatkov iz Elektronskega centralnega registra prebivalcev (E-CRP). Predpogoj, ki ga morajo občine izpolniti za pridobitev davčnih podatkov, so zakonski pogoji, ki urejajo področje varstva osebnih podatkov in davkanje. Varnost, ki je potrebna za posredovanje teh podatkov, bo urejena na podoben način, kot je to urejeno za pridobivanje podatkov iz E-CRP. To pomeni, da mora občina imeti dostop do HKOM-a, referenti morajo biti vpisani v varnostno shemo in morajo imeti digitalno potrdilo in pravno podlago, ustrezen pravilnik o varovanju podatkov.

Mojca Fanedl iz podjetja Kvadrin d.o.o. je skupaj z direktorjem podjetja predstavila programsko opremo za vodenje vpisnikov in evidenc o izrečenih ukrepih v hitrih prekrškovnih postopkih, ki jih vodijo katerikoli po zakonu pooblaščen prekrškovni organi (inšpekcije, policija, redarstva...). APO se pred oz. ob instalaciji prilagodi posameznemu hitremu

prekrškovnemu organu v delu, ki se navezuje na njegovo stvarno pristojnost, t.j. v naboru predpisov in ukrepov; skladno njegovi organizacijski obliki (npr. občinski ali medobčinski prekrškovni organ, inšpekcija, redarstvo). Mojca Fanedl je predstavila še minimalne zahteve za namestitve paketa, kaj vsebuje osnovni modul in možnosti, ki jih prinašajo še dodatni moduli. Sašo Novakovič, direktor podjetja Ipmit, je v odsotnosti prof. dr. Mirka Vintarja predstavil projekt centralnega spletnega portala za lokalne in regionalne skupnosti, ki je nastal že pred dvema letoma. Konzorcij podjetij skupaj z Univerzo za upravo je v okviru idejne zasnove predvidel na tem portalu šest sklopov, in sicer: življenjske dogodke, e-participacijo, poslovne storitve, lokalne informacije, poslovanje organov lokalne skupnosti in vseživljenjsko učenje. Idejo so prisotni ocenili kot dobro, vendar so opozorili na dinamiko razvoja v zadnjih dveh letih. Iz predstavljenih sklopov bi morali črtati življenjske dogodke in poslovanje organov občine, ki se danes implementirajo v okviru portala E-uprava in E-storitve javne uprave. Za realizacijo projekta predstavljajo problem tudi finančna sredstva, saj je ocena potrebnih sredstev 4 mio € za vzpostavitev in še letno 1 mio € za vzdrževanje. Večje občine, ki bi lahko finančno bolj participirale, pa verjetno ne bi imele interesa, saj imajo za posamezne sklope že svoje rešitve. Komisija za e-poslovanje je predlagala, da se konzorcij osredotoča na bodoče pokrajine.

Simon Delakorda, direktor Inštituta za elektronsko participacijo - INePA, je predstavil možnosti za vključevanje e-participacije občanov v občinah. Predstavitev je vključevala probleme lokalne demokracije, kot jih vidi dr. Stane Vlaj. V intervjuju za Mladino je dejal, da je lokalna demokracija v Sloveniji invalidna, da interes prebivalcev za aktivno udeležbo v lokalnih dogajanjih upada, da občinski svetniki veliko bolj poslušajo svoje politične centrale kot prisluhneje potrebam in interesom občanov... Občani svojo voljo kažejo pogosto s protestnimi shodi na cestah. Temu se da izogniti z moderiranimi in strukturiranimi javno dostopnimi občinskimi video e-forumi, e-posvetovanji ali e-vprašalniki. Ta orodja e-participacije prispevajo k preglednejši, odgovornejši in manj konfliktni demokratični participaciji na lokalni ravni, ki se nanašajo na občinske politike, odloke, plane..., ki neposredno vplivajo na kvaliteto življenja občanov. Za implementacijo je potrebno opredeliti javni problem, vzpostaviti primerne,

lahko odprtokodne spletne aplikacije in izvesti kolektivni komunikacijsko/odločevalski proces. Za izvedbo je potrebna promocija in informiranje občanov. Po zaključku pa je seveda potrebno vključiti rezultate v končno odločitev.

Andrej Arh, iz COKS - Center za odprto kodo Slovenije, je prisotne seznanil s 1. sestankom delovne skupine za odprto kodo, ki jo je imenovala ministrica za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Glede na trende v Evropi in svetu je vprašanje časa, kdaj se bodo tudi občine v Sloveniji pričele odločati za odprtokodne (OK) sisteme. Na Skupnosti občin Slovenije smo s COKS-om že povezali prvo občino, Selnico ob Dravi, ki bi želela na svojih info točkah namestiti OK programe, prav tako pa bi želeli v občinski upravi poskusno namestiti OK namizne rešitve. COKS jim zagotavlja brezplačno strokovno pomoč in svetovanje pri realizaciji. SOS bo projekt spremljal in izsledke delil z drugimi zainteresiranimi občinami. Komisija je izrazila željo po spoznavanju primerov dobre prakse iz tujine, kjer so licenčne programe že zamenjali z OK v kakšni občinski upravi. Simon Delakorda je predlagal, da bi COKS vzpostavil spletne strani s pomočjo OK rešitev za občine, ki jih še nimajo.

Na dnevnem redu so bile še točke, ki jih komisija zaradi pomanjkanja časa ni obravnavala. Komisija za e-poslovanje pri SOS spremlja vse tekoče novosti s področja informatike in teh je veliko. Veliko je tudi težav v občinah na področju IKT ter odprtih vprašanj, zato so seje komisije, ki so praviloma odprtega tipa, zmeraj obiskane s strani drugih zainteresiranih informatikov, ki niso člani komisije. Komisija je vzpostavila tudi odličen dialog z različnimi ministrstvi, ki se sestankov redno udeležujejo in tako je vključenost občin v medresorske projekte večja kot na drugih področjih. Pretočnost informacij z državnega na lokalni nivo in obratno je boljša in težave se tako lažje odpravljajo. Ob menjavi lade se za dobro sodelovanje na področju informatike Skupnost občin Slovenije zahvaljuje Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, Ministrstvu za javno upravo in Službi vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko z upanjem, da bo tudi z novo Vlado RS na tem področju sodelovanje ostalo na enaki ravni.

Saša Kek

Plače v javnem sektorju

Javni uslužbenci se že lep čas ukvarjajo z novim plačnim sistemom v javnem sektorju, zato so bili na to problematiko vezani že mnogi delovni posveti in seminarji. Glede na to, da je v okviru novega plačnega sistema bila sprejeta tudi nova Uredba o napredovanju uradnikov v nazive (Uradni list RS, št. 98/08), ki je pričela veljati s 15. oktobrom 2008, je Skupnost občin Slovenije v sodelovanju z Ministrstvom za javno upravo organizirala delovni posvet na temo napredovanja uradnikov v nazive ter v okvir le-tega vključila podrobnejšo razlago še vedno nejasnega izplačila plač v skladu z novim plačnim sistemom.

Štefka Korade Purg, predstavnica Direktorata za organizacijo in kadre, je predstavila novosti in spremembe, ki jih prinaša nova Uredba o napredovanju uradnikov v nazive. Veljavnost uredbe sega na področje organov državne uprave, pravosodnih organov ter uprav lokalnih skupnosti, pri čemer uredba določa predvsem pogoje in postopek napredovanja uradnikov v nazive. Javni uslužbenec izpolnjuje pogoje za napredovanje, če ima predpisano stopnjo izobrazbe, dovolj delovnih izkušenj ter izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom, podzakonskim predpisom oziroma splošnim aktom. Poleg tega mora zadovoljiti tudi kriteriju ocenjevanja, ki je podrobneje določen v 5. členu uredbe. Po novem je datum napredovanja enoten za vse javne uslužbence, in sicer se napreduje s 1. majem v tekočem letu. Poleg tekočega napredovanja uredba omogoča tudi pospešeno napredovanje, če je javni uslužbenec v okviru ocenjevanja prejel oceno »odlično« in je predstojnik ugotovil, da so delovne in strokovne kvalitete uradnika izjemnega pomena za delo organa. K omenjenim novostim obravnavana uredba prinaša še mnogo sprememb in dopolnitev, vendar je predavateljica izven konteksta določb uredbe sugerirala predstojnikom oddelkov, da v postopku ocenjevanja in napredovanja svoje odločitve primerno obrazložijo in argumentirajo, saj si bodo s tem prihranili marsikatero »nevšečnost«.

Kljub dejstvu, da se javni uslužbenci že kar nekaj časa srečujejo z izplačili in obračuni plač v skladu z novim plačnim sistemom, se le-tem pri vsakdanjem delu še vedno porajajo številna vprašanja in pomisleki. Iz tega razloga je bil k posvetu povabljen tudi Adam Šisernik, predstavnik Direktorata za plače v javnem sektorju v okviru Ministrstva za javno upravo,

pristojen za posredovanje informacij v zvezi s problematiko obračuna plač.

Na podlagi enajstega odstavka 48. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju - ZSPJS (Uradni list RS, št. 95/07 - uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 58/08) se v primerih, ko se javni uslužbenec zaposli oziroma je premeščen ali imenovan v naziv po uveljavitvi novega plačnega sistema, njegova osnovna plača za to delovno mesto oziroma naziv določi s prevedbo v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZSPJS in se jo poveča za delež, za kolikor so bila odpravljena nesorazmerja do dneva zaposlitve javnega uslužbenca. Plača in odprava nesorazmerja se bo novo zaposlenim na ta način določala do 1.3.2010. Pri napredovanju javnega uslužbenca v plačnih razredih na istem delovnem mestu ali v istem nazivu v obdobju do 1. marca 2010 se skupna razlika za odpravo nesorazmerja (Z107) ponovno izračuna tako, da se nominalni vrednosti plačnega razreda osnovne plače javnega uslužbenca povečanega za število plačnih razredov napredovanja odšteje nominalna vrednost plačnega razreda prevedene plače javnega uslužbenca povečanega za enako število plačnih razredov, kot je bila povečana osnovna plača javnega uslužbenca (Z105). Ponovno se izračuna tudi primerljivi znesek plače, določen po ZSPJS (Z104). Primerljivi znesek plače javnega uslužbenca, izračunan in določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki so se uporabljali do začetka izplačila plač po ZSPJS (Z111), se ne spremeni.

Poleg obravnavanih vprašanj je zelo »aktualno« vprašanje v zvezi z odpravo nesorazmerij pri novi zaposlitvi v javnem sektorju za javnega uslužbenca, ki prihaja izven oziroma znotraj javnega sektorja.

Pri novi zaposlitvi javnega uslužbenca v javnem sektorju je potrebno pri izračunu skupne razlike za odpravo nesorazmerja (Z107) na eni strani upoštevati plačni razred prevedene plače novega delovnega mesta oziroma novega naziva, na drugi strani pa plačni razred javnega uslužbenca, v katerega je uvrščen na novem delovnem mestu oziroma v novem nazivu. Primerljivi znesek plače javnega uslužbenca izračunan in določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki so se uporabljali do začetka izplačila plač po ZSPJS (Z111), se ne izračuna.

Pri premestitvi javnega uslužbenca na novo delovno mesto oziroma pri imenovanju v nov naziv v obdobju do 1. marca 2010 je potrebno pri izračunu skupne razlike za odpravo nesorazmerja (Z107) na eni strani upoštevati plačni razred prevedene plače novega delovnega mesta oziroma novega naziva in na tej osnovi določiti ustrezen plačni razred prevedene plače javnega uslužbenca na novem delovnem mestu oziroma v novem nazivu (Z105). Na drugi strani je potrebno upoštevati plačni razred javnega uslužbenca, v katerega je uvrščen na novem delovnem mestu oziroma v novem nazivu v skladu z določili 19. in 20. člena ZSPJS. Ponovno se izračunata tudi primerljivi znesek plače določen po ZSPJS (Z104) in primerljivi znesek plače javnega uslužbenca izračunan in določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki so se uporabljali do začetka izplačila plač po ZSPJS (Z111).

Udeleženci delovnega posveta so prejeli kopico koristnih informacij in odgovorov, s katerimi jim bo »prikrajšana« marsikatera težava, predvsem pa čas, ki bi ga potrebovali za iskanje pravih odgovorov. Ob vsem ne gre prezreti sugestije predavateljev, ki je naslovljena na vse javne uslužbence, da se kakršnakoli vprašanja v zvezi z izvajanjem novega plačnega sistema naslovijo na Ministrstvo za javno upravo, saj bodo le tako prejeli verodostojne odgovore.

Neučinkovite lokalne skupnosti ali zakonodaja

V Cerkljah na Gorenjskem je 4. novembra potekala okrogla miza na temo pobiranja turističnih taks, ki jo je organizirala Skupnost občin Slovenije. Namen sestanka je bil predstaviti probleme, ki se pojavljajo v zvezi s plačevanjem ter nadzorom nad plačevanjem turističnih taks tako s strani občin kot na drugi strani pri drugih državnih institucijah, udeleženih v postopkih izvajanja nadzora nad plačevanjem turističnih taks. V smeri kar najbolj konstruktivnega reševanja omenjene problematike so se okrogle mize udeležili predstavniki nekaterih občin, ki bi lahko bile primer dobre prakse in vzgled drugim občinam pri pobiranju turističnih taks, predstavniki DURS, nekaterih ministrstev ter predstavniki tržnega inšpektorata.

Uvodni pozdrav je pripadel gostitelju, županu občine Cerklje na Gorenjskem Francu Čebulju, ki je na koncu svojega govora, za uvod v okroglo mizo, postavil vprašanje, kako biti učinkovit pri nadzoru plačevanja turističnih taks?

Kot uvod v resnejšo razpravo je Vida Černe, predstavnica občine Kranjska Gora, predstavila zgodovino turistične takse. Ureditev turistične takse se je skozi zgodovino spreminjala, vendar

kljub vsem spremembam ostaja tržna kategorija, ki je urejena z Zakonom o spodbujanju razvoja turizma. Predstavitev ključnih lastnosti turistične takse smo bili deležni s strani Marka Podrekarja, predstavnika Ministrstva za gospodarstvo. Turistična taksa predstavlja prihodek občine, ki ga je le-ta dolžna uporabiti izključno za namen razvoja lokalnega turizma. Novost je pavšalna turistična taksa za lastnike počitniških objektov. Kot iztočnico v burnejšo razpravo je Podrekar poudaril, da je treba pri obravnavi problematike nadzora nad pobiranjem turistične takse ločiti, ali je problematična učinkovitost določb zakona ali pa je problem pri izvajanju zakonskih določil. Pred začetkom razprave so predstavniki pristojnih organov dali jasno vedeti, da problematika pobiranja turističnih taks in nadzor nad le-tem ne sovпада s pristojnostjo občinskih redarjev ter tržnih inšpektorjev.

Temeljna podlaga za izvajanje nadzora se nahaja v drugem in tretjem odstavku 31. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma, kjer je nedvoumno določeno, da nadzor opravlja pristojni davčni organ oziroma da lahko nadzor opravlja pristojni inšpekcijski organ v okviru občine.

Predstavniki DURS-a se zavedajo odgovornosti, zato nadzor izvajajo od samega začetka, ko je le-ta bil z zakonom prenesen v njihovo pristojnost. DURS je v določeni meri nezadovoljen s sodelovanjem občin, saj brez tega nadzor ni učinkovit. Menijo, da bi bilo najučinkoviteje, če bi občine v skladu z zakonom ustanovile posebne inšpekcijske službe za ta namen oziroma bi obstoječim inšpektorjem podelile širša pooblastila.

Franc Čebulj, zagovornik »teorije« o neučinkovitosti obstoječe zakonodaje, je poudaril, da je delo pristojnih za nadzor neučinkovito zaradi neustreznosti obstoječe zakonodaje. Nadzor naj bi bil neučinkovit tudi iz razloga, ker inšpektorji nimajo zadostnih pooblastil, temveč so ta razdeljena med različne organe (policija, DURS, inšpektorji...). Nasprotnega mnenja je Boris Sodja, glavni tajnik združenja občinskih redarjev, ki na podlagi več kot desetletne prakse opravljanja nadzora nad pobiranjem turističnih taks

zagovarja stališče, da so občine premalo aktivne in se brez prave podlage sklicujejo na neučinkovitost zakonodaje, medtem ko same ne naredijo skoraj nič za učinkovitejši nadzor nad pobiranjem turističnih taks. Trdi, da Zakon o spodbujanju razvoja turizma v tretjem odstavku 31. člena daje občinam podlago za ustanovitev primernih inšpekcijskih služb, za opravljanje omenjene inšpekcijske službe pa se nadalje uporablja Zakon o inšpekcijskem nadzoru, ki daje inšpektorjem zadostna pooblastila za učinkovit nadzor.

Najsvetlejša točka v okviru burne razprave je bila predstavitev občine Zreče kot primera dobre prakse, kjer iz naslova turističnih taks pridobivajo velik del finančnih sredstev. Poudarjeno je bilo, da imajo v občini Zreče pri opravljanju nadzora izdatno podporo s strani policije, ki jim v veliki meri omogoča učinkovito opravljanje nadzora. Predvsem naj bi bila »dobra volja« večih »akterjev« najboljši recept za učinkovit nadzor nad pobiranjem turističnih taks.

Na koncu konstruktivne in zanimive razprave so udeleženci okrogle mize prišli do zaključkov, da definicija, navedena v Zakonu o spodbujanju razvoja turizma, še vedno zelo dobro povzema bistvo in namenskost turistične takse, zato bi se ta definicija tudi v dejanskem delovanju lokalnih skupnosti morala dosledno in v duhu razvoja turizma spoštovati. V smislu nadzora Zakon o spodbujanju razvoja turizma, Zakon o lokalni samoupravi in Zakon o inšpekcijskem nadzoru že danes omogočajo učinkovit nadzor nad odvajanjem turistične takse, problem je v izvajanju zakonov ter v pomanjkanju kvalitetnih baz podatkov o zavezancih oziroma omejen dostop do teh baz - zaradi različnih stopenj varovanja podatkov. Z upoštevanjem obstoječe zakonodaje se pojavlja vzpostavitev občinske oziroma medobčinske inšpekcijske službe kot najboljša možna varianta nadzora nad odvajanjem turistične takse. Seveda je poleg slednje za ta nadzor še vedno po zakonu pristojen tudi Davčni urad Republike Slovenije, ki pa nima dovolj stika z lokalnim okoljem, prav tako ne dovolj kadrovskih virov.

Siniša Plavšić

Evropski teden mladih

Posvet MLADINSKA POLITIKA V OBČINI SEŽANA se je zgodil letošnjega 7. novembra z namenom ureditve področja mladine v Občini Sežana ter izboljšati partnerski odnos in vzpostaviti trajnejše oblike dialoga med mladimi in lokalnimi oblastmi.

Udeležba na posvetu je bila kar zadovoljiva, saj se ga je udeležilo okrog 40 mladih, predstavnikov šol, krajevnih skupnosti, mladinskih in drugih organizacij ter tudi posameznikov.

Najprej je mlade nagovoril župan Davorin Terčon, ki je poudaril strateško pomembno pozicijo občine, bližino velikih mest in življenje na meji različnih kultur. Poudaril je tudi, da je povezovanje potrebno izkoristiti še posebej s strani mladih, ki so bistveno manj obremenjeni z zgodovino, imajo manj strahov ter lažje podajajo roko svojim sovrstnikom. Župan je še povedal, da je Sežana postala mesto visokošolskega izobraževanja. Ob tem pa ni pozabil, da mladi potrebujejo tudi zabavo. Mladim je skušal razložiti, da občina ne more graditi objektov, ki bi bili temu namenjeni, saj je povsod v svetu ta segment prepuščen trgu. Podpira pa oblikovanje nekega organa, ki bi redno komuniciral tako z njim kot tudi z občinskim svetom ter strokovnimi službami. Za njim je spregovoril še podžupan Božo Marinac. Ta je mladim svetoval, naj gredo v svet, si naberejo znanja in izkušnje ter se s tovrstnim bogastvom vrnejo domov.

Sledila je predstavitev raziskave Mladi v čezmejnem prostoru, ki sta jo podala člana projektne skupine Mejni dogodki Devan Jagodic (vodja, zaposlen na SLORI-ju - slovenskem raziskovalnem inštitutu v Trstu) in Mojca Vojska Godnič takratna predsednica Kluba študentov Sežana).

Nina Ukmar, strokovna sodelavka na Občini Sežana, je sledila s predstavitvijo možnosti za participacijo mladih pri soodločanju na občinski ravni ter s tem poskusila poiskati nove možnosti povezovanja in sodelovanja za doseganje boljših učinkov pri projektih in programih, ki vključujejo mlade.

Predstavljene so bile naslednje možnosti :

- mladinski svet lokalne skupnosti,
- komisija za mladinska vprašanja (kot posvetovalno telo župana),
- odbor za mladino (kot stalno delovno telo občinskega sveta),
- župan mladih
- idr.

Predstavila pa je še nekatere ukrepe, ki jih nameravajo v prihodnjih dveh letih uresničiti. Za zagotavljanje boljših sistemskih pogojev za mladinsko delo bi radi sprejeli odlok o mladini v Občini Sežana. Novost pa predstavlja tudi predlog o postavitvi za mladinske pobude in akcije, ki naj bi ga umestili v proračun za leti 2009 in 2010. Tako bi še dodatno spodbujali inovativnost, aktivnost, participacijo in ustvarjalnost mladih.

Primere v praksi sta predstavila Nataša Pust (MKC Medvode) ter Tadej Beočanin (MS Ajdovščina). Nataša Pust je predstavila Odbor za mladino, ki deluje v Občini Medvode, Tadej Beočanin pa Mladinski svet Ajdovščina, ki deluje v njihovi občini.

Oba sta ugotovila, da sicer telo, ki v njihovi občini obstaja, dobro deluje, pokazale pa so se tudi pomanjkljivosti pri delovanju, zato pri njih mladi razmišljajo o ustanovitvi še drugega organa, ki bi obstoječ organ dopolnjeval. Tako razmišljajo tam, kjer deluje odbor za mladino, da bi ustanovili še mladinski svet, kot tudi obratno. V Ajdovščini, kjer mladinski svet deluje, ugotavljajo, da občinski svet včasih ne podpre vseh njihovih predlogov in bi potrebovali še neko telo na odločevalski ravni - bodisi komisijo za mladinska vprašanja bodisi odbor za mladino.

Z namenom, da bi skupaj z mladimi preučili najboljšo možnost za urejanje področja, se je odprla razprava z vsemi udeleženci posveta. Udeleženci razprave so bili mladi iz različnih organizacij ter tudi predstavniki obeh osnovnih

šol in predstavniki KS. Razpravljavci so si bili večinoma enotni, da župan mladih nekako ne bi prišel v poštev in so menili, da bi bila najbolj primerna oblika mladinski svet lokalne skupnosti. Po razpravi z gosti pa je prišlo na dan tudi to, da sam mladinski svet najbrž kot trajnejša oblika dialoga le ne bo dovolj. Podžupan Iztok Bandelj je mladim predlagal kot najbolj primerno obliko dialoga z županom oz. tudi občinskim svetom komisijo za mladinska vprašanja.

Nina Ukmar je opozorila, da se morajo mladi sami aktivirati, da organizacije ustanovijo mladinski svet, saj Občina Sežana tu ne sodeluje kot akter. Božo Dragan, občinski svetnik in direktor Zavoda ŠTIP, je bil pozvan k razpravi, vendar je menil, da je ta dan čas, da spregovorijo mladi in čas, da jih poslušamo.

Končni sklep, ki ga je Tanja Godnič kot moderator razprave povzela, je bil, da se torej oblikujeta tako mladinski svet kot komisija za mladinska vprašanja oz. po potrebi tudi odbor za mladino.

Nina Ukmar

Delovna uspešnost in napredovanje

V sredo, 15.10.2008, je v Ljubljani potekal delovni posvet z naslovom Delitev dela plače za delovno uspešnost in napredovanje javnih uslužbencev v skladu z novim plačnim sistemom.

V preteklih mesecih so bili predstavniki lokalnih samouprav posebej aktivni na področju uvajanja novega plačnega sistema. V skladu z aktualnostjo problematike je bila udeležba na posvetu izredno visoka, saj se je delovnega posveta udeležilo okoli 150 predstavnikov občin in drugih predstavnikov javnega sektorja. Potem ko je Martina Vuk, predstavnica Direktorata za plače v okviru MJU, na kratko predstavila dodatke k plačam javnih uslužbencev v skladu z novim plačnim sistemom, je Mojca Fon Jager, prav tako iz Direktorata za plače, podrobneje pojasnila najbolj pereča vprašanja in dvome v zvezi z delovno uspešnostjo in napredovanjem ob prehodu na nov plačni sistem.

Po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju (Url. RS, št. 56/2002, z vsemi spremembami in dopolnitvami) ter Kolektivni pogodbi za javni sektor - KPJS (Url. RS, št. 57/2008, 86/2008) javnim uslužbencem pripadajo naslednje vrste

dodatkov: položajni dodatek, dodatek za delovno dobo, dodatek za mentorstvo, dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat, če to ni pogoj za zasedbo delovnega mesta, dodatek za dvojezičnost, dodatki za manj ugodne delovne pogoje, dodatki za nevarnost in posebne obremenitve ter dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času. Najaktualnejši dodatek za javne uslužbence v občinah je prav slednji, ki v skladu s 46. členom KPJS znaša 30-odstotne urne postavke osnovne plače javnega uslužbenca, vendar se dodatek obračunava le za čas, ko javni uslužbenec dela prek polnega delovnega časa. Na tem mestu velja izpostaviti tudi dodatke za mentorstvo ter specializacijo, magisterij ali doktorat. Slednji je določen v fiksnih zneskih v 38. členu KPJS, mentorstvo pa je v skladu s 37. členom KPJS dodatno plačano v višini 20 % urne postavke plače mentorja, in sicer le za čas, ko javni uslužbenec opravlja delo mentorja.

Napredovanje javnih uslužbencev podrobno določa Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede (Uradni list RS št. 91/08), ki je dokončno uzakonila »triletno napredovanje«. V praksi se bo omenjena rešitev izvajala tako, da bo nadrejeni javnega uslužbenca ocenil vsako leto, pri čemer bo javni uslužbenec po treh letih napredoval v višji plačni razred, če bo v treh letih zbral zadostno število točk. Če pa bo delavec prej dosegel

zadostno število točk, lahko napreduje že v enem letu. V nasprotju s staro ureditvijo, ki ni določala enotnega datuma napredovanja javnih uslužbencev, nova ureditev določa 1.4. v letu kot enoten datum napredovanja vseh javnih uslužbencev, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v višji plačni razred.

Javni uslužbenci so poleg dela plače za redno delovno uspešnost upravičeni do dodatka za delovno uspešnost z naslova povečanega obsega dela. KPJS v 30. členu določa, da se postopek ugotavljanja doseganja kriterijev za določitev dela plače za redno delovno uspešnost za vse javne uslužbence izvede mesečno, trimesečno ali dvakrat letno. Skupen obseg sredstev za plačilo redne delovne uspešnosti javnih uslužbencev za leto 2008 znaša 2% letnih sredstev za osnovne plače, vsako naslednje leto pa se določi z aneksom h kolektivni pogodbi za javni sektor najkasneje do 1. septembra. V primeru, da skupen obseg sredstev do tega roka ni določen, se v tekočem letu uporablja enak odstotek kot v preteklem letu. Kot je bilo že omenjeno, so javni uslužbenci upravičeni tudi do izplačila dela plače za delovno uspešnost z naslova povečanega obsega dela, če povečan obseg dela opravi pri opravljanju rednih delovnih nalog ali v okviru sodelovanja pri izvajanju posebnega projekta, ki ga določi Vlada RS s svojim aktom. Del plače, ki se izplača za delovno uspešnost z naslova povečanega obsega dela, znaša največ 20% osnovne plače, v primeru direktorjev pa največ 10% osnovne plače.

Poleg zanimivega predavanja so udeleženci delovnega posveta dobili odgovore na marsikatero vprašanje, ki se jim pojavlja pri njihovem delu; Mojca Fon Jager pa je pri tem posebej opozorila, da naj se javni uslužbenci v primeru dodatnih dvomov ter vprašanj ob prehodu na nov plačni sistem obrnejo na Ministrstvo za javno upravo, in sicer na Komisijo za razlago KPJS, v primerih, ki niso urejeni v KPJS, pa na Direktorat za sistem plač v javnem sektorju ali Direktorat za organizacijo in kadre. S pisnim mnenjem Ministrstva za javno upravo se bo javni uslužbenec ekskulpiral odgovornosti v primeru, ko bo le-to podlaga za njegovo (napačno) ravnanje.

Izkoriščanje vetrne energije

Glavni poudarek konference o izkoriščanju vetrne energije, ki sta jo organizirala Zavod Energetska agencija za Savinjsko, Šaleško in Koroško - KSENA in Skupnost občin Slovenije v Velenju, 14. 11. 2008, je bil, da obstajajo v Sloveniji veliki potenciali za izkoriščanje vetrne energije, ki pa še vedno manjka na zemljevidu držav znotraj EU, ki že

izkoriščajo vetrno energijo. Glavna razloga sta predvsem dva: dolgotrajni postopki za pridobivanje ustreznih dovoljenj in nasprotovanje okoljevarstvenih organizacij.

Na konferenci je bil predstavljen tudi primer dobre prakse iz Hrvaške, kjer že obratujejo vetrnice na otoku Pagu. Da so vetrne elektrarne

velik izziv za Slovenijo, je poudaril tudi predstavnik Elektro Primorske, ki je tudi prikazal potek postavitve vetrne elektrarne na Volovji rebri.

Posebna pozornost na konferenci je bila namenjena tudi pridobivanju energetskih dovoljenj za postavitve vetrne elektrarne in postopkom umeščanja vetrnic v prostor.

Bioplina trajnostni energetski izziv

Potencial bioplina je v Sloveniji zelo velik in po nekaterih ocenah znaša tudi do 78 MW (rastlinska biomasa in živalska gnojila). Po besedah Dušana Juga je trenutna zajamčena cena električne energije iz bioplinskih naprav premajhna in bi morala znašati najmanj 150 €/kWh. Največji strošek pri investiciji v bioplinsko napravo predstavlja ravnanje s fermentirano gnojovko, dejstvo pa je, da specifični strošek za postavitev bioplinske naprave z njeno velikostjo upada.

Na konferenci o bioplenu, ki so jo v Velenju 28.11.2008 organizirali Zavod Energetska

agencija za Savinjsko, Šaleško in Koroško - KSENA, Komunalno podjetje Velenje, Skupnost občin Slovenije, Adesco in Fakulteta za energetiko, so bili predstavljeni ustreznimi pogoji za uporabo živalskih stranskih produktov in zakonodajni okvirji za postavitve bioplinskih naprav, veliko pozornosti pa je bilo namenjeno izdelavi elaborata eksplozijske varnosti, ki ga morajo narediti posebej za to usposobljene organizacije. Silvo Škornik iz Ministrstva za gospodarstvo je predstavil novo podporno shemo za odkup električne energije iz sistemov za izkoriščanje obnovljivih virov energije in sproizvodnje toplotne in električne energije.

Nataša Uranjek Ževart in Marjan Kotnik iz Komunalnega podjetja Velenje sta prikazala proizvodnjo in uporabo bioplina na centralni čistilni napravi šaleške doline. Med drugim sta predstavila tudi pilotno napravo Tanas, s katero bodo preučili postopek termofilne anaerobne stabilizacije blata z naknadno aerobno fazo. Predstavljeni sta bili tudi bioplinska naprava podjetja Koto, ki jo je predstavil Boštjan Žigon iz podjetja Esotech, in bioplinska naprava na farmi Ihan, ki jo je predstavil Simon Guštin iz Fi-Eko, d.o.o.

Boštjan Krajnc
KSENA

8. seja predsedstva SOS v Slovenskih Konjicah

Predsedstvo je obravnavalo problematiko stalnega bivališča, na katero je opozorila občina članica. Prijava stalnega prebivališča na neprimernih mestih, kot so odročni vikendi, občinam povzroča veliko težav. Upravne enote izdajo dovoljenje, občine pa morajo tako »pridobljenim« novim občanom zagotavljati vrsto storitev, kot so javna infrastruktura, predšolska vzgoja, prevozi v šolo ... Povabilu na sejo se je odzval Bojan Tmovašek, generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge pri MNZ. Problemi so se v razpravi izkazali še v dosti širši luči. Izpostavljene so bile tudi turistične takse in sploh registrirane prijave, razne fiktivne prijave in odjave bivališča, s katerimi občani manipulirajo pri znižanju plačila za vrtee, ali celo za pridobitev dovolilnic za parkiranje, ali za kandidature za neprofitna stanovanja. Župan Radovljice je povedal primer, ko je občina utrpela dejansko gospodarsko škodo iz naslova problematik stalnega bivališča. Tmovašek je odgovarjal, da so občine dolžne obveščati o fiktivnih stanjih, da bodo elektronski matični register uparili z registrom stalnih prebivališč, kar bi te situacije moralo omejiti. Predsedstvo SOS je ocenilo, da so stvari na tem področju neurejene in sklenilo, da mora ministrstvo zadevo proučiti in poiskati primerno rešitve.

Vabljenih predstavnikov Ministrstva za zdravje na sejo ni bilo, niti so opravičili svojo prisotnost. Predsedstvo je neodzivnost

ministrstva sprejelo z velikim razočaranjem in nezadovoljstvom. Predsednica komisije za socialo in zdravstvo pri SOS Mateja Tajnšek iz MO Slovenj Gradec je predstavila problematiko, ki jo občinam prinaša novela Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Občine so postavljene pred dejstvo, naložena so jim nova finančna bremena in obveznosti, ministrstvo pa je zavito v molk in se ne odziva ne pisno niti s prisotnostjo, da bi zadeve razložili predsedstvu Skupnosti občin Slovenije, reprezentativnem združenju, ki je takrat štel 162 občin članic! In ker takšna ignoranca lokalne samouprave ni osamljen primer, je predsedstvo sklenilo sestati se z bodočim mandatarjem in z novim prednikom državnega zbora in dogovoriti se za dialog, sodelovanje in rešitve, da se takšne neljube situacije, ki se lomijo preko občin in na koncu zmeraj zvalijo na pleča občank in občanov, ne bi več dogajale. Predsedstvo je sklenilo tudi pozvati ministrstvo k odlogu izvajanja zakona in njegovi spremembi. Hkrati pa bo SOS preveril možnosti za vložitev pobude za ustavno presojo, saj je predsedstvo mnenja, da je bilo kršeno načelo, ki določa, da mora država za prenos nalog na občine zagotoviti tudi potrebna finančna sredstva.

Direktor Urada RS za mladino Peter Debeljak se je z veseljem odzval povabilu na sejo predsedstva in pripravil pisno predstavitev urada, ki ga je pred kratkim pričel voditi, z namenom prihranka časa za konkretne pobude.

Predsedstvo je to sprejelo z odobravanjem in se seznanilo z dvema pobudama, prvo je sodelovanje pri oblikovanju Zakona o mladinski politiki in mladinskem delu ter drugo je mobilna enota za podporo lokalnim skupnostim na tem področju. Članice in člani predsedstva so obe pobudi podprli. Iz razprave je bilo razbrati, da je posameznim občinam veliko pomembnejša sistemska rešitev v obliki zakonodaje, saj občine sedaj rešujejo mladinske problematike kakor vedo in znajo. Željko Cigler, novoimenovani predsednik delovne skupine za mladinsko politiko, je predsedstvo seznanil s sklepi prvega sestanka in delovnim načrtom skupine.

Zunanji izvajalec SOS je predsedstvo seznanil z rezultati analize stanja na področju naročanja in cen električne energije v 53 občinah. Predsedstvo se je na osnovi rezultatov odločilo, da Skupnost občin Slovenije prične s postopki za skupno javno naročilo za dobavo električne energije.

Prof. dr. Ludvik Toplak, je predstavil novi magistrski študijski program Gospodarski razvoj regij in mest. Diplomanti te usmeritve bodo v okviru študija pridobili kompetence, kot so prožnost in fleksibilnost pri pripravi razvojnih projektov, sposobnost ustvarjanja strateškega gospodarskega planiranja lokalnih skupnosti ipd. Pričetek študija bo februarja 2009 na Evropskem središču Maribor. Novi študijski program je po odzivih prisotnih že našel svoje slušatelje med člani predsedstva za prihodnje leto, predsedstvo pa je sklenilo občine o programu obvestiti in priporočiti vpis.

Predsedstvo je govorilo tudi o kopjih, ki se s stavko učiteljev lomijo na plečih učenk in učencev Osnovne šole Primoža Trubarja v Velikih Laščah. Ker težave, s katerimi se srečuje sedaj občina Velike Lašče, niso osamljen primer, in je predsedstvo mnenja da gre tudi v tem primeru za kršitev ustavnih načel, je predsedstvo SOS sklenilo sprožiti postopke priprave za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja z vložitvijo predlogačasne odredbe za zadržanje izvajanja izpodbijane določbe in zastopanja na Ustavnem sodišču RS.

Saša Kek

9. seja predsedstva SOS v Ljubljani

Predsedstvo Skupnosti občin Slovenije se je na deveti, zadnji seji v letu 2008 sestalo v Ljubljani.

Uvodoma sta prisotne pozdravila župan MO Ljubljana Zoran Jankovič in nova ministrica, zadolžena za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, Zlata Ploštajner.

Zoran Jankovič je v svojem uvodnem pozdravu ponovno pozval občine, da v čim krajšem času pristopijo k združitvi obeh reprezentativnih asociacij, saj po njegovem prepričanju zdajšnja delitev na Skupnost občin Slovenije in Združenje občin Slovenije za občine ni dobra. Povedal je tudi, da je naloga občin podpirati ambicioznost v lokalnih okoljih ter skrbeti za boljše življenje prebivalcev. Glede na to, da se državam in lokalnim skupnostim približujejo težki časi, je po njegovem prav, da občine svojim prebivalkam in prebivalcem v teh časih stojijo ob strani. V Ljubljani so se tako odločili, da vse cene, ki so v odvisnosti od mestne politike, za nekaj mesecev zadržijo na letošnji ravni. Opozoril je tudi, da je Ljubljana še vedno v tožbi z Republiko Slovenijo zaradi finančnih sredstev, ki so jim jih krivično vzeli. Poudaril je, da nikoli niso nasprotovali temu, da morajo vse občine glede na naloge, ki jih morajo opravljati, dobiti ustrezna in potrebna sredstva, vendar pa bi ta sredstva država morala zagotoviti iz drugih virov in ne iz ljubljanskih. Tudi ne pričakujejo, da naj bi občine, ki so dobile več, morale ta sredstva vračati, vendar pa je nujno in prav, da morajo štiri občine, ki so bile oškodovane, dobiti sredstva povrnjena in država mora najti takšne vire, ki ne bodo obremenjevali drugih občin.

Predsedstvo Skupnosti občin Slovenije je prvič pozdravila nova ministrica za lokalno samoupravo in regionalno politiko Zlata Ploštajner. Predsedstvo ji je k imenovanju iskreno čestitalo.

Nova ministrica za lokalno samoupravo je med drugim povedala, da Službo vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko (v nadaljevanju SVLR) vidi kot tisto, ki bo morala iskati rešitve za težave, kot jih je omenil že župan Jankovič, prav tako pa vidi službo kot tisto, ki bo morala predlagati številne teme in rešitve za probleme občin. Povedala je, da si želi zelo tesnega sodelovanja med skupnostjo in SVLR, pa tudi med obema asociacijama. Poudarila je, da državna raven ne more in ne sme posegati v združevanje ali oblikovanje ene asociacije, vendar pa je izrazila prepričanje, da je s skupnimi močmi možno najti načine, kako to sodelovanje razvijati in morda tudi priti do organizacijskih povezav.

Povedala je tudi, da je potrebno občine zelo resno in zelo odgovorno vključevati v vse procese odločanja, ki tečejo na državni ravni na različnih resorjih. Povsod tam, kjer se odloča o delovanju, organiziranju in financiranju občin. V preteklosti se je večkrat znašla v takšnih razgovorih z državo, ko je zastopala Skupnost občin Slovenije in je zato dobro seznanjena s kakšnimi težavami se občine pri tem srečujejo. Na SVLR si bodo zelo prizadevali, da bi v same postopke sprejemanja zakonodaje bolj določno vgradili zagotovila, da bo ta proces tekel tako, da bo interes lokalnih skupnosti pri vseh odločitvah lahko tudi upoštevan.

V tem mandatu ima namen skupaj z županjami in župani razmišljati, kako Skupnosti občin

Slovenije dati večjo težo predvsem v smislu kadrovske krepitve. Dvojni angažma zaposlenih v občinah, ki ob svojem, običajno že tako napornem delu sodelujejo tudi v skupnosti in za vse občine pripravljajo in usklajujejo interese na različnih področjih, ni ustrezen. Potrebno bo iskati rešitve za kadrovske krepitve asociacij s strokovnimi močmi, da bodo reprezentativne asociacije lokalnih skupnosti lahko odigrale tisto vlogo, ki jo morajo, torej, da so partner državi pri pripravi predpisov, ki se tičejo lokalnih skupnosti.

Opozorila je tudi na vlogo obeh asociacij v mednarodnem sodelovanju. Evropska unija za prihodnjo perspektivo pripravlja okrepitev teritorialnega sodelovanja, pri čemer bo vloga občin in njihovih asociacij še kako pomembna. Ne samo v zastopanju interesov slovenskih občin v Odboru regij in Svetu Evrope, ampak tudi v vključevanju v procese, ki v Evropi tečejo. Tako bodo tudi slovenske občine lahko črpale vire, ki so namenjene temu, da to sodelovanje krepijo in spodbujajo. Ministrica je povedala, da vidi izredno pomembno vlogo Skupnosti občin Slovenije tudi v procesih priprave načinov in vsebin za novo finančno perspektivo.

V nadaljevanju je predsedstvo obravnavalo problematiko avtorskih pravic in sodelovanja s Sazasom. Prisotni so opozorili ne številne nedorečenosti pri sodelovanju s Sazasom. Povedali so, da občinski javni kulturni zavodi in

ljubiteljska kultura društva prirejajo številne dogodke, ki nimajo komercialnih osnov, vendar pa za takšne dogodke Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS) vseeno zahteva plačilo prispevkov za uporabo avtorskih del. Za organizatorje tovrstnih dogodkov predstavljajo tovrstna plačila seveda dodatne stroške, zlasti v primerih, ko gre za skrajno nekomercialne in brezplačne dogodke, kot so npr. letna srečanja ljubiteljskih pevskih zborov. S pravnega vidika gre za problematiko tolmačenja tistih členov Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah, ki določajo prosto reproduciranje že objavljenih del. Poudarili so, da ne nasprotujejo zaščiti avtorskih pravic, vendar je potrebno ob tej zaščiti ločiti prireditve in vsebine, za katere se morajo avtorske pravice plačevati. Posebna skupina SOS naj bi se v bodoče pogovarjala s Sazasom o možnostih drugačnega sodelovanja pa tudi s pristojnim ministrstvom o nujnih zakonskih spremembah.

Predsedstvo je v nadaljevanju opozorilo na problematiko izvajanja določb Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave občinskih prostorskih načrtov ter pogoji za določitev območij sanacij razpršene gradnje in območij za razvoj in širitev naselij. Na kratko povedano, je ta pravilnik naenkrat odvzel pravico gradnje vsem, ki so kupili zemljišča izven naselij z lokacijsko informacijo, da je tam gradnja dovoljena in plačali temu primerno nadomestilo za uporabo stavnega zemljišča.

Predsedstvo SOS se je strinjalo z Ministrstvom za okolje in prostor, da je razpršeno gradnjo potrebno primerno urediti, saj je gradnja stanovanjskih enot izven naselij draga za komunalno urejanje. Nikakor pa se niso strinjali s sedanjo dikcijo nekaterih členov pravilnika, ki za nazaj jemljejo že pridobljene pravice občankam in občanom. O neustreznosti zdajšnjih rešitev bo predsedstvo nemudoma obvestilo novega ministra za okolje in prostor ter zahtevalo urgenten sestanek na to temo.

Družbeno odgovorna darila - Krilca

Članice in člani predsedstva so se ob koncu seje imeli priložnost seznaniti se z družbeno odgovornimi darili - Krilci. Krilca so skupno ime za prav posebna in domiselna darila, ki so v bistvu dobra dela. Izberete jih lahko iz kataloga etičnih oz. družbeno odgovornih daril, ki so ga pripravili na Umanoteri. Krilca ne bodo samo vzbudila pozornosti in zanimanja, temveč bodo pomembno vplivala na podobo vaše občine v javnosti. Več informacij na: <http://www.krilca.si>, kjer je moč najti 30 daril v 10 paketih tako za družinske in prijateljske kot tudi poslovne priložnosti. Nekaj povezav: Cenik; Video predstavitev; Kam gre denar?

Jasmina Vidmar,
Saša Kek

3. strokovno srečanje iObčina

Podjetje Kaliopa d.o.o. je novembra organiziralo informativno srečanje za občinske uprave, komunale in projektante. Več kot 180 udeležencev je dobilo uporabne informacije o rešitvah, ki jim olajšujejo delo.

KALIOPA

Srečanje je potekalo 20. novembra v kongresnem centru Brdo pri Kranju in je bilo letos za vse udeležence brezplačno. Udeležilo se ga je 60 predstavnikov občinskih uprav, 80 predstavnikov komunalnih in vodovodnih podjetij ter 40 udeležencev iz projektantskih in urbanističnih podjetij.

Velikemu številu udeležencev poleg občinskih uslužbencev je botrovalo dejstvo, da je bil hkrati prestavljen tudi konzorcij H2O, v katerega je vključena tudi Kaliopa, d.o.o. Le-ta se ukvarja z optimizacijo vodovodnih omrežij in odkrivanjem ter zmanjševanjem vodnih izgub.

Predavanja so potekla vzporedno v treh predavalnicah, po ločenih tematskih sklopih. Osrednja tema srečanja so bile novosti in uporabne funkcije spletnega portala iObčina, ki nudi podporo poslovanju občinske uprave, omogoča pa tudi prost dostop do javnih podatkov občanom. Tako so bili predstavljeni moduli:

- Potrdilo o namenski rabi prostora
- Komunalni prispevek
- Komunalni obračun
- Evidenca občinskih nepremičnin
- NUSZ in NSZ
- REN
- GJI

Tematiko GJI in pridobivanja občinskih podatkov so razsvetlili tudi gostujoči

predavatelji Jurij Mlinar in Uroš Mladenovič z GURS ter Aleš Veršič z ARSO.

Poleg tega so bile predstavljene tudi ostale urbanistične dejavnosti, ki jih podjetje Kaliopa, d.o.o. opravlja za občine. Tako so bile predstavljene izkušnje pri pripravi OPN in OPPN.

Navečji odziv je požela predstavitev programske opreme za vodenje evidence pobud občanov za spremembo namembnosti, avtomatizacija potrdila o namenski rabi ter komunalni prispevek.

V drugi predavalnici pa so bili predstavljani programski produkti Kaliopa in partnerskih podjetij Autodesk, ERDAS in Microsoft, vse z namenom podpore dejavnosti geodezije, urbanizma, GIS in poslovnim aplikacijam. Srečanje se je zaključilo z žrebanjem nagrad in druženjem z izmenjavo mnenj ter izkušenj ob prigrizku.

Strateški razvojni dokument Mestne občine Velenje

Za uspešen razvoj občine je nujno oblikovanje njene vizije in strategije, saj le-ta umešča projekte v ciljno usmerjeno sinergijsko celoto. Z vizijo dobi vsak projekt višji smisel, obenem pa vizija povečuje pripadnost in motiviranost vseh občanov ter predstavlja orodje za spremljanje napredka.

Ker smo na MOV želeli oblikovati vizijo, ki odraža vrednote tukaj živečih občanov in njihova pričakovanja, smo se odločili, da pristopimo k izdelavi strateško razvojnega dokumenta po metodi VIS - vizija in strategija, ki vključuje sodelovanje občanov. Strategijo razvoja Velenja do leta 2025 so tako pripravili v svetovalni družbi Prof. dr. Ferik & Partner, in sicer posebej za gospodarstvo, promet, okolje, izobraževanje in kakovost življenja.

Da lahko občina gradi prihodnost, se mora najprej zavedati svoje začetne pozicije, vedeti mora torej, kje se trenutno nahaja. Pred oblikovanjem vizije smo tako analizirali stanje, s čimer smo želeli ugotoviti, kako prebivalci Velenja dojemajo občino, ali radi živijo v njej, kje vidijo prednosti in slabosti, kaj v svojem kraju pogrešajo. Analiza je bila izvedena v naslednjih korakih:

1. izvedba strukturiranega vprašalnika (40 poglobljenih vprašanj s podvprašanji) pri 114 posameznikih, ki so vpeti v razvoj občine oz. nadpovprečno sodelujejo pri aktivnostih v občini,

2. izvedba terenske ankete o zadovoljstvu prebivalcev občine Velenje na vzorcu 108 naključno izbranih udeležencev,
3. izvedba telefonske ankete o prepoznavnosti občine Velenje v sosednjih občinah na vzorcu 77 naključno izbranih udeležencev,
4. izvedba telefonske ankete o prepoznavnosti občine Velenje v Sloveniji na vzorcu 83 naključno izbranih udeležencev,
5. analiza obstoječih statističnih kazalnikov in drugih podatkov za občino Velenje in izbrane slovenske občine,
6. izvedba delavnic o predlagani viziji, ciljeh in potrebnih ukrepih z občinsko upravo in s posamezniki, ki so vpeti v razvoj občine oz. nadpovprečno sodelujejo pri aktivnostih v občini.

Tako imenovana SWOT analiza je pokazala, da prebivalci vidijo prednosti predvsem v naravnih danostih, v gospodarskih dejavnikih (odnos lokalne skupnosti do gospodarstva, razvita infrastruktura, velika podjetja), človeških dejavnikih (zainteresiranost posameznikov, izobraževalne ustanove, kadrovski potencial) in turizmu, slabosti pa vidijo na prvem mestu v prometnih povezavah, nadalje v gospodarskih problemih (nizka podpora malim podjetjem, premalo delovnih mest, pomanjkanje gospodarstvu namenjenega prostora), kadrovskih problemih (pomanjkanje kadrov, beg možganov, nizka izobrazbena struktura) pa tudi v premajhnem zanimanju za kulturo, socialno stanje, premajhni pripadnosti mestu itd. Kot nevarnost pri nadaljnjem razvoju prebivalci navajajo demografske dejavnike (pomanjkanje znanja, beg možganov, beg mladih iz občine, staranje prebivalstva, nestrpnost), okoljske probleme, upravne probleme (neenotna lokalna politika, zakonodaja), gospodarske dejavnike (odvisnost od 2 do 3 večjih podjetij), prometno in komunikacijsko infrastrukturo (zastarela prometna infrastruktura, slabe povezave). Priložnosti pa vidijo predvsem v turizmu, človeških virih, znanju in razvoju, inovativnosti, gospodarstvu (majhna in srednja podjetja, podjetništvo), energetiki, alternativnih virih, športu, kulturi itd.

Kot vrednote bivanja v Velenju danes prebivalci navajajo predvsem kakovost življenja (urejenost okolja, varnost, dobro zdravstvo in šolstvo, dobri pogoji za delo in življenje, pestra kulturna in športna ponudba), medčloveške odnose ter ekonomske in socialne razloge (dobra infrastruktura znotraj mesta, več delovnih mest, komunalne storitve, mesto priložnosti, mesto zelenja itd.). Na vprašanje, kje vidijo najpomembnejše vrednote v prihodnosti v občini Velenje, pa so prebivalci odgovorili tako, da je njihove odgovore možno razvrstiti v naslednji dve skupini:

- vrednote, povezane na postmoderne razvoj gospodarstva: inovativnost, podjetnost, pritegovanje talentiranih posameznikov v občino, tehnološki razvoj, povezanost občine navzven, zaposljivost generacije nad 65 let;
- vrednote, povezane s postmodernim življenjskim slogom: tolerantnost prebivalstva, okoljska osveščenost, odprtost duha, povezanost znotraj občine, pripadnost skupnosti.

Na temelju mnenj prebivalstva, SWOT analize in finančne analize smo tako oblikovali naslednjo razvojno vizijo občine Velenje:

Mestno občino Velenje bo odlikovalo razvito gospodarstvo, ki bo temeljilo na inovativnosti visoko usposobljenih strokovnjakov, zlasti na področju raziskav, oblikovanja ter sodobnih tehnologij, ki bodo predvsem okoljsko in energetsko prijazne.

Privlačna bivalna klima v smislu prijaznosti in tolerantnosti prebivalcev ter okoljske vzdržnosti bo ob visoki kakovosti življenja v smislu možnosti za kulturno in športno udejstvovanje ter odlični infrastrukturi vpetosti v okolje pritegovala tako naselitev ustvarjalnih ljudi kakor tudi turistične tokove.

Vizija vsebuje temeljne strateške usmeritve EU in Slovenije, kar je pomembno pri pridobivanju sredstev iz evropskih in nacionalnih virov ter odraža temeljna hotenja prebivalstva.

Ker je celoten strateško razvojni dokument zasnovan na 5 stebrih oz. 5 operativnih programih gospodarstvo, promet, okolje, izobraževanje, kakovost življenja, so tudi cilji opredeljeni ločeno po teh področjih.

Na temelju analize stanja, opredeljene vizije in hotenj prebivalcev ter delavnic z občinsko upravo so v okviru vsakega operativnega programa kvantificirani cilji do leta 2025. Postavljeni so zelo konkretni cilji. V okviru stebra "kakovost življenja" naj bi tako Velenje do leta 2025 namesto sedanjih 190 postelj v domovih za ostarele imelo 400 postelj, skupaj odhodki za kulturne dejavnosti na prebivalca (brez investicij) naj bi se z 29 € v letu 2007 povečalo na 50 €, športne površine naj bi se do leta 2025 povečale s sedanjih 1,88 na 4,00 m² na prebivalca itd. Na področju izobraževanja smo si zastavili cilje v obliki števila vpisanih otrok v vrtec, osnovno šolo, števila dijakov in študentov, števila srednješolskih in visokošolskih programov ipd. V stebru "okolje" smo si kot cilj postavili, da bodo vsa gospodinjstva vključena v organiziran odvoz odpadkov, priključena na javni vodovod in na čistilno napravo.

Na področju prometa so cilji definirani kot dolžina asfaltiranih občinskih cest, dolžina pločnikov, urejenih kolesarskih stez, število javnih parkirnih mest in garaž itd. V stebru "gospodarstvo" pa smo si cilje zadali glede števila delovnih mest in podjetnikov, števila delovnih mest na domu, površine poslovnih, obrtnih in industrijskih con v občini, števila prenočišč, nočitev, števila ključnih prireditev itd. V okviru vseh petih stebrov so postavljeni tudi cilji, ki jih merimo z zadovoljstvom občanov, kot so npr. zadovoljstvo občanov s turistično ponudbo, ponudbo stanovanj, delovnih mest, zadovoljstvo z urejenostjo cest in ulic, z dostopnostjo do telekomunikacij, javnim prevozom, zadovoljstvo z zdravstveno oskrbo, kulturnim dogajanjem, možnostjo športa in rekreacije, medsosedski odnosi, varnostjo bivanja itd. To seveda pomeni, da bomo morali vsako leto izvesti anketo med občani in izmeriti stopnjo zadovoljstva.

Postavitev ciljev pa seveda ni končni korak. Ključnega pomena je merjenje napredka, v okviru katerega z naborom indikatorjev sproti merimo uresničevanje razvojne strategije. Za vsakega od petih programov je tako oblikovan tudi agregatni kazalnik, ki je sestavljen iz večjega števila podkazalnikov. Te agregatne kazalnike in podkazalnike bomo letno spremljali in ugotavljali odstopanja od predvidenih vrednosti, na osnovi česar bomo lahko primerno ukrepali.

Omenjena strategija je bila v mesecu novembru predstavljena tudi širši javnosti, pri kateri je bila zelo dobro sprejeta.

Strateški razvojni dokument Mestne občine Velenje je bil sprejet tudi na novembrski seji sveta Mestne občine Velenje, kar mu daje še večjo težo. Predstavlja nam vodilo, kam naj bodo prioriteto usmerjene naše aktivnosti pri uresničevanju pričakovanih naših občanov. Seveda gre za "živ" dokument, ki ga bo potrebno spremljati in prilagajati spremenjenim razmeram v okolju.

Podrobnejšo predstavitev Strateškega razvojnega dokumenta Mestne občine Velenje si lahko ogledate na naši internetni strani www.velenje.si

Tanja Ževart,
MO Velenje

Zahteva po posodobitvi evropskih živalskih vrtov

V sodelovanju z združenjem 30 nevladnih organizacij iz 20 evropskih držav (ENDCAP), ki so zaskrbljene zaradi neustreznega, marsikje celo zelo slabega ravnanja z divjimi živalmi v ujetništvu, je poslanka Mojca Drčar Murko s pomočjo liberalne parlamentarne skupine 11. novembra v Evropskem parlamentu pripravila pogovor o možnostih posodobitve obstoječe evropske zakonodaje o živalskih vrtovih.

ENDCAP je ime, ki izraža idealni cilj organizacije. Sestavljeno je iz prvih polovic angleških besed (ENDING the CAPtivity - končanje ujetništva divjih živali s ciljem zabave ljudi) in se ne nanaša le na živalske vrtove, temveč tudi na cirkuse in podobne ustanove.

Sodelujoče nevladne organizacije pa se zavedajo realnosti, zlasti psihološkega pomena, ki ga imajo živalski vrtovi v evropski zgodovini, in si zato prizadevajo predvsem za izboljšanje položaja živali v njih. Vzgojni cilji - spoznavanje otrok z divjimi živalmi - imajo navsezadnje smisel le tedaj, če so živali razstavljene na ogled v naravnem okolju in niso iztrgane iz njega ter prepuščene životarjenju v betonskih celicah. Poročila iz 20 evropskih držav povedo, da kljub evropski direktivi (sprejeti leta 1999 in veljavni od leta 2002) za sto tisoče živali v evropskih živalskih vrtovih ni poskrbljeno po predpisanih standardih.

Glavni cilj evropske direktive je zaščita divjih živali in biotske različenosti, vsebuje pa tudi podrobna določila o dovoljenjih za živalske vrtove in o inšpekcijah. Le nekaj držav je direktivo v celoti preneslo v domače zakonodaje, zvečine pa niti ne vedo, koliko vrtov pravzaprav imajo na svojem ozemlju. Vzrok za razhajanja o številu - po evropskih uradnih podatkih 1300, po podat-

kih ENDCAP pa več kot 5000 - je tudi ta, da nimamo definicije divje živali. Besedilo direktive je tudi premalo natančno in dopušča različne interpretacije. Nekatere države celo menijo, da dovoljenje za obratovanje lahko podelijo živalskim vrtovom brez poprejšnje inšpekcije.

Positivno je, da je Evropska komisija revizijo direktive uvrstila na delovni program v naslednjem mandatnem obdobju. Velik korak bi bil storjen, če bi v besedilo lahko vključili "pet svoboščin" za divje živali v ujetništvu, ki so jih izoblikovale nevladne organizacije: pravica do hrane in vode, pravica do življenja v ustreznem, vrsti živali primernem okolju, pravica do zdravja (odsotnost bolezni, poškodb in bolečine), pravica do vedenja, značilnega za vrsto, in pravica do zaščite pred strahom in stresom, ki naj divje živali v ujetništvu obvaruje duševnega trpljenja.

Sodelujoči na dogodku v Evropskem parlamentu so sklenili, da bodo evropske državljanke pozvali, naj pošljejo na naslov Evropske komisije razglednice, ki pozivajo k ukrepanju. Za Slovenijo bodo že pripravljene razglednice z besedilom v treh jezikih od prihodnjega petka na voljo v pisarni poslanke Mojce Drčar Murko v Ljubljani, Slovenska 29, telefon: 01 2000 315.

5. december, mednarodni dan prostovoljstva

V času globalizacije je vsak med nami izpostavljen globalnim problemom, aferam in škandalom. Ti problemi se nas dotaknejo, pa naj bodo realni ali umetno ustvarjeni. Težko je presoditi, kaj je res in kaj ne.

Nekaj pa je res. Naša življenja, vsaj večine nas, so le delno odvisna od teh globalnih resnic ali neresnic. Pomembne stvari ustvarjamo doma, v svojem okolju, tam kjer živimo, delamo, vzgajamo otroke in imamo prijatelje. Pomembno je, kako delujemo in živimo. S tem vplivamo na globalno dogajanje in smo tudi sami del njega. V naših življenjih ni najbolj pomembno, kako živijo slavni, ampak kako živimo sami in s svojim delovanjem vplivamo na življenja drugih. In prav s svojimi dejanji lahko vplivamo tudi na življenja tistih, ki so daleč stran in potrebujejo našo pomoč.

Prostovoljstvo je ena od dejavnosti, ki je v sodobni družbi nujno potrebno za njen razcvet, za tisto, kar je v naših življenjih v resnici najpomembnejše. Kako bomo živeli in kakšno okolje bomo ustvarili zase in za svoje otroke. Vsak od nas lahko prispeva v skupnost na različne načine. Zase, za družbo, za svet, v katerem živimo.

Pomembno je, da okolja, v katerih živimo, to prepoznajo, cenijo in negujejo. Na lokalnem, nacionalnem in širše, globalnem nivoju. Pomembno je, da prostovoljstvo v svoje programe vgradijo tisti, ki vodijo politike na vseh nivojih.

V letu 2008 je vodilo 5. decembra, mednarodnega dneva prostovoljcev, prostovoljstvo v odnosu do države. Marsikdo meni, da je prostovoljstvo nekaj, kar mora teči neodvisno od državnih regulativ in lahko bi bilo tako. Pa vendar je pomembno, da je prostovoljstvo vtakano v vse pore države, kajti le tako lahko država s svojimi instrumenti prostovoljstvu da še dodaten polet in delo, ki ga njeni prebivalci prostovoljsko darujejo v dobro skupnosti, tudi primerno ovrednoti. Prav zato si v Sloveniji prizadevamo za sprejem zakona, s katerim želimo, da se za državo tako pomembna dejavnost, kot je prostovoljstvo, vnese tudi v pravni prostor in se tako ustvarja stimulativen prostor za prostovoljsko delo ljudi. Prostovoljstvo potrebuje posebno obravnavo, dodatne olajšave za organizacije in ljudi, ki prostovoljsko prispevajo

v skupno dobro. Država je v službi ljudi, zato mora omogočiti prostor za tiste, ki ji pomagajo pri ustvarjanju kar najboljših pogojev za življenje v njej, in prostovoljske aktivnosti tudi ustrezno podpreti.

V Sloveniji že dolgo čakamo na ustrezen dialog med vlado in civilno družbo, tudi na področju prostovoljstva. Čas je, da se dogovorimo, kako naprej in temu je namenjen tudi letošnji Forum.

Za konec je prav, da se ob mednarodnem dnevu prostovoljstva zahvalimo vsem tistim, ki prostovoljsko podarjajo svojo energijo, čas, znanje, dobro voljo in s tem ustvarjajo prijaznejše okolje za vse nas. To je tisto, kar v resnici nekaj velja.

Slovenska filantropija v imenu Slovenske mreže prostovoljskih organizacij

Rad imam Radlje ob Dravi

Občina Radlje ob Dravi ima jasno zastavljeno vizijo prihodnosti in načrte, ki jih bo v prihodnosti izpeljala. Tako smo pred časom ugotovili, da je zaradi občinskih planov ter pričakovanih krajanov in obiskovalcev potrebna prenova njene pojavnosti. Njene vizualne grafične elemente je potrebno uskladiti s celotnim občinskim konceptom in vizijo prihodnosti.

Svetovni trendi dokazujejo, da se vse več mest odloča za tovrstno pozicioniranje, saj na ta način lahko pridobijo ugled v nacionalnem in svetovnem merilu. Občine oziroma mesta so pravzaprav znamke v najbolj primarnem pome-nu te besede že od nekdaj. Pomislimo le na nekaj najbolj očitnih svetovnih primerov, na primer Pariz je mesto romantike, Milano predstavlja stil, Washington je sinonim za moč, Tokyo za modernost. Le mesta s konsistentno zastavljeno znamko lahko tekmujejo za potencialne obiskovalce, prebivalce in investitorje ter tako težijo k večjemu gospodarskemu in družbenemu napredku.

Cilj znamke je, da bi bila čim bolj priljubljena in uspešna med ljudmi, ki pridejo v stik z njo. Njen uspeh se najprej kaže v tem, da ta stik s tistimi, ki so zanj pomembni, preide v odnos, kar pomeni, da ljudje z znamko vzpostavijo dolgoročnojšo povezavo. Znamke iščejo poti do svojih deležnikov skozi čustva in jim v odnosu ne ponujajo le materialne menjave, ampak tudi izkustveno doživetje. Žive znamke se zavedajo same sebe, se izpopolnjujejo in prilagajajo.

Uspešnost občine kot znamke in njena moč se kaže tudi v zvestobi prebivalcev, turistov ter naključnih obiskovalcev, njihovem zaznavanju občine in odnosa z njo, vsekakor pa tudi v tem, kakšen ugled uživa občina na nacionalni ravni. Pomembni dejavniki so denimo urejena prometna infrastruktura, pozitivna podjetniška kli-

ma, turistična infrastruktura, kulturne prireditve, možnosti prostočasnih in športnih aktivnosti in podobno.

Občina, ki živi svoje vrednote in načela, z njimi stopa v odnos tudi s turisti in drugimi obiskovalci. Koncept občine kot znamke ni zgolj sredstvo za dodajanje vrednosti, ampak za povečevanje uspešnosti občine na vseh ravneh.

V prvem koraku prenove pojavnosti Občine Radlje ob Dravi smo iskali odgovore na vprašanja, ki se nanašajo na samo bistvo občine. Iskali smo odgovore na vprašanja o tem, kakšno je njeno poslanstvo, kakšna je vizija prihodnosti občine, in katere so njene temeljne vrednote ter razlikovalna prednost in korist za prebivalca oziroma obiskovalca.

Večina aktivnega prebivalstva je zaposlenega v industriji, uspešno pa se razvija tudi malo gospodarstvo. Občina razmeroma učinkovito zagotavlja pogoje za kvaliteten bivanje - od urejanja cest in vodovoda, komunalno opremljenih zemljišč in druge infrastrukture do zagotavljanja pestrosti kulturnega dogajanja in prireditev. Sicer pa območju dajejo svoj pečat reka Drava, okoliško hribovje, gozdovi in kmetijska panoga s hmeljarstvom na čelu. Ponaša se z bogato kulturno dediščino, ki jo odsevajo številne turistične znamenitosti.

Poslanstvo Občine Radlje ob Dravi je: **LJUDEM NUDIMO VREDNOST ŽIVLJENJA NA DEŽELI S KVALITETAMI BIVANJA V MESTU.** Izpostavimo lahko urejeno prometno infrastrukturo, vodovod in komunalno, poleg tega pa številne prednosti, ki jih nudi življenje na deželi in v stiku z naravo.

Dolgoročna strategija občine bi morala biti usmerjena k enotnemu cilju - nedvoumnemu sporočanju in udejanjanju tega poslanstva.

Vizija prihodnosti občine ni samo dolgoročni cilj, biti mora dovolj vznemirljiva, da bo k skupnemu stremenju njenega izpopolnjevanja lahko pritegnila vse krajanje. Tukaj razmišljamo, v kakšnem okolju bi radi živeli čez nekaj let in se usmerjamo na prihodnost, ki jo bo občina preko svojega delovanja skušala doseči. V skladu z občinski projekti je temeljna usmeritev

razvoj kvalitetne turistično-rekreacijske infrastrukture, ki je v skladu z naravnimi danostmi tega območja in ki izboljšuje kvaliteto bivanja lokalnega prebivalstva in povečuje pritek obiskovalcev. Sem spadajo gospodarsko naravnani projekti za izgradnjo infrastrukture ob in na Dravi, ureditev naravnega bazena, avtokampa, otroškega igrišča, opazovalnic in poti za ogled naravne dediščine ter obnova športne dvorane ob OŠ Radlje ob Dravi.

Vizija prihodnosti se tako spleta okoli zagotavljanja kvalitetnega in aktivnega življenja, ki ga bo Občina Radlje ob Dravi nudila svojim prebivalcem in obiskovalcem. Območje bo v prihodnosti postalo eno izmed glavnih središč za športne dejavnosti, ekološki turizem in aktivno ter kvaliteto preživljanje prostega časa. Nabito s pozitivnimi emocijami bo postalo sinonim za naravno življenje, za kvaliteten življenjski prostor z energijo sodobnih mest.

Vrednote odsevajo bistvo občine kot znamke. Vrednote so prepričanja o tem, kdo smo, ne samo, kaj delamo. So življenjska načela, iz katerih izhajajo vse naše dejavnosti. Prave vrednote predstavljajo jasne smernice za vedenje, komunikacijo in razvoj občine. Jedro vrednot Občine Radlje ob Dravi predstavljajo: narava, ekologija, aktivno, družinsko življenje in kvaliteten bivanje.

Trdimo lahko, da so Radlje ob Dravi moderno mesto, ki se zaveda svojih korenin. Združujejo infrastrukturo značilno za razvita območja z naravnimi bogastvi podeželja ter na ta način vzdržujejo visoko kvaliteto bivanja. Tako prebivalcu kot obiskovalcu nudijo številne možnosti za udejstvovanje svojih interesov.

Osnovno izhodišče za oblikovanje in postavitev osnovnih vizualnih elementov komuniciranja je potreba po večji prepoznavnosti. Vzpostavitev prepoznavnega komunikacijskega tona je temeljno vodilo pri graditvi trdne celostne podobe Občine Radlje ob Dravi. Prepričani smo, da smo z vzpostavitvijo nove podobe, nove znamke naše občine dosegli in preseгли pričakovanja nas samih kot predvsem občank in občanov, ki se s sprejeto znamko lahko poistovetijo.

Partnerstva Comenius Regio

Center Republike Slovenije za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja (CMEPIUS), ki je tudi nacionalna agencija za celoten program Vseživljenjsko učenje v Sloveniji, ter Skupnost občin Slovenije sta 26. novembra 2008 v knjižnici Domžale pripravila predstavitev nove pobude Evropske komisije Comenius Regio.

Pobuda Comenius Regio predstavlja nov ukrep Evropske komisije v okviru sektorskega programa Comenius s področja šolskega izobraževanja.

Poleg ciljev programa Vseživljenjsko učenje so cilji programa Comenius naslednji:

- širjenje znanja in razumevanja raznolikosti evropskih kultur in jezikov med mladimi in izobraževalnim osebjem;
- pomoč mladim pri pridobivanju spretnosti in veščin, ki so potrebne za njihov osebni razvoj, za prihodnje zaposlovanje in za aktivno evropsko državljanstvo;
- izboljšanje kakovosti in povečanje obsega mobilnosti učencev in izobraževalnega osebja v različnih državah članicah EU
- izboljšanje kakovosti in povečanje obsega partnerstev med šolami v različnih državah članicah EU
- spodbujanje učenja živih tujih jezikov;
- podpiranje razvijanja inovativnih vsebin, storitev, pedagogike in prakse za vseživljenjsko učenje, ki temeljijo na informacijsko-komunikacijski tehnologiji;
- povečanje kakovosti in evropske razsežnosti usposabljanja učiteljev;
- izboljšanje pedagoških pristopov in šolske uprave.

Pobuda Comenius Regio je namenjena regionalnim in lokalnim oblastem na področju šolskega izobraževanja, da skupaj s šolami in drugimi akterji iz različnih regij pripravijo projekte na skupno temo. Regio partnerstva pomagajo sodelujočim regijam pri razvoju in

izmenjavi dobrih praks, pri razvoju orodij za čezmejno trajnostno sodelovanje, krepitvi evropske dimenzije v šolskih sistemih, hkrati pa nudijo evropske učne izkušnje učiteljem, učencem in odgovornim, ki vodijo šolske sisteme. Na ta način Regio partnerstva pomagajo regijam izboljšati izobraževalne ponudbe za mlade. Glavni namen partnerstev je promocija razvoja strukturiranega sodelovanja med partnerskimi regijami.

Projekte lahko prijavijo lokalne in regionalne oblasti na področju šolskega izobraževanja. V Sloveniji so to Območne enote ZRSŠ in oddelki za izobraževanje ali družbene dejavnosti občin. Kot sodelujoči partnerji pa se jim lahko pridružijo: vrtci, osnovne in srednje šole, šole za otroke s posebnimi potrebami, dijaški domovi, glasbene šole, združenja in društva, ki delujejo na področju izobraževanja, postsekundarne izobraževalne ustanove, ki delujejo na področju razvoja izobraževanja, lokalni delodajalci, lokalni muzeji in knjižnice, enote CŠOD. Projekte v okviru pobude Comenius Regio bodo upravljale nacionalne agencije za izvajanje programa Comenius v vsaki državi, ki sodeluje pri programu vseživljenjskega učenja.

V določeno partnerstvo Comenius Regio se povežeta dve regiji iz dveh različnih držav. Vsaka partnerska regija mora v projekt vključiti:

- lokalno ali regionalno šolsko oblast na področju izobraževanja (prijavitelj),
- najmanj en vrtec/šolo,
- najmanj enega relevantnega lokalnega partnerja glede na vsebino projekta (muzej, knjižnico, športni klub, mladinski klub, lokalno podjetje...).

Partnerstva Comenius Regio se osredotočajo na izbrane teme, ki lahko zadevajo organizacijo šolskega izobraževanja, sodelovanje med šolami in drugimi lokalnimi partnerji, skupne probleme na področju šolskega izobraževanja kot so nasilje v šolah, rasizem in ksenofobija itd. Možne teme so: upravljanje šole, izobraževanje učiteljev, trajnostno evropsko in mednarodno sodelovanje na področju šolskega izobraževanja, boljša vključenost otrok migrantov, podjetniško izobraževanje, zmanjševanje števila osipnikov in podobno.

Nosilci projektov bodo prejeli finančno podporo za dve leti. Finančna podpora je namenjena kritju stroškov za mobilnost med partnerskimi regijami ter implementaciji projektnih aktivnosti in diseminaciji rezultatov. Sestavljena je iz dveh delov: Pavšalni del je določen vnaprej glede na načrtovano mobilnost in se nanaša na stroške potovanj. Drugi stroški projekta, vse razen mobilnosti, se izračunajo na podlagi dejanskih stroškov projekta za organizacijo lokalnih aktivnosti, delavnic, seminarjev, konferenc itd. in ne smejo presežati 25.000 evrov. Stroški osebja niso upravičen strošek. V primeru, da stroški projekta presežajo 25.000 evrov, mora organizacija prijaviteljica zagotoviti sofinanciranje.

Rok za prijavo je 20. februar 2009. Izbor kandidatov bo končan do poletja 2009, projekti se lahko začnejo izvajati od avgusta 2009.

Institucije, ki želijo začeti projektno sodelovanje s partnerskimi institucijami, lahko zaprosijo za sredstva, namenjena pripravljanim aktivnostim.

Kontakti:

Andreja Lenc, koordinatorka programa Comenius Šolska partnerstva in Regio partnerstva,
Tel: 01 5864 237, andreja.lenc@cmepius.si
Duša Marjetič, Finance, Tel: 01 5864 240, dusa.marjetic@cmepius.si

Več informacij:

Spletna stran Evropske komisije za program Comenius:

www.ec.europa.eu/education/comenius

Spletna stran Centra Republike Slovenije za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja: www.cmepius.si

NALAS - okrogla miza o globalni krizi v svetu

Med uvodnimi nastopi strokovnjakov je v imenu Skupnosti občin Slovenije nastopil prof. dr. Jože Mencinger

Nacionalne asociacije občin, članice NALAS, župani, strokovnjaki za področje javnih financ in makroekonomska vprašanja so na okrogli mizi v Tirani predstavili stališča do aktualne finančne krize v svetu s poudarkom na možnih učinkih globalne ekonomske krize na lokalne oblasti v regiji. Medtem, ko je recesija že prizadela mnoge izmed držav s sorazmerno bolj razvitim gospodarstvom, se posledice v drugih državah prav tako realno nakazujejo. Pričakovati je, da se nobena nacionalna ekonomija ne more izogniti določenim ekonomskim in socialnim problemom, ki v današnjem globaliziranim svetu nesporno učinkujejo večplastno med vsemi partnerji, vključenimi v mednarodne ekonomske odnose. Svoje poglede na krizo in možne poti razvoja so predstavili mednarodno priznani strokovnjak za javne finance dr. Paul Bernd Spahn iz Nemčije, g. Arben Malaj, bivši minister za finance iz Albanije, g. Mitar Matijašević iz Črne Gore, g. Shrafedin Shehu, namestnik ministra za finance v vladi Republike Albanije in prof. dr. Jože Mencinger z Ekonomskega inštituta Pravne fakultete v Ljubljani. Lokalne oblasti v državah Z Balkana in širše v regiji morajo biti pripravljene soočiti se s tveganji, ki jih prinaša kriza in problemi, ki so

realni in ki se lahko najbolj konkretno dogodijo prav na lokalnem nivoju. Vlade posameznih držav bodo morale za doseg rezultata sprejetih politik na najbolj problematičnih področjih, ki naj bi omilile posledice krize za posameznika v družbi, tesneje kot do sedaj sodelovati z lokalnimi oblastmi, da bodo dosegle ohranitev zmernih gospodarskih rasti tudi v težkih in negotovih obdobjih recesije. Celo več, posamezna ministrstva in vlade bi morale v teh kriznih časih okrepiti sodelovanje ne samo s predstavniki gospodarstva in sindikatov ampak tudi s predstavniki občin. Na okrogli mizi so udeleženci tako sprejeli nekaj priporočil, in sicer vladam v posameznih državah:

- da okrepijo dialog z lokalnimi oblastmi skozi nacionalne skupnosti občin, kjer naj bo poudarek predvsem na učinkovitem proračunskem planiranju in določanju investicijskih prioritet projektov, ki zagotavljajo najvišje dodane vrednosti,
- aktivno prispevajo k optimalni podpori lokalnim oblastem pri koriščenju razpoložljivih evropskih sredstev,

lokalnim oblastem v državah Nalas:

- da pri pripravi proračuna oziroma rebalansa proračuna za leto 2009 in 2010 uporabijo realna izhodišča, kjer naj bodo temeljni kriteriji za opredelitev razpoložljivega obsega sredstev in določanje investicijskih prioritet realni v okviru ocen na makro ravni v posamezni državi,
- da s posebno pozornostjo opredelijo možna proračunska tveganja in predvidijo ukrepe v takih primerih,
- preverijo stanja tudi v vseh javnih podjetjih, ki so v lasti občin in jih slednje tudi (so)financirajo glede celotnega spektra aktivnosti za optimizacijo poslovanja,
- da preučijo smotnost in realno potrebo po izvedbi že načrtovanih investicij in da prioritete načrte investicijskih vlaganj po potrebi spremenijo v korist implementacije tistih projektov, ki bodo primarno prispevali k doseganju ciljev sprejetih politik v kriznem obdobju v posamezni državi in čimvišji dodani vrednosti v posameznem okolju,
- da prispevajo k temu, da se breme krize sorazmerno porazdeli med posamezne sloje prebivalstva.

Marko Juvančič

NALAS - 4. letna skupščina

Skupnost občin Slovenije sta zastopala delegata Mirko Brulc, župan Mestne občine Nova Gorica, in Uroš Brežan, župan občine Tolmin.

Generalna skupščina Nalas - mreže skupnosti občin iz držav Z Balkana in JV Evrope, katere aktivna članica je tudi Skupnost občin Slovenije, je potekala 23. in 24. novembra 2008 v Tirani in je bila soorganizirana v sodelovanju z asociacijo albanskih občin, ki je gostila dogodek. Delegati in predstavniki za zvezo so sodelovali na plenarnem zasedanju kakor tudi na spremljajočih dogodkih, kjer velja izpostaviti okroglo mizo o vplivu svetovne finančne krize na fiskalno decentralizacijo in avtonomijo lokalnih oblasti v prihodnjih letih. Od 13-ih članic Nalas-a so bili prisotni zastopniki 10-ih nacionalnih asociacij lokalnih oblasti iz regije. Skupščina je odobrila poročilo o delu za leto 2008 ter sprejela nov strateški plan dela za obdobje 2009 - 2012 in akcijski ter finančni načrt za leto 2009.

Letošnjo generalno skupščino, ki je bila četrta po vrsti, je sicer z uvodnim nagovorom začel Tarzan Milošević, predsednik Nalas-a, v nadaljevanju pa so svoje misli in podporo prihodnjemu delu Nalas-a namenili še Refik Krugeja, predsednik albanske asociacije občin, Jos Chabert, predsednik delovne skupine Odbora regij za Z Balkan, Ferdinand Poni, namestnik ministra za notranje zadeve R Albanije in Alan Fremont, predstavnik francoske unije mest, ki vodi delovno skupino za Zahodni Balkan.

V imenu donatorjev je spregovoril Roman Darbellay, ki je tudi predstavil zaključke okrogle mize, ki je potekala v Tirani na temo »Implementacije Pariške deklaracije o učinkoviti pomoči«.

Glavna govorka na letošnji skupščini Nalas sta bila Sali Berisha, predsednik Vlade R Albanije, in Yavuz Mildon, predsednik Kongresa lokalnih in regionalnih oblasti Sveta Evrope.

Enotno stališče govorcev je bilo priznanje do sedaj opravljenemu delu in predvsem izrečena podpora institucij tako na evropski ravni kakor tudi na posameznih nacionalnih ravneh realizaciji zastavljenih ciljev mreže Nalas v prihodnjem triletnem obdobju.

Generalna skupščina je sprejela tudi deklaracijo iz Budve v zvezi z aktivno vlogo občinskih struktur pri pogajanjih s centralnimi oblastmi, ko gre za določitev izhodišč priprave proračuna lokalnih oblasti za posamezno leto, ki so jo sprejeli predsedniki nacionalnih skupnosti občin v sredini leta v tem črnogorskem letovišču. Vsebino deklaracije je predstavil predsednik albanske asociacije občin, člani mreže pa so izrazili podporo predlogu, da vsaka članica pripravi načrt izvedbe, kako implementirati priporočila Nalas-a s tem v zvezi.

Poročilo o delu in finančno poročilo za leto 2008 je v splošnem predstavil direktor Nalas-a Zajazi, medtem ko so predstavniki posameznih skupnosti občin predstavili opravljeno delo na posameznih področjih, za katera so že bile ustanovljene delovne skupine in sicer za: področje fiskalne decentralizacije, prostorsko

načrtovanje in urbanistični razvoj, komunalne dejavnosti in učinkovito rabo električne energije ter področje vloge in razvoja nacionalne skupnosti občin kot temeljnega reprezentanta občin v posamezni državi nasproti centralni oblasti in mednarodnim institucijam.

Delegati na skupščini so posebej zavzeto razpravljali o nekaterih področjih, ki predstavljajo za občine v posameznih državah še posebej pomembno področje glede na problematiko, nedodelano zakonodajo ali izzive, pred katere so postavljeni. Posebej so bila izpostavljena področja v zvezi z neurejenimi lastniškimi vprašanji povezanimi z občinskimi zemljišči, podeljevanjem koncesij za opravljanje javnih služb na lokalnem nivoju.

Strateški načrt Nalas za obdobje 2009-2012 je bil potrjen soglasno s tem, da bo podroben akcijski načrt sprejet v začetku leta 2009 v skladu s statutom mreže.

Marko Juvančič

Slovenska delegacija uspešna v Bruslju

Na 77. plenarno zasedanje, ki je bilo 26. in 27. novembra v Bruslju, je Jasmina Vidmar, članica mestnega sveta Mestne občine Maribor in članica slovenske delegacije v Odboru regij iz vrst Skupnosti občin Slovenije, na osnutek mnenja z naslovom Zahodni Balkan: okrepitev evropske perspektive vložila tri amandmaje, od katerih sta bila dva sprejeta. V prvem sprejetem amandmaju je pohvalila prispevek Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije k stabilnosti na Zahodnem Balkanu in odločitev njihove vlade za priznanje samostojnosti Kosova. V drugem, nesprejetem, amandmaju je želela brisati pripombo grških članov Odbora regij, v kateri poudarjajo pomen dobrososedskih odnosov za nadaljevanje približevanja Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije EU. Poudariti je hotela, da so dobri sosedski odnosi pomembni tako za države kandidatke kot za države

članice EU. V zadnjem, prav tako sprejetem, amandmaju je poudarila pomen spoštovanja pravic različnih narodnostnih manjšin na Kosovu tako za samo državo kot za njeno sprejetje s strani mednarodne skupnosti. Jasmina Vidmar je amandmaje pripravila s pomočjo Srbije, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Ministrstva za zunanje zadeve RS ter s Skupnostjo občin Slovenije.

Vidmarjeva je že na seji komisije Odbora regij za zunanje zadeve in decentralizirano delovanje vložila šest amandmajev, od katerih so bili štiri sprejeti. V pripravo amandmajev je vključila vse države, katere so omenjene v mnenju Odbora regij, saj je, kot je pojasnila, le tako pripravljeno mnenje lahko objektivno in kakovostno. Države kandidatke Hrvaška, Turčija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija bodo intenzivno vključene tudi v pripravo osnutka mnenja, pri katerem je Jasmina Vidmar poročevalka. V veliko pomoč bo tudi Ministrstvo za zunanje zadeve RS, s katerim na Skupnosti občin Slovenije odlično sodelujemo.

Na osnutek mnenja o ciljih podnebnih spremembah in energetiki je Vidmarjeva s pomočjo strokovnjaka za podnebne spremembe in energijo pripravila štiri amandmaje. Amandmaji so bili vloženi na osnutek mnenja z naslovom Prispevek regij k dosegu evropskih ciljev na področju podnebnih sprememb in energetike: posebni poudarek na konvenciji županov. Vsi štiri amandmaji so bili sprejeti z večino glasov. V prvem amandmaju je predstavnica Skupnosti občin Slovenije poudarila, da je energetska učinkovita javna razsvetljava eden od ukrepov, ki lahko veliko vpliva na zmanjšanje rabe električne energije na lokalnem in regionalnem nivoju. Javni objekti, kot so šole, vrtci, kulturni domovi, komunalni objekti, morajo biti energetska učinkoviti, saj so zgled vsem

prebivalcem na lokalni in regionalni ravni. V drugem amandmaju je podrobneje navedla cilje akcijskega načrta krajev in mest, ki bi bil sestavni del regionalnih in nacionalnih načrtov. Regionalni načrti bi lahko služili kot vezni člen med lokalnimi in nacionalnimi pobudami in zagotovili usklajeno pripravo lokalnih načrtov. V tretjem amandmaju je Jasmina Vidmar dodala možnost ključne vloge regij pri iskanju in združevanju podobnih potreb in pobud posameznih lokalnih skupnosti. Kar v praksi pomeni, da lahko imata dve lokalni skupnosti enako potrebo in pobudo (npr. nameravata zgraditi sončni elektrarni na svojih šolah). Z identifikacijo in združevanjem lahko obe občini pridobita (npr. nižjo ceno za nakup fotovoltaičnih modulov) večjo dodano vrednost glede na stroške in koristi. Zraven trajnostne in zanesljive dobave je izjemno pomembna konkurenčna cena, saj to vpliva na proračun regionalnih in lokalnih oblasti ter na razvoj energetskega trga, je Jasmina Vidmar dodala še v četrtem amandmaju. Vidmarjeva je tako na 77. plenarno zasedanje vložila sedem amandmajev; šest od teh je bilo sprejetih. Takšno število sprejetih amandmajev kaže na strokovno pripravo amandmajev in zavzeto delo predstavnice Skupnosti občin Slovenije v slovenski delegaciji v Odboru regij.

Miha Mohor

Skupnost občin Slovenije pridobila mesto poročevalke

Na 15. seji Komisije Odbora regij za zunanjo politiko in decentralizirano sodelovanje je bila za poročevalko mnenja z naslovom Zahodni Balkan: države kandidatke Hrvaška, Turčija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija izbrana Jasmina Vidmar, predstavnica Skupnosti občin Slovenije v slovenski delegaciji v Odboru regij. Pripravljeno mnenje bo temeljilo na poročilu Komisije o napredku držav kandidatk, ki ga je Evropska komisija objavila 5. novembra. Izvolitev članice slovenske delegacije za poročevalko predstavlja pomemben dosežek za slovensko delegacijo. V zgodovini slovenske delegacije v Odboru regij je do tega trenutka bil edini poročevalec iz Slovenije Boris Sovič, takratni župan Mestne občine Maribor in predsednik Skupnosti občin Slovenije. Imenovanje Jasmine Vidmar za poročevalko je velika priložnost in odgovornost za slovensko delegacijo in za Skupnost občin Slovenije. Predstavica Skupnosti občin Slovenije bo v pripravo mnenja vključila vse tri države kandidatke, na katere se nanaša poročilo komisije. Jasmina Vidmar bo skušala mnenje pripraviti s pomočjo zunanjih ekspertov, ter s pomočjo združenj občin iz vseh treh držav kandidatk, s katerimi ima Skupnost občin Slovenije dobre odnose. Priprava amandmajev, ki so bili v večini

sprejeti (amandmaji so opozarjali na nujnost vpetosti asociacij občin na procese pridruženja držav kandidatk, pomen decentralizacije oblasti, pomen dobrososedskih odnosov, in dva amandmaja o položaju in napredku Makedonije ter pričakovanja, da se lahko in mora o njenem članstvu odločati na osnovi njene pripravljenosti in ne na nerešenih bilateralnih odnosih) bo članici slovenske delegacije nedvomno v pomoč pri pripravi mnenja, a bo kljub temu za pripravo dobrega in kakovostnega mnenja potrebno veliko napora.

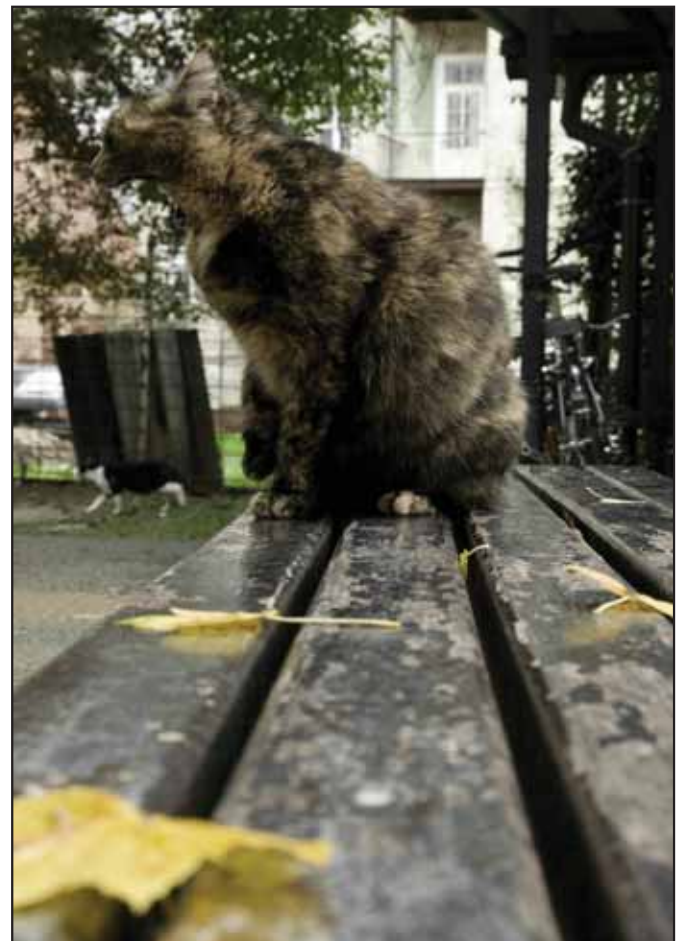
APO – Programska oprema za vodenje vpisnikov, evidenc in statistik v hitrih prekrškovnih postopkih v skladu z Zakonom o prekrških, Pravilnikom o obliki in vsebini vpisnikov in pomožnih knjig ter ostalimi veljavnimi predpisi.

Občinska in Medobčinska Redarstva in Inšpekcije, izkoristite svoj dragoceni čas za vaše operativno delo in **naj bo programska oprema vaše orodje**, da prekrškovne postopke izpeljete enostavno, hitro, zanesljivo in imate v vseh fazah postopka popoln nadzor in natančne informacije o stanju posameznih prekrškovnih postopkov. **APO je povezljiv** z e-upravo, zunanjo terminalno opremo (pametni telefon, Radix, POS) in **prilagodljiv** posameznemu organu.

Pokličite na tel. : 041 859 869 ali pišite na e-mail:

info@kvadrim.com

Zasedanje komisij

Sestanek komisije za ustavne zadeve, evropsko upravo ter območje svobode, varnosti in pravice (CONST)

15. seja komisije Odbora regij za evropsko upravo, varnost in pravico (CONST) je bila 15. oktobra v Atenah. Vsaka komisija se enkrat letno na povabilo člana komisije sestane zunaj sedeža Odbora regij (izven Bruslja). Tokrat so se v Atenah sestali na povabilo župana Aigalea in predsednika lokalnega združenja občin in skupnosti v Atiki. Na zasedanju komisije je člane komisije predsednik Odbora regij seznanil z napredkom ratifikacije lizbonske pogodbe. Pogodbo je do sestanka komisije ratificiralo štiriindvajset članic EU. Po uvodnem govoru predsednika so članom komisije predstavili glavne dejavnosti delovne skupine: priročnik za komuniciranje za člane Odbora regij ter lokalne in regionalne oblasti in dokument z naslovom Čemu EU? V skladu s predlogom predsednika Odbora regij (Luca Van den Branda) sta bila dokumenta kot prispevek delovne skupine k izjavi o poslanstvu Odbora regij novembra 2008 predložena Odboru regij. Nato so člani in članice komisije CONST potrdili osnutek mnenja o skupni politiki priseljevanja naproti, ki je bilo predstavljeno na novembrskem 77. plenarnem zasedanju Odbora regij. Pri zadnji točki so se člani seznanili z delovnim gradivom o lokalnih in regionalnih oblasteh na čelu

politik vključevanja. Osnutek mnenja na to temo bo Kalogeropoulos (župan Aten) pripravil do naslednje seje komisije CONST.

Sestanek komisije za politiko ozemeljske kohezije (COTER)

Petnajsta seja komisije za ozemeljsko kohezijo (COTER) je bila 17. oktobra v Bruslju. Seja komisije se je udeležil predstavnik Skupnosti občin Slovenije v slovenski delegaciji Anton Tone Smolnikar, župan občine Kamnik. Na sestanku delovne skupine so se člani in članice seznanili z delovnim programom za leto 2009. Na komisiji so bile predstavljene teme, za katere bo komisija COTER pripravila stališča Odbora regij. Po pregledu programa dela za naslednje leto so se člani in članice lotili priprave mnenj. Na komisiji je Le Drian, predstavnica iz Francije, predstavila delovno gradivo, na podlagi katerega bo pripravila osnutek mnenja. Po predstavitvi delovnega gradiva so člani komisije poročevalki predstavili svoje gledanje na to temo. Poročevalka bo mnenja komisije upoštevala pri pripravi osnutka mnenja, ki bo predstavljen na naslednjem zasedanju komisije. Vsak poročevalec na prvi seji predstavi komisiji delovno gradivo. Po obdelavi gradiva na komisiji pripravi poročevalec osnutek mnenja, ki je potrjen na naslednjem zasedanju komisije. Po potrditvi komisije mnenje roma še na skupščini, ki dokončno sprejme mnenje na

določeno temo. Po predelavi delovnega gradiva so člani in članice predelali še osnutek mnenja o petem poročilu o napredku na področju ekonomske in socialne kohezije, ki ga je komisija potrdila z večino glasov.

Sestanek komisije za trajnostni razvoj (DEVE)

Komisija za trajnostni razvoj se je sestala 8. septembra na svoji 14. seji. Člani in članice komisije so se seznanili s programom dela v letu 2009. Članom komisije so bile predstavljene teme, za katere bo komisija za trajnostni razvoj pripravila stališča Odbora regij. Po predstavitvi plana za leto 2009 so člani in članice potrdili osnutka mnenj o zakonodajnem predlogu o pregledu "zdravstvenega stanja" skupne kmetijske politike, ki ga je pripravila poročevalka iz Nizozemske, ter osnutek mnenja z naslovom Predhodno mnenje o vprašanju kako regije prispevajo k uresničevanju ciljev EU glede podnebnih sprememb in energije, ki ga pripravljata angleška poročevalka. Na zadnje mnenje je Jasmina Vidmar, predstavnica Skupnosti občin Slovenije, v slovenski delegaciji s pomočjo strokovnjaka za energijo in podnebne spremembe na 77. plenarni skupščini vložila štiri amandmaje. Strokovno pripravo amandmajev potrjuje to, da so bili vsi štirje amandmaji sprejeti.

Sestanek komisije za ekonomsko in socialno politiko (ECOS)

Komisija Odbora regij za ekonomsko in socialno politiko se je sestala v Bruslju 29. novembra. Kot predstavnik Skupnosti občin Slovenije v slovenski delegaciji se je seje udeležil Branko Ledinek, župan občine Rače-Fram. Člani in članice so na seji komisije imenovali tri poročevalce, ki bodo v naslednjem letu pripravili osnutke mnenj. Prvi poročevalec bo pripravil mnenje na temo prednostnih ukrepov lokalnih in regionalnih oblasti za preprečevanje nasilja nad ženskami in namenjanje večje pozornosti žrtvam nasilja. Drugi poročevalec bo pripravil mnenje z naslovom Zadovoljevanju potreb starajočega se prebivalstva, tretji pa bo pripravil mnenje o prenovljeni socialni agendi: Priložnost, dostopnost in solidarnost v Evropi 21. stoletja. Na seji komisije je Rute, direktorica direktorata za spodbujanje konkurenčnosti MSP (malih in srednje velikih podjetij), direktorata za podjetništvo in industrijo, predstavila Akt za mala podjetja in opisala dejavnosti za podjetništvo in industrijo. Na sejo komisije je prišla na povabilo poročevalke, ki pripravlja osnutek mnenja na to temo. Po predstavitvi akta za mala podjetja so člani in članice komisije potrdili mnenje o lizbonski strategiji za rast in delovna mesta.

Sestanek komisije za kulturo, izobraževanje in raziskave (EDUC)

14. seje komisije za kulturo, izobraževanje in raziskave, ki je bila 25. septembra v Bruslju, sta se udeležila dva predstavnika SOS. Kot članica komisije in slovenske delegacije se je komisije udeležila Jasmina Vidmar, kot nadomestni član pa Jure Meglič, podžupan občine Tržič. Predsednik je člane in članice komisije seznanil s kulturnim vodičem (2007-2013), ki ga je izdala Evropska komisija. Nato je članom in članicam predstavil program zasedanj za leto 2009. V naslednji točki so člani in članice izvolili poročevalce za pripravo mnenj o prihodnosti omrežij in interneta, o rednem pregledu področja uporabe univerzalne storitve v elektronskih komunikacijah, predlogu uredbe Sveta o pravnem okviru Skupnosti za evropsko raziskovalno infrastrukturo in o mnenju o skupnemu načrtovanju raziskav (o sodelovanju

za učinkovitejše reševanje skupnih izzivov). Člani in članice so po volitvah poročevalcev potrdili štiri osnutke mnenj, ki so bili predstavljeni na novembrski skupščini. Potrdili so osnutke mnenj o povečanju energijske učinkovitosti z informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami, o krepitvi kompetenc za 21. stoletje: agenda za evropsko sodelovanje v šolstvu, o predlogu priporočila Sveta o mobilnosti mladih prostovoljcev po Evropi ter osnutek mnenja o politiki vključevanja in medkulturnem dialogu (o vlogi lokalnih in regionalnih oblasti). Po obravnavi osnutkov mnenj so udeleženci seje predelali še dve delovni gradivi, ki bosta sprejeti na naslednji seji komisije EDUC. Šlo je za delovni gradivi o zeleni knjigi o migracijah in mobilnosti (o izzivih in priložnostih za izobraževalne sisteme v EU) ter o skupnem mnenju o predlogu uredbe Sveta o pravnem okviru Skupnosti za evropsko raziskovalno infrastrukturo (ERI) in skupnemu načrtovanju raziskav o sodelovanju za učinkovitejše reševanje skupnih izzivov.

Sestanek komisije za zunanje odnose in decentralizirano sodelovanje (RELEX)

Seja komisije za zunanje odnose in decentralizirano sodelovanje (RELEX) se je sestala 23. septembra v Bruslju. Na seji komisije je bila kot predstavnica Skupnosti občin

Slovenije prisotna Jasmina Vidmar, članica mestnega sveta MO Maribor. Na začetku seje je predsednik člane in članice komisije seznanil s tekočim delom komisije RELEX v zvezi z Evrosredozemskim partnerstvom in ustanovitvijo Evrosredozemske skupščine lokalnih in regionalnih oblasti (ARLEM). Kot je bilo dogovorjeno s političnimi koordinatorji, so člani sklenili, da predsedniku Odbora regij Van den Brandu pošljejo pismo s priporočili za ustanovitev ARLEM na seji predsedstva oktobra 2008. Nato je predsednik predstavil najpomembnejše teme na področju zunanjih odnosov, kot so novo vzhodno partnerstvo, spremljanje volitev in decentralizirano sodelovanje. Pri naslednji točki so člani in članice komisije obravnavali osnutke mnenj. Prvi sprejeti osnutek mnenja je imel naslov Zahodni Balkan: okrepitev evropske perspektive, na katerega je Jasmina Vidmar s pomočjo združenj občin iz Makedonije in Srbije vložila šest amandmajev. Od vloženih šestih amandmajev so bili štirje sprejeti. V amandmajih je Jasmina Vidmar pohvalila priznanje Kosova od Makedonije, napredek Makedonije pri približevanju EU ter poudarila pomen dobrih sosedskih odnosov tako za države kandidatke kot za države članice. Člani komisije so nato potrdili še osnutke mnenj o EU kot globalnem partnerju za razvoj - pospeševanje napredka na poti k uresničitvi razvojnih ciljev novega tisočletja, o osnutku mnenja na lastno pobudo o diplomaciji mest ter o osnutku mnenja o Barcelonskem procesu: Uniji za Sredozemlje - vlogi lokalnih in regionalnih oblasti.

Evropski razvojni dnevi

Na letošnjem, tretjem srečanju zapored so v Strasbourgu predstavniki Evropske komisije, članic EU ter izvajalci in prejemniki razvojne pomoči razpravljali o pomenu lokalnih skupnosti pri razvojnem sodelovanju.

Tridnevni dogodek, poimenovan razvojni dnevi, je zaznamovala predvsem finančna kriza in posledice za razvoj. Neenakomerna gospodarska, socialna in okoljska razvitost pa se je pojavljala tudi kot grožnja na poti k reševanju globalnega finančnega kaosa. Velik del izzivov mednarodne skupnosti, kako bolj enakomerno porazdeliti bremena in tudi prednosti, ki jih prinaša globalizacija, so bili na dogodku predstavljeni v luči lokalnih potencialov.

Razvite države nosijo svoj del odgovornosti za uravnotežen svetovni razvoj. Razvojno sodelovanje ni le izraz solidarnosti z državami v razvoju, temveč je v vitalnem interesu nas vseh. Zagotavljanje uradne razvojne pomoči je mednarodna zaveza Republike Slovenije, ki je leta 2004 uradno postala donatorica razvojne pomoči. Med državami prejemnicami razvojne pomoči pa so tudi države Balkana, od Hrvaške do Albanije, s katerimi slovenske lokalne skupnosti že dolgo in dobro sodelujejo. Leta 2000 so voditelji 189 držav na zasedanju Generalne skupščine Organizacije združenih narodov sprejeli razvojne cilje tisočletja in se zavezali za njihovo uresničenje do leta 2015. Smo že v drugi polovici 15-letnega obdobja, v katerem naj bi dosegli razvojne cilje tisočletja in v Strasbourgu so si udeleženci »nalili čistega vina«. Mednarodna skupnost je v tem dosegla določen napredek, potrebno pa bo vložiti še veliko naporov za doseg razvojnih ciljev v začrtanem roku. Dodatni naporji bodo potrebni zaradi pojava novih globalnih kriz, kot so finančna kriza, podnebne spremembe in kriza prehrane.

Razvojni cilji tisočletja so:

1. **Izkoreniniti skrajno revščino in lakoto;** prepoloviti število ljudi, ki imajo za preživetje manj kot dolar na dan in prepoloviti število ljudi, ki trpijo za lakoto.
2. **Doseči splošno osnovnošolsko izobrazbo;** zagotoviti, da vsi dečki in deklice dokončajo osnovno šolo.
3. **Pospeševati enakost med spoloma;** odpraviti neenakost med spoloma pri zagotavljanju osnovnega in srednjega šolstva do leta 2015.
4. **Zmanjšati umrljivost novorojenčkov;** za dve tretjini zmanjšati umrljivost otrok, mlajših od pet let.
5. **Izboljšati zdravje mater;** za tri četrtine zmanjšati umrljivost porodnic.
6. **Boj proti HIV/AIDS, malariji in drugim boleznim;** zaustaviti širjenje in začeti zmanjševati število okuženih s HIV/AIDS, malarijo in drugimi boleznimi.
7. **Zagotoviti okoljsko trajnost;** vključiti načela trajnostnega razvoja in politike in programe na ravni držav in ustaviti izgubljanje okoljskih virov, za polovico zmanjšati število ljudi, ki nimajo dostopa do pitne vode in do leta 2020 bistveno izboljšati življenjske razmere 100 milijonov prebivalcev barakarskih naselij.
8. **Razviti globalno partnerstvo za razvoj;** razviti odprt, pregleden in nediskriminatorski trgovinski in finančni sistem, ki bo vključeval zavezo k dobremu upravljanju, razvoju in zmanjševanju revščine na nacionalni in mednarodni ravni; najmanj razvitem državam s posebnimi potrebami omogočiti izvoz brez carin in kvot; odpraviti dolg visoko zadolženim državam; odpraviti uradni bilateralni dolg in povečati uradno razvojno pomoč zadolženim revnim državam; izpostaviti posebne potrebe držav brez dostopa do morja in malih otoških držav; celovito obravnavati probleme zadolženosti držav v razvoju; razviti dostojno in ustvarjalno delo za mlade; v sodelovanju s farmacevtskimi podjetji omogočiti dostop do nujnih zdravil v državah v razvoju; v sodelovanju z zasebnim sektorjem omogočiti uporabo prednosti, ki jih nudijo nove, predvsem informacijske in komunikacijske tehnologije.

Številna plenarna zasedanja, okrogle mize in delavnice so skoraj tri tisočglavi množici ponujale številne priložnosti za izmenjavo političnih in praktičnih mnenj in izkušenj. Pierre Schaping, evropski poslanec in podžupan Pariza, je tako poudaril: **razvojni cilji tisočletja so zapisani na globalni ravni, izvajati pa se bodo morali lokalno.** Kako pomembna je razvojna pomoč na lokalni ravni, je podkrepil s primerom cunamija, ki je leta 2004 prizadel obale Afrike in Azije. Župan Pariza je poklical župane večjih prizadetih mest in vprašal, kaj najprej potrebujejo. Pomoč je bila zbrana hitro, vedelo se je, komu gre pomoč in Pariz je vedel, komu pomaga. Vlade ne delujejo tako, namenijo sicer več sredstev, velikokrat pa takšna pomoč ne doseže lokalnega prebivalstva. To so potrdili tudi številni govorniki iz držav prejemnic pomoči, kot so Kamerun, Burkina Faso, Madagaskar, Mali, Zimbabve in številni drugi, ki so na različnih okroglih mizah opozarjali na neorganiziranost. Dogaja se, da nekatera bolj poznana mesta prejmejo tudi po več sto projektovnih pobud za razvojno pomoč, ki jih ne morejo sprejeti. Opozarjali so na to, da jih nihče ne vpraša, kaj potrebujejo, zato so kot pozitiven pristop izpostavili twinning. Tudi Evropska komisija ugotavlja, da je za občutek lastništva nad razvojnimi projekti v državah prejemnicah razvojne pomoči pomembno, da te v projektih dejavno sodelujejo že na lokalni ravni.

Evropska unija zagotavlja približno polovico sredstev, ki jih mednarodna skupnost namenja državam v razvoju. Državam pomaga v boju proti revščini, prizadeva si za razvoj demokracije, človekove pravice ter njihov gospodarski in socialni napredek. S svojo pomočjo Evropska unija poskuša ustvariti take razmere v državah v razvoju, da bodo lahko na dolgi rok same zagotavljale osnovne pogoje za razvoj in blaginjo svojih prebivalcev. Pomoč je med drugim namenjena zagotavljanju hrane in čiste vode, povečanju možnosti za izobraževanje, projektom na področju zdravstvenega varstva, zaposlovanju, izgradnji infrastrukture, vključevanju v globalne trgovinske trge, izgradnji institucij in varovanju okolja. Eden izmed glavnih ciljev Evropske unije je razpolovitev svetovne revščine do leta 2015. Za usmerjanje sredstev, ki jih države članice Evropske unije preko programov in Evropskega razvojnega sklada namenjajo razvojnim projektom, skrbi Evropska komisija.

V okviru nove finančne perspektive (2007-2013) posveča unija največ pozornosti programu pomoči IPA (Instrument za predpristopno

pomoč), ki je namenjen procesu širitve, tj. kandidatki Hrvaški in Turčiji ter Makedoniji in drugim državam Zahodnega Balkana, in tudi programu ENPI (Instrument evropskega sosodstva in partnerstva), ki je namenjen državam nekdanje Sovjetske zveze ter južnim sredozemskim državam. EU pa vidi svoje interese tudi širše, zato pomaga državam v razvoju, s katerimi se povezuje v okviru programa DCI (Instrument za razvojno sodelovanje). Procese demokratizacije in človekove pravice podpira v okviru programa EIDHR, s programom IFC prispeva k stabilnosti in pomaga v kriznih situacijah. Sklad EDF pomaga tretjim državam s humanitarnimi programi in zagotavlja razvojno pomoč nerazvitim državam. V obdobju 2007-2013 bo Evropska unija namenila programom pomoči skupno okrog 70 milijard evrov. V Sloveniji je za koordinacijo programov tehnične pomoči IPA in ENPI pristojna Služba Vlade RS za evropske zadeve, medtem ko programe razvojne in humanitarne pomoči DCI, EIDHR, INSC in IFC koordinira Ministrstvo za zunanje zadeve.

Evropski razvojni dnevi so predvsem izpostavljali vlogo organov na lokalni ravni pri razvojnih ciljih novega tisočletja, oskrbi s hrano, podnebnih spremembah, obsegu pomoči in vplivu medijev na razvoj. Slovenijo je zastopal Andrej Šter, državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve; predstavil je dejavnost Slovenije na področju razvojnega sodelovanja v času slovenskega predsedovanja uniji.

V okviru dogodka je komisija tudi letos pripravila razvojno vas, kjer se je predstavilo več kot 1200 razvojnih organizacij. Med njimi tudi slovenske organizacije, Center za razvoj financ, Fundacija za razminiranje in pomoč žrtvam min, Center za evropsko prihodnost, ustanova Skupaj, Slovenska filantropija, platforma slovenskih nevladnih razvojnih organizacij Sloga, fundacija za trajnostni razvoj Umanotera, Ptuj - odprto mesto, Skupnost občin Slovenije, Mestna občina Ljubljana, Karitas in Unicef.

Mnogi so pomoči potrebni in lokalne skupnosti lahko odigrajo pomembno vlogo. Evropska unija namenja razvojni pomoči velik poudarek, potrebno je izkoristiti sredstva in zagotoviti, da bo pomoč prišla v roke tistih, ki so pomoči potrebni in v obliki, kot jo potrebujejo. Na takšen način lahko prispevamo, da bomo skupaj živeli v boljšem svetu.

Razmišljajmo globalno in delujmo lokalno.

Saša Kek

Forum Sveta Evrope o bodočnosti demokracije

V Madridu je v času od 15. do 17. oktobra 2008 potekala mednarodna konferenca z naslovom Forum Sveta Evrope o bodočnosti demokracije pod okriljem Vlade Kraljevine Španije ter mesta Madrid. Na forum so bili vabljeni predstavniki Kongresa lokalnih in regionalnih oblasti SE, Evropskega odbora lokalnih in regionalnih oblasti SE ter predstavniki državnih in lokalnih oblasti držav članic SE. Konference sva se udeležila Marko Hrovat in Neža Vodušek iz Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko.

Konferenca je potekala pod udarnim naslovom E-demokracija: kdo si upa?. Izredno veliko število udeležencev je z velikim zanimanjem sledilo dvodnevni dogajanju, prezentacijam različnih struktur oblasti, tako voljenih funkcionarjev kot strokovnjakov, znanstvenikov, novinarjev... Razprave so bile živahne, dvorane pa zasedene do zadnjega kotička. Ne le glede

vsebine, konferenca je bila prav tako izvrstno organizacijsko pripravljena in izvedena, in moram reči, da že dolgo nisem doživela tako zanimivih predavanj in reakcij občinstva. Forum je obsegal naslednje teme, ki so potekale v šestih delavnicalah:

- uporaba metod ICT (information, communication, technology) pri participaciji,
- e-participacija občanov na lokalnem nivoju ter njihovo financiranje,
- elektronske volitve: dosedanja dosežki in izzivi, nadzor e-volitve,
- vključenost prebivalcev v e-participacijo,
- pravna in nadzorstvena načela e-demokracije,
- vloga medijev pri promociji e-demokracije.

Uvodne besede so bile prepuščene gostiteljem: Eleni Salgado, ministrici za javno upravo, Angelu Lossadi, državnemu sekretarju ministristva za zunanje zadeve, ter Ani Botello, podžupanji Madrida, ki nas je s svojo odkritostjo glede pomembnosti participacije občanov na lokalnem nivoju še posebej navdušila. Terry Davis, generalni sekretar Sveta Evrope, je v svojem nagovoru kot prvi stavek izrekel, da po njegovem mnenju ne obstaja »elektronska demokracija«, tako kot ne obstaja »papirna demokracija« ! Demokracija je ali pa je ni! Demokracija pomeni, da ljudje svobodno volijo svoje predstavnike. Poudarek je na besedi

»svobodno« in je popolnoma vseeno, ali volivci volijo s svojimi rokami, na glasovnicah ali s pomočjo računalnikov. Za pravo demokracijo je bolj pomembno zagotoviti temeljne pogoje v vseh državah, pogoje, ki so uzakonjeni v Evropski konvenciji o človekovih pravicah. S sodelavcem sva se udeležila dveh delavnic, ki jih bom v nadaljevanju podrobneje opisala. Obe okrogli mizi, e-participacija občanov na lokalnem nivoju in elektronske volitve sta pritegnili največ predstavnikov državnih institucij in občin, saj sta med drugim predstavili konkretne rezultate in rešitve na obeh področjih.

O elektronski participaciji na lokalnem nivoju so poročali generalni direktor za novosti in tehnologijo in generalni direktor za kvalitetno upravljanje in odnose s prebivalci mesta Madrid, župana mesta Heilbron, Nemčija, in Apeldoorna, Nizozemska, ki sta predstavila elektronska orodja pri prostorskem načrtovanju, ter predstavnik univerze Coimbra iz Portugalske, ki nas je poučil o razvoju elektronske dokumentacije za razpravo s prebivalci v občinah. V vseh naštetih državah so že uvedli in preizkusili nove načine demokratične participacije občanov, nekateri imajo že večletne izkušnje. Skupni imenovalec vseh predstavitev je bila ugotovitev, da nove oblike participacije v sodobnem času v ničemer ne nadomeščajo osnovnih oblik, ki smo jih že vajeni in katerih temelji so postavljeni tako v dokumentih Sveta Evrope kot zakonodaji posameznih držav. Svet Evrope je že pred leti pristopil k promociji e-demokracije, saj se njegovi organi in delovna telesa temeljito ukvarjajo in proučujejo nove oblike participacije občanov na lokalnem nivoju (Opomba: Slovenija je članica ekspertne skupine za participacijo, predstavniki SVLR pri tem stalno sodelujejo). Prednost takšnega pristopa je tudi v tem, da ima Svet Evrope možnost in cilj pregledovati, razjasniti in postaviti standarde e-participacije.

Podrobneje pa so bili v tej sekciji razloženi postopki in metode zagotovitve sredstev za e-participacij v občinskih proračunih - izredno zanimivo področje za slovenske občinske uradnike, ki se ukvarjajo s proračunom!!! Svoje proračune, namenjene elektronski participaciji, so predstavili predstavniki španskih občin Madrid in Málaga, italijanske Modene ter strokovnjaki univerze iz Madrida in Mednarodnega inštituta z Nizozemske.

Posebna pozornost je bila dana izkušnjam tistih držav, kjer so že preizkusili elektronske volitve. Vse predstavitve imajo neki skupni imenovalec. Velika Britanija je med tistimi državami, ki so lahko poročale o uspehih in težavah. Gre seveda za državo, ki izvaja volitve na prekomorskih teritorijih, zato jim možnost e-volitev pride prav. Njihove zadnje izkušnje kažejo, da e-volitve zaenkrat niso pripomogle k višji volilni udeležbi, zato je potrebno na tem politično delovati. S projektom bodo nadaljevali, odprta vprašanja pa predstavljajo predvsem finančne omejitve, ustrezne rešitve pri zagotavljanju zaupanja v e-volitve in tehnično varnost, večja angažiranost vlade in ministrstev ter stalna podpora volilnih komisij. V Sloveniji smo bili do sedaj najbolj seznanjeni z dosežki Estonije, kjer so izvajali elektronske volitve v letih 2005 in 2007. Obsežno raziskavo o tem je izvedel dr. Alexander Trechsel z Evropskega univerzitetnega inštituta v Firencah. Svet Evrope je z velikim zanimanjem sodeloval v projektu prvih elektronskih volitev leta 2005 na lokalnih volitvah v Estoniji. Raziskava je bila opravljena med volivci, ki so volili tradicionalno, s pomočjo računalnikov ter tistimi, ki so abstinirali. Zaključna ugotovitev je bila, da se e-volitev udeležujejo mladi volivci, da je torej pomanjkanje poznavanja interneta glavna ovira za vključenost ostalih. Na izbiro načina volitev niso vplivali spol volivca in

njegovo finančno stanje, izobrazba in način poselitve (mesto, vas). Kot drugo najpomembnejšo ugotovitev so izpostavili problem uporabe drugega jezika v državi, ki se ga uporablja na volitvah (v Estoniji je to ruščina), pri nas bi bili to madžarščina in italijanščina. Tehnično izvedbo e-volitev je treba prilagoditi vsem jezikom. Pomembno je tudi znanje uporabe sodobnih računalniških tehnologij, torej ne le posedovanje interneta. Kot najpomembnejši zaključek raziskave e-volitev v Estoniji je bil izpostavljen problem nezaupanja volivcev v mehanizem (tehniko) elektronskih volitev!

Vse razprave so bile na koncu strnjene v 34 točk, ki so jih sestavili in predlagali poročevalci s posameznih delavnic. Ugotovljeno je bilo, da pomeni e-demokracija izkoristiti priložnosti, ki jih nudijo informacije, komunikacije in tehnologija z namenom okrepitve, ojačanja demokratične, demokratičnih institucij in demokratičnih procesov. Uveljavitev e-demokracije zahteva usposobljenost prebivalcev in institucij za njihovo večjo udeležbo v demokratičnih procesih. Razvoj e-demokracije je možen le z uporabo izpopolnjenih tehnologij, vendar ne na račun načel demokratičnih postopkov in demokratičnega upravljanja. Posebej je bilo izpostavljeno dejstvo, da pri tem razvoju ne sme priti do tako imenovane »računalniške izključenosti« tiste

skupine prebivalcev, ki ne sledijo tovrstnemu razvoju v svetu.

Zaključek Foruma je podal ugotovitve, da lahko e-demokracija kot dodatni vzvod demokratične participacije pomembno vpliva na doseganje večje transparentnosti, odgovornosti in razumevanja demokratičnih institucij, nadalje kot podpora demokratične udeležbe in odločitev prebivalcev ter za povečanje dostopnosti in vključenosti demokratičnega procesa. E-demokracija pomeni izjemno priložnost tako za prebivalce kot organe oblasti, če pri tem stopijo skupaj za doseganje njenih koristi in nadzora možnih tveganj. E-demokracija ni oblika demokracije, je le dodatna in dopolnilna tradicionalnim demokratičnim procesom. Cilj je jasen: večja vključenost v demokratične procese vseh skupin prebivalcev.

Sprejete končne ugotovitve ter nekatere predstavitve so vam na voljo na spletni strani Sveta Evrope oziroma tega Foruma http://www.coe.int/T/E/Integrated_Projects/Democracy/. Obisk te spletne strani vam toplo priporočam.

Neža VODUŠEK,

Služba Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko

Obisk makedonskih županov

20. in 21. novembra je Skupnost občin Slovenije obiskala 8-članska delegacija iz Makedonije. Delegacijo so sestavljali štirje župani podeželskih občin, predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, predstavnik regionalne razvojne agencije in predstavnik združenja makedonskih občin. V času obiska so si župani ogledali občini Kungoto in Benedikt. Delegacija je prišla v Slovenijo z namenom, da si ogleda nekaj primerov dobrih praks črpanja evropskih sredstev v podeželskih občinah, ki bi jih lahko prenesla v svoje občine. Igor Stropnik je makedonski delegaciji razkazal občino Kungoto in v njej izpeljane projekte, financirane iz evropskih skladov. Člani

delegacije so bili najbolj navdušeni nad turistično kmetijo, ki se ukvarja s pridelavo mleka in vina. Na kmetiji imajo 45 glav goveda in 45 glav mlade živine. Na kmetiji letno pridelajo 400.000 litrov mleka in 30.000 litrov vina. Kmetija je do danes prejela že 50.000 € evropskih sredstev, odobrenih pa ima še 100.000 € evropskih sredstev. Prvih 25.000 € je kmetija prejela za izgradnjo tehnološko izpopolnjenega hleva. V hlevu ima vsaka krava čip, na podlagi katerega se uravnava njeno hranjenje in moljenje. Drugih 25.000 € je kmetija prejela za nakup strojne mehanizacije. Odobrena pa je tudi izgradnja elektrarne na sonce, ki bo nameščena na hlevu in na

gospodarskem posloplju. Pri tem moram navesti dejstvo, da dobljena sredstva predstavljajo 50% delež investiranja, kar pomeni, da so lastniki kmetije morali investirati enak delež v svojo kmetijo. V občini Benedikt je člana makedonske delegacije najbolj navdušila vrtina za termalno vodo, s katero se trenutno ogreva občinska zgradba, šola in telovadnica. Vrtina črpa vodo iz globine skoraj 1900 metrov. V načrtu je tudi izgradnja termalnega parka z vodnimi površinami okrog 2000 kvadratnih metrov. S predstavljenim je bila makedonska delegacija navdušena; dalo pa jim je upanje, da se tudi v manjših občinah lahko uspešno črpajo evropska sredstva.

Uspešno novo leto
in vesele
božične praznike
vam želi

Skupnost občin Slovenije
Association of Municipalities and Towns of Slovenia

ČASOSPIS izdaja: Skupnost občin Slovenije. Časospis izhaja mesečno in ga brezplačno prejemaajo občine, državne institucije, mediji.

Odgovorna urednica: Jasmina Vidmar, oblikovanje in prelom: Dejan Šarman, tisk: Eurograf d.o.o., fotografije: Jasmina Vidmar
ISSN 1581-8500

Naslov uredništva:

Skupnost občin Slovenije, Partizanska 1, 2000 Maribor, telefon: 02 234 15 00, faks: 02 234 15 03, www.skupnostobcin.si, e-mail: jasmina@skupnostobcin.si
Naklada: 1200 izvodov